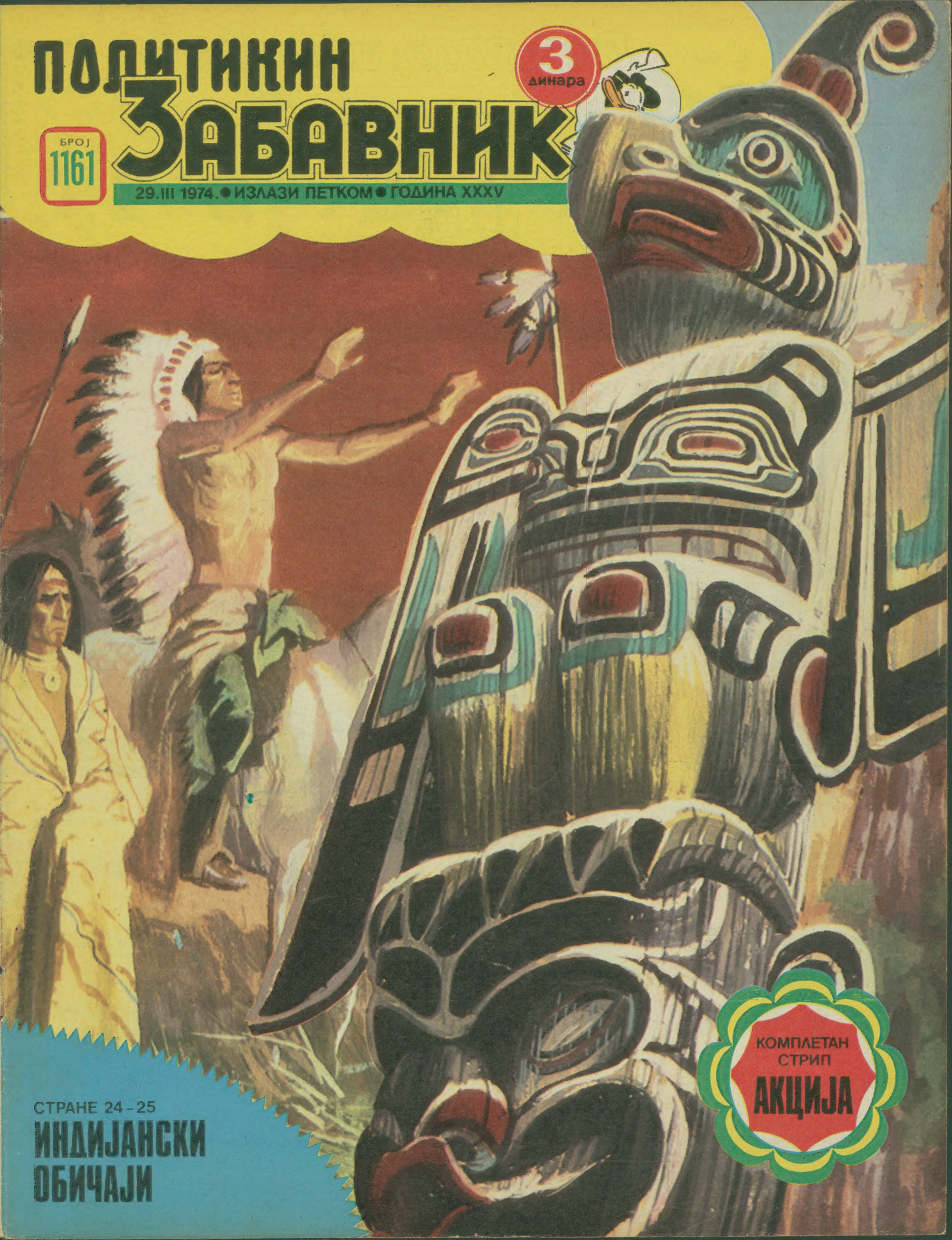

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК
3 динара
БРОЈ 1161
29.III 1974. ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА XXXV
СТРАНЕ 24-25
ИНДИЈАНСКИ ОБИЧАЈИ
КОМПЛЕТАН СТРИП
АКЦИЈА

Ripley Веровали или не!

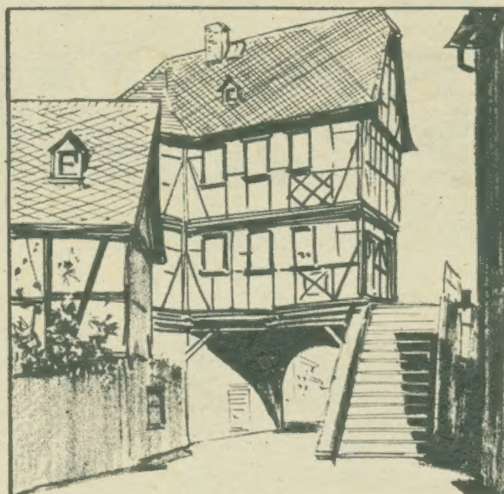
Парижанка

ТЕРЕЗА ТАЛИЈЕН

(1773–1835)

ВЕЋ ЈЕ ОСЕЋАЛА ПОРОЂАЈНЕ БОЛОВЕ КАД ЈЕ ДОЗНАЛА ДА ЈЕ БЛИСКИ ПОРОДИЧНИ ПРИЈАТЕЉ ГРОФ ОД СЕНОНВИЛА НА ПУТУ ЗА ГИЉОТИНУ. БРЗО СЕ ОБУКЛА, ПОЗВАЛА КОЧИЈУ И ОТИШЛА НАПОЛЕОНУ ДА МОЛИ ЗА МИЛОСТ. ДИРНУТ ЊЕНИМ СТАЊЕМ НАПОЛЕОН ЈЕ ПОМИЛОВАО СЕНОНВИЛА А ТЕРЕЗА ТАЛИЈЕН ЈЕ СВОЈОЈ КЋЕРКИ КОЈУ ЈЕ РОДИЛА ТОГ ДАНА ДАЛА ИМЕ КЛЕМАНС (МИЛОСТ).

(1. ФЕБРУАР 1800)

ЗГРАДА ОПШТИНЕ

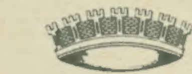
У ФИЛСЕНУ, У НЕМАЧКОЈ, НАЛАЗИ СЕ ИЗНАД ГРАДСКЕ КАПИЈЕ.

Сер

ЏОН ПРАЈС

ИЗ ХЕВЕРФОРДВЕСТА, У ВЕЛСУ, ДРЖАО ЈЕ БАЛСАМОВАНА ТЕЛА СВОЈЕ ПРВЕ ДВЕ ЖЕНЕ У ВЕЛИКОМ СТОЈЕЋЕМ ЧАСОВНИКУ КРАЈ СВОЈЕ ПОСТЕЉЕ И САХРАНИО ИХ ЈЕ ТЕК ПОШТО ЈЕ ЖЕНА КОЈУ ЈЕ ИЗАБРАО ЗА СВОЈУ ТРЕЋУ СУПРУГУ ОДБИЛА ДА ДЕЛИ СОБУ СА СВОЈИМ ПРЕМИНУЛИМ ПРЕТХОДНИЦАМА.

МОТО

НА ГРБУ ТАНАНАРИВЕ (МАДАГАСКАР) СЕЋАЊЕ ЈЕ НА ВЕЛИКУ ЕПИДЕМИЈУ КОЈА ЈЕ ЈЕДНОМ ОПУСТОШИЛА ГРАД. МОТО ГЛАСИ: **„КАД ЈЕДАН ГРАД ИМА 1000 СТАНОВНИКА СВИ НЕ МОГУ УМРЕТИ У ЈЕДНОМ ДАНУ".**

ЧИНИЈА ОД СЕКВОЈИНОГ ДРВЕТА

ШИРОКА 80 И ДУБОКА 28 САНТИМЕТАРА СВОЈИНА Р. ПЕЈНА ИЗ ФЕЛТОНА (КАЛИФОРНИЈА) СМАТРА СЕ ЗА НАЈВЕЋУ ДРВЕНУ ЧИНИЈУ ИЗРАЂЕНУ ОД ЈЕДНОГ ЧВОРА ДРВЕТА.

ДВОГЛАВО МАЧЕ

С 4 ОКА, **2** НОСА И **ДВОЈА** УСТА ОКОТИЛА ЈЕ МАЧКА БИЛИЈА БРУСАРА ИЗ ВИНТОНА. (САД)

161/2

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● младе девојке из индијског племена Суда на свој дванаести рођендан добијају лук и стрелу — уколико још нису нашле мужа.

● године 1900. у индијском селу Спагири услед земљотреса прорадио је један подземни извор. Шест година касније, управо кад је извор нагло пресахнуо, поновни земљотрес је проузроковао да извор прорадн.

● сеоце Јозефсберг у јужном, италијанском делу Тирола, не-

прекидно је у сенци 91 дан. Околне планине заклањају сунце од 30. новембра до 2. фебруара.

● звук се простире кроз челик 15 пута брже него кроз ваздух.

● римски цар Вителијус (15—69. године пре наше ере) јео је за један оброк и до 1.200 острига.

● сматра се да су најстарије статуе на свету два бизона извајана у иловачи пре 20.000 година. Статуе су пронађене у једној пећини у Француској.

● ова необична справа је подводни бицикл који је своме проналазачу Алвару Темплу из Њујорка омогућавао да 1896. године плови испод воде непрекидно шест часова.

● Наполеон је у дршци свога парадног мача имао дијамант од 136 карата, док је оштрица била начињена од лима.

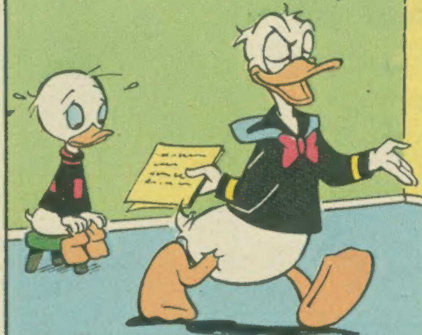

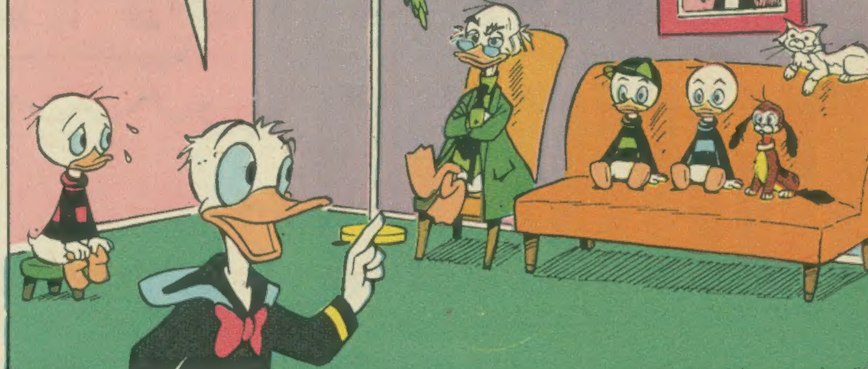
● француски математичар и астроном Алексис Клод Клеро (1713—1765) постао је члан Академије наука кад је имао свега 18 година.

Walt Disney

ПАЈА ПАТАК

Distributed by King Features Syndicate.

ОНИ МОРАЈУ ПОНОВО ПОЛЕТЕТИ

ДРУГИ СВЕТСКИ РАТ

Стотине савезничких пилота вратила је из окупиране Европе у њихове базе илегална белгијска организација коју је предводила 24-годишња девојка Андреа.

Кад је у мају 1940. године рат захватио Белгију, у кући Фредерика де Јонга, директора једне бриселске школе, сви су са великим интересовањем пратили шта се збива у окупираној Европи. Често се причало о храбрим савезничким пилотима од којих многи, избацујући бомбе на немачке положаје, нису успели да се врате у базе из којих су полетели. Немци су обарали њихове авионе и сви они који су остали у животу доспевали су у немачке затворе или лутали по окупираној територији сакривајући се од непријатеља.

— Војни пилот није обичан војник — говорио је Фредерик својим кћерима Андреи и Марији. — Сви ови оборени пилоти и те како су потребни савезницима. Треба им помоћи да се врате у Енглеску...

Белгија и цела обала Ламанша били су у то време у рукама непријатеља. Стотине савезничких војника, сакривених у Бриселу и другим већим градовима Белгије, налазили су се у опасности. Немачка полиција је свакодневно правила рације и хапсила не само војнике већ и оне који су им пружали уточиште. Болнице су пуне енглеских и белгијских рањеника. Кад су у Белгији, Холандији и Француској почеле да ничу тајне организације чији је циљ био да помогну савезницима, двадесет четворогодишња кћерка Фредерика де Јонга, Адреа одлучила је да и сама помогне.

Хиљаде километара до слободе

Већ неколико месеци Андреа де Јонг је у болници у Брижу неговала енглеске и белгијске рањенике. Болницу је чувала јака немачка стража и она је узалуд покушавала да помогне рањеницима да побегну и спасу се заробљеништва у немачким логорима. Зато је одлучила да се врати у Брисел и прикључи својим младим пријатељима који су смишљали план за повратак оборених савезничких пилота у Енглеску.

Тешко је било пронаћи начин за пребацивање ових преко потребних пилота у њихове базе. Преко Ламанша се није могло јер су га Немци добро чували.

— Једини пут је преко Гибралтара — рекла је Андреа друговима из организације. Затим је уз помоћ свог оца Фредерика и младог Белгијанца Арнолда Депеа направила план: прво је требало пронаћи поуздане људе који ће бити спремни и по цену живота да помогну непознатима и који ће моћи да надмудре не само Немце већ и домаће издајнике, а онда обезбедити центре за везу у Белгији и дуж целе Француске, све до шпанске границе. Најпоузданији људи из организације служили би као водичи пилотима које је требало вратити у Енглеску.

Одлучено је да прва група бегунаца из Брисела крене возом за Квиеврен, мало место на белгијској граници, и да пређе реку Сому у близини Амијена како би из бегла пограничне контроле у окупираној Француској. Одатле би стигли до Париза а онда ноћним возом у Бајон, удаљен 35 километара од шпанске границе. У Бајону ће набавити бицикле и доћи до Англеа одакле ће се уз помоћ везе пребацити на једну планинску фарму у околини Уруњге. Пут би даље водио преко Принеја и требало га је препешачити све до Сан Себастијана. Британски конзулат у Билбаоу обезбедиће кола којима ће бегунци проћи кроз Мадрид и стићи до Гибралтара а одатле бродом у Енглеску.

Једанаест пута преко реке

Договорено је да Арнолд Депе оде у Англе и тамо се повеже с Белгијанком Елвиром де Гриф, избеглицом. Ова четрдесетогодишња жена, иначе једна од најпоузданијих личности у организацији, пронаћи ће бицикле, набавити намирнице и придобити неколико Баскијаца да бегунце проведу кроз планине на шпанској граници.

Пошто је осигурао везу на југу Француске, Арнолд је, путујући ка северу, бележио време проласка ноћних возова, организовао тајне састанке са члановима француског и белгијског покрета отпора. Пронашао је у Паризу склоништа у којима ће бегунци, при проласку кроз Париз, моћи да се склоне и одморе. У близини Амијена нашао је чамац и сакрио га у тршчару на обали Соме.

За то време Андреа је набавила лажна документа за

Пливајући кроз хладну воду Андреа је на аутомобилској гуми превлачила на другу обалу једног по једног бегунца.

прву групу бегунаца и лажне бонове за храну. За пут им је био потребан и новац па је продала породични накит а Депе је узео аконтацију плате од свог послодавца. На крају су се договорили да свако од њих узме илегално име: Андреа је постала Деде, њен отац Пол, Елвира тетка Го, а бегунци ће бити „деца“ или „пакети“.

Први „пакет“ од 11 људи је на челу са Андреом и Арнолдом напустио Брисел почетком јуна 1941. године. До обале Соме све је текло по плану. Али, на месту на коме је Арнолд оставио чамац којим је требало да пређу Сому налазио се шатор у коме су сигурно спавали Немци. Реку је требало што пре прећи, али како?! Готово нико од бегунаца није знао да плива.

Андреа је одлучила да са двојицом људи оде до оближње фарме и потражи нешто што би им могло послужити за прелазак преко реке. Лутајући у ноћи успели су да нађу један котур жице и надувану унутрашњу гуму од аутомобила. То је било сасвим довољно.

Кад су се вратили на обалу, један крај жице провукли су кроз аутомобилску гуму и чврсто га везали за оближње стабло. А онда је Андреа с котуром жице запливала на другу обалу реке. Тамо је причврстила и други крај, добро га затегнула и вратила се. Пребацивање је могло да почне.

Пливајући и придржавајући се за жицу Андреа је на аутомобилској гуми на другу обалу превлачила једног по једног бегунца. Прелазак преко Соме трајао је пуна два часа и Андреа је за то време препливала реку, широку преко тридесет метара, једанаест пута!

Крајем јуна ова група је најзад стигла у Англе где их је дочекала Елвира и уз помоћ везе организовала путовање преко Пиринеја. Одушевљени овим првим успехом Андреа и Арнолд су одлучили да наставе са пребацивањем савезничких пилота и избеглица на слободну територију, у Енглеску.

Пази на капу!

У августу исте године кренули су из Брисела са осам Белгијанаца и једним војником — Шкотланђанином. Али, овог пута до Англеа су стигли само Андреа, два Белгијанца и Шкотланђанин. Арнолда и остале ухапсила је немачка полиција док су мењали воз за Лил.

У Англеу је Андреу дочекала још једна непријатна вест: шпанска влада вратила је са границе групу коју је она пребацила са Арнолдом у првој акцији. Због тога је требало обезбедити чвршћу сарадњу са британским конзулатом који се налазио у шпанском граду Билбаоу. Андреа је лично отишла у Билбао и од конзулата успела да добије новац који је био потребан за пребацивање избеглица, нарочито за плаћање Баскијаца, поузданих водича кроз Шпанију која је у то време била стециште нациста.

У међувремену ова тајна белгијска организација све је више јачала и уз њену помоћ у Енглеску су стизале десетине избеглица. Њени чланови, од којих већина није била старија од 25 година, били су у стању да се са сваког места изгубе без трага а онда се неочекивано појаве на другом.

— Они су као праве комете! — говорили су енглески обавештајци па је и читава организација ускоро постала позната под именом „Комета“. Проширивањем мреже морала је да се удвостручи будност њених чланова. Пилоти и војници који су се враћали у Енглеску облачили су цивилна одела, али су морали да пазе на сваку ситницу: на то, на пример, како држе цивилну капу на глави или како ходају да не би пали у очи немачкој полицији коју су сретали готово на сваком кораку.

Андреа је ухапшена

Крајем децембра 1941. године Андреа је с друговима покушавала да прокријумчари кроз Париз енглеског пилота, наредника Вира. Наредника су ставили у мртвачки сандук а чланови „Комете“, обучени у црнину, претворили су се у ожалошћену пратњу која је лагано ишла за „покојником“. Призор је био толико убедљив да је група Немаца на коју су наишли с поштовањем пропустила погребну поворку. Наредник Виро ускоро је стигао на југ Француске и онда, преко Шпаније, у Енглеску.

Баш у то време Андреи су преко везе јавили да су гестаповци у Бриселу испитивали њеног оца и тражили да им каже где се она налази. То је значило да се више не сме вратити у Белгију. Фредерик де Јонг је ускоро јавио да ће он држати везу у Белгији а она нека руководи операцијама у Француској.

У фебруару 1942. године Гестапо је по други пут извршио претрес у кући Јонгових. Овог пута нису нашли ни Андреу ни њеног оца, али су одвели Андреину старију сестру Марију и испред куће поставили детектива у цивилу. Кад се Федерик де Јонг ускоро вратио у Брисел једва је избегао хапшење и успео је да пребегне у Француску. Његова глава уцењена је на милион белгијских франака!

„Комета“ је и даље активно деловала и од јуна до октобра 1942. године преко Пиринеја су, у тринаест операција, пребачена 54 авијатичара. Али, Немци су јој све више улазили у траг и ускоро су почела хапшења и одмазде.

У новембру 1942. године два немачка агента преобучена у америчке авијатичаре увукла су се у организацију. Само неколико дана касније ухапшено је преко 100 људи и жена који су сарађивали са „Кометом“. А онда је 15. јануара 1943. ухапшена и Андреа, мозак „Комете“ како су је звали, док је покушавала да кроз Уругне пребаци три пилота!

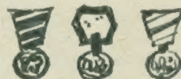
У рукама Гестапоа

Андреа де Јонг је прво затворена у Бајони а онда пребацивања у друге немачке затворе у Француској да би на крају доспела у Немачку у логор Маутхаузен. За то време стално су је мучили, али проговорила је само једном, да би спасла свог оца:

— Осим мене нико из моје породице нема никакве везе с „Кометом“. То је све и ништа вам више нећу рећи па макар ме и убили!

Веровало се да ће после Андреиног хапшења мрежа бити уништена, али само петнаест дана касније, на изненађење свих, у Билбао је стигла група савезничких авијатичара. Организацију на југу је преузео блиски Андреин сарадник, белгијски подофицир познат под именом Франко. Акције на северу водио је Фредерик де Јонг. У пролеће 1943. организација је имала посла више него икад: сваког месеца са окупиране територије је требало пребацити око 60 људи чији је повратак у Енглеску био и те како важан.

А онда су поново почела хапшења и мучења. Двадесетог октобра Немци су ухватили осам енглеских поручника и њиховог водича Жана Грендила и све их стрељали у Бриселу. До 1. јануара 1944. Франко је успео да пребаци 215 избеглица, а онда су и њега ухапсили и стрељали. Фебруара исте године готово сви чланови северног сектора „Комете“ били су у рукама Гестапоа. Двадесет и осмог марта 1944. на брду Валеријан стрељан је Фредерик де Јонг!

Кад се рат завршио, Андреа де Јонг, која је готово све време после свог хапшења провела по логорима, и још неколико преживелих чланова „Комете“ одликовани су за учествовање у покрету отпора. Ова храбра жена данас живи у Етиопији и негује болеснике оболеле од лепре!

ДИКАН и ШПИЈУНИ

Н. ЛЕКИЋ Л. СРЕДАНОВИЋ

СТРОГО ПОВЕРЉИВО

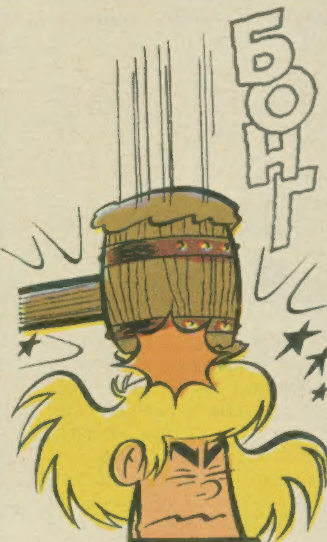

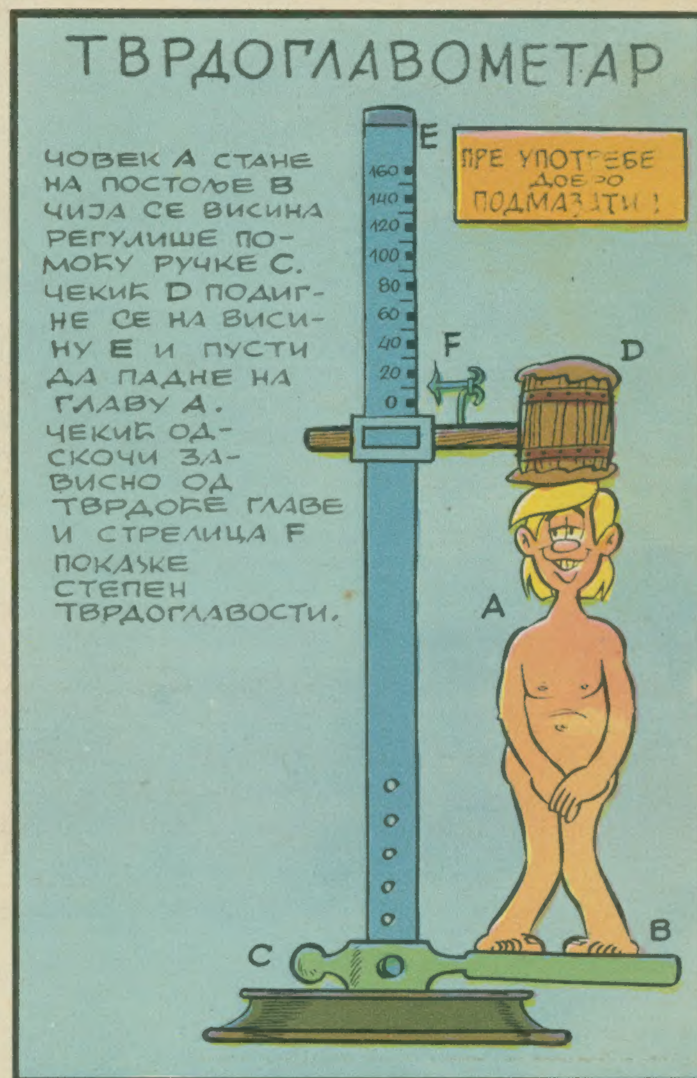

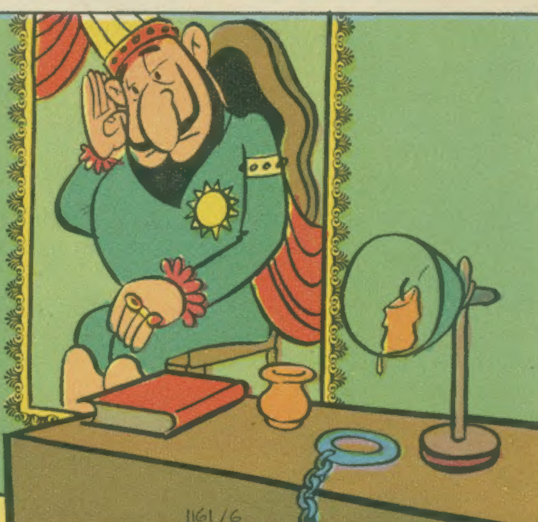

ИДУБЕГ ПЕТКА: ЛЕЗИТЕ ДА НЕ БУДЕ НЕПРИЛИКА!

СТРЕЛАЦ СЕ ПОТПИСАО

ПРЕД ЗАПАЊЕНИМ ДРУГОВИМА ДАВИД ЈЕ МЕЦИМА ИСПИСАО СВОЈЕ ИНИЦИЈАЛЕ НА СТЕНИ УДАЉЕНОЈ СТОТИНАК МЕТАРА, А ОНДА СПУСТИО ЦЕВ И НАСТАВИО ДА НЕМИЛОСРДНО ТУЧЕ НЕПРИЈАТЕЉА!

Чим су улетели у електричну централу, искључили су струју. Град се нашао у мраку, а одмах затим одјекнула је фабричка сирена. Сад су становници Пљеваља били сигурни да је град отет од Италијана!

Група која је на јуриш заузела централу успела је да зароби тешки митраљез „бреду" и четири сандука муниције. Давид је одмах зграбио оружје а није ни слутио да га следећих двадесет и четири часа неће моћи да испусти из руку.

ОПКОЉЕНИ СМО!

Оклопна кола и камиони ускоро су затутњали на прилазима граду. Италијанима је стизала помоћ из суседних места. Централа је морала бити напуштена. Започеле су уличне борбе. Давид се с групом другова нашао у једној кући где су се забарикадирали. Био је 1. децембар 1941.

Италијани су први пут напали у зору и као да су се заинатили да заузму ову кућу. Цело пре подне трајала је битка. Међутим, нису се приближили ни за сантиметар. Чим би који помолио нос, дочекао би га метак непогрешивог стрелца. Скидао им је угласте капе, избијао оружје из руку. „Бреда" је косила околним улицама.

Око један по подне изненада је прекинут напад. Изгледало је да су Италијани одустали. Вероватно се повлаче, понадали су се промрзли и гладни герилци у пустој кући изрешетаној мецима. Али, преварили су се. Изненада је поново отворена паљба али овог пута артиљеријска и минобацачка. Гранате су с треском падале около као да ће сравнити све са земљом. Таваница се срушила, малтер је покрио мртве и рањене. Али, и војници у сивозеленим униформама који су покушали да се приближе кући остали су да леже непомично на улици. Ниједан није успео да се пробије!

Кад су видели да неће моћи још дуго, герилци су почели сами да руше спољне зидове да би тако створили препреке за борна кола. У три по подне решили су да извуку рањене другове, било их је већ десетак. Из куће која се налазила изнад централе осула је невиђена паљба. Тукли су све што би се померило тако да нико није ни приметио да се евакуишу рањеници. Цев на Давидовој „бреди" се усијала.

После пола часа сви су били ван домашаја ватре, спасени.

ИЗБРИСАНИ СА СПИСКА ЖИВИХ

Давид је с малом групом остао у опкољеној кући. Италијани су наваљивали цело поподне, руке ненавикле на зиму помодреле су им од хладноће. Да нема тог проклетог митраљеза кућа би давно била смрвљена. Унутра се од малтера ништа не види. Пршти дрво и камен, све се руши. Само да падне ноћ — сви опкољени мисле исто.

Најзад се смркло. Спустила се ледена зимска ноћ. Италијани промрзли до костију, решили су да се повуку. Оставили су само страже. За опкољене се нису много бринули. Немају им куд побећи.

Али, чекало их је изненађење. Сви опкољени успели су да се извуку из забарикадиране куће! Између италијанских војника, бункера и утврђења успели су да изнесу рањеног Васу Поповића. И не само то: Давид је изнео и заробљени митраљез „бреда" тежак 42 килограма! Исцрпљени и измучени прегазили су хладну реку Ћотину и пробили се преко беспућа до главнине. Тамо су их већ избрисали из списка живих и прежалили.

У јануару 1942. у „Вијестима" Главни штаб НОБ за Црну Гору похвалио је групу која је на челу с Давидом пружила храбар и јуначки отпор у борби за Пљевља. Давид се није много обазирао на ове похвале. Изузетно скроман, њему је најважније било да погоди „бредом" што више непријатеља. А митраљез никад није био у бољим рукама. Давид је заиста био ненадмашан стрелац.

Кад је као младић упућен 1940. у школу резервних официра у Сарајеву, задивио је официре. Могао је да погоди птицу у лету, бачени камен или комад дрвета. Долазили су из других гарнизона да га виде као чудо... У априлском рату није имао прилике да покаже шта зна али чим је побегао из логора у који су га strпале усташе, створио је герилску групу. У једном, од првих окршаја наочиглед запањених другова снопом из митраљеза исписао је на удаљеној стени своје иницијале Д. Д. а онда наставио да туче непријатељске положаје.

Сви су волели да се у бици нађу уз овог корпулентног јаког момка. Уз њега осећали су се као да их бране три топа.

НЕМА ОДСТУПАЊА

Кад је фебруара 1942. италијанска казнена експедиција кренула према селима око друма Подгорица — Цетиње који је био онеспособљен за рад, партизани су морали да се повуку према селу Корнет. Италијани су спалили школу, куће попалили и опљачкали и стигли до брда Пржник где су се задржали да се одморе. Наше јединице неприметно су им се привукле на око 400 метара. Давид се са својом „бредом" нашао на брду преко пута. Нишанећи преко мушице сачекао је прави тренутак, опалио и покосио ред војника који су се окупили око плена. То је био уговорени знак да борба може да отпочне. Чим су се Италијани снашли, одговорили су ватром, артиљерија и минобацачи осули су по Давидовом положају. Дим је обавио цело брдо. Сви су стрепели за младог стрелца, али он се само померио за десетак метара и наставио да пуца.

Партизани су ипак морали да одступе. Изјутра 2. марта Италијани су напали и стигли до села Станисављевића. Запалили су неколико кућа а из осталих покупили све што су нашли.

— Одступања више нема — стегао је зубе Давид и заузео положај изнад свог родног села. Око подне решили су да крену у противнапад. Давид и Јагош с митраљезима и одшрафљеним бомбама у рукама привукли су се брду Доброшкица на коме су се утврдили непријатељски митраљези. За њима су кренули остали.

— На јуриш! — чула се команда. Давид је бацао бомбе. Италијани су узвратили истом мером. Јагош је тада поставио „бреду" и први рафали покосили су Италијане који су почели да јуре низ брдо. Давидова зрна стизала су их непогрешиво. Успели су да униште два митраљеска гнезда, а остали су се панично разбежали остављајући комору, опрему и све што су опљачкали.

Наишла је и непријатељска авијација али партизани који су овде знали сваки камен срећно су избегли бомбе.

За ово херојско дело Главни штаб за Црну Гору и Боку издао је специјално обавештење: Главни штаб изражава своју захвалност и похвалу партизану Горњољешанског батаљона Давиду Давидовићу који је 2. марта приликом одбране села Станисављевић и Корнета од паљевине и пљачке фашиста у јуначком јуришу сам отео од непријатеља тешки митраљез...

У бици на Сутјесци јуна 1943. Давид је био вођа митраљеског вода. Пробио се са својим друговима до Миљевине. Недалеко од тог места пао је смртно погођен. Поред њега на трави остао је да лежи његов нераздвојни друг — митраљез.

Имао је тада 22 године.

С. Ђ.

Руски филигран 2.

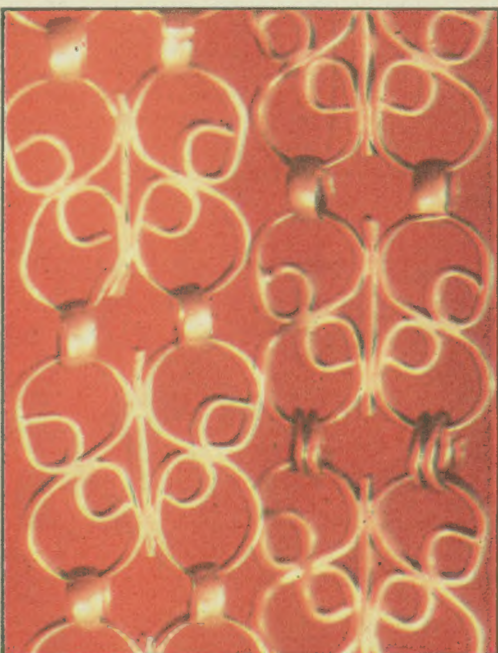
ХИЉАДУ НИ

ШКРИЊА, 1833. година

ЗАТВАРАЧ за винску боцу, с привеском, XIX век

ОКОВ за икону, XIX век

ДЕО ЛАНЦА, крај XVII века

Слајдови посредством совјетске агенције АПН

ТИ ЗА КОВЧЕЖИЋ

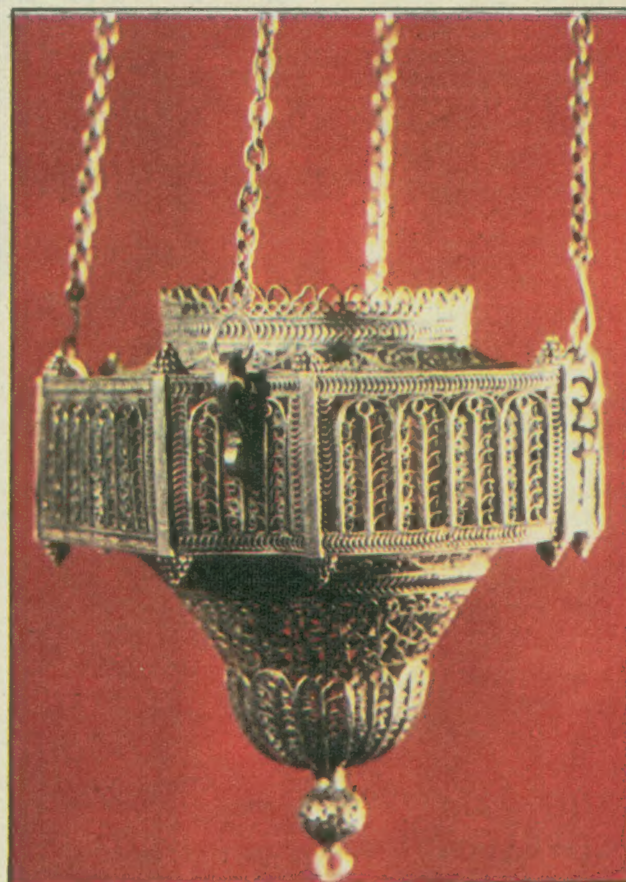

ДЕТАЉ са напрестолног крста, 1952. година

НАЈДРАГОЦЕНИЈИ ФИЛИГРАНСКИ ПРЕДМЕТИ ИЗ СРЕДЊЕГ ВЕКА ПРОНАЂЕНИ СУ У КИЈЕВУ, ЧЕРНОГОВУ, РЈАЗАНУ. И ДАНАС СЕ ОВА УМЕТНОСТ НЕГУЈЕ У СОВЈЕТСКОМ САВЕЗУ, НАЈВИШЕ НА ЈУГУ, У ГРАДОВИМА КАВКАЗА.

ПЕХАР, 1795, година

КАНДИЛО, XIX век

КОРПИЦА, 1806. година

СПАСИТЕ НАС ЛЕОПАРДА!

Рао је имао само толико времена да се окрене и да рањену животињу дочека голим рукама.

Већ шест дана ме је тресла грозница. Разболео сам се одмах по доласку у село Дега у индијској држави Мадхаја Прадеш. Личио сам на исцеђену крпу и уместо да лежим, сада сам чучао у крошњи једног великог дрвета држећи пушку у руци. У суседним крошњама, у истом положају, притајило се неколико сељана заједно с мојим пријатељем с којим сам обично одлазио у лов. Нас двојица смо били и једини људи који су у пречнику од осамдесет километара унаоколо имали пушке.

Поноћ је била одавно прошла. Свуда око нас владала је гробна тишина. Понекад, мир би пресекао крик неке ноћне птице па би се опет све утишало.

Не знам зашто, али месец ми се у тим тренуцима учинио велики. Имао сам утисак да никада нисам видео лепшу месечину: и џунгла и шикаре и трошни кровови села Дега, који су се видели кроз густо растиње, све је то било као на длану.

Био је фебруар 1968. године.

БИО САМ СПРЕМАН

Већ неколико дана тигрови су у селу и околини клали стоку и несрећним сељанима само смо мој пријатељ и ја, јер смо имали пушке, могли да помогнемо. Због тога, иако болестан, нисам одбио њихову молбу.

Било ми је хладно. Зуби су ми цвокотали али сам стрпљиво чекао као и остали. Били смо сигурни да ће се тигрови појавити и ове ноћи. Знао сам то из искуства. За сваки случај ставили смо им мамац: бика закланог претходне ноћи.

Чекање нам се исплатило. Прво нас је тргнуо шум а онда се из шикаре појавило тело животиње која се гипко кретала према мамцу. Учинила је неколико корака а онда стала. Тек када се потпуно окренула према мени видео сам да је то леопард а не тигар. Једно време животиња је пажљиво ослушкивала и раширеним ноздрвама шумно удисала ваздух а онда кренула према бику. Али на пола пута леопард је застао, поново оњушио ваздух, а онда се у три скока нашао испод мог дрвета.

Био сам спреман. Пре него што је почео да се пење уз стабло нанишанио сам и опалио. Метак га је погодио у главу између очију. Смрт је била тренутна.

ТО НИЈЕ ОН

Док је неколицина сељана везивала за мотку тело убијене животиње да би га однели у село остали су се присећали догађаја од пре неколико дана када је леопард упао ноћу у једну кућу, убио девојчицу на спавању и одвукао је са собом.

Леопард убица! Иако сам мислио само на то како да стигнем до постеље која ми је овог часа изгледала као најпримамљивија ствар на свету, нисам могао а да не чујем разговор сељана. О леопардима су у том крају кружиле разне приче. Многе су биле неистините. Истина је, међутим, да леопард по правилу не напада човека, а ако то ипак учини, онда само кад осећа да је у опасности. Али када једанпут осети људску крв претвара се у леопарда-убицу и до краја живота увек ће пре напасти човека но неку животињу.

Размишљао сам о свему томе јер сам запазио једну појединост која је после извесног времена постала сазнање да нисмо постигли оно што смо желели. Овај леопард није био убица јер је изишавши из честара кренуо прво према бику па тек кад је осетио опасност на човека — на мене.

Када сам сељанима рекао да нисмо уловили правог леопарда на њиховим лицима поново се појавио страх.

Остатак ноћи провео сам преврћући се немирно по постељи. Одмах, сутрадан, отишао сам до старешине села. Желео сам да спасем село невоље. На своју болест нисам више ни мислио. Предложио сам им да одрану кожу леопарда разапну на улазу у село. Претпостављао сам да ће се леопард-убица када крене у село уплашити коже свог убијеног сабрата. За сваки случај оставио сам на оближњем дрвету једног Индуса да стражари и чека незваног госта.

НА ТРАГУ

Никад у животу нисам био у већој заблуди. Леопард је дошао али се није уплашио. Ту моју заблуду платио је животом стражар који је пред зору заспао: леопард-убица га је растргао.

Више нисам смео да чекам. Заједно са сељанима организовао сам хајку. Кренули смо кроз џунглу. Индус, Рао Наиду, који нам је био водич убрзо је нашао на прекланог јелена. Тело је било топло што је значило да је леопард близу.

Знали смо да ће се вратити да доврши плен и зато смо се притајили и чекали. Кад нам је чекање досадило решили смо да кренемо даље. Изненада се појави група јелена. Сваки час су подизали главу, ослушкивали и њушили ваздух као да слуте опасност.

— Леопард је у близини — шапатом ми рече Рао Наиду. — Јелени га осећају.

Неочекивано из високе траве искочи леопард — али не да нападне! Као умиљато маче ваљао се по трави, махао репом, превртао и млатарао шапама. Јелени су радознало гледали ову игру. Тројица најхрабријих приђоше ближе леопарду. Боље да нису! У два скока леопард је био код њих и муњевито се бацио на врат најкрупнијем од њих.

САДА ЈЕ ТРЕНУТАК!

Толико сам био занет посматрањем овог призора да сам готово заборавио због чега смо ту. Рао Наиду ме гурну и шапну:

— Сад је тренутак!

Обрисао сам ознојене длане, принео пушку образу и повукао окидач. Ништа нисам видео али сам чуо како Индус радосно виче:

— Погођен је! Погођен!..

Међутим, леопарда није било на месту где је малочас стајао. Знао сам да сам погодио леопарда али да га нисам усмртио. Већ сам хтео то да кажем Индусима када се иза леђа Рао Наидуа као муња изви витко тело леопарда и пролете кроз ваздух.

Рао је имао само толико времена да се окрене и да рањеног леопарда дочека голим рукама. Заједно су пали на земљу и борећи се почели да се ваљају по трави. Нисам ни могао ни смео да пуцам јер би се могло догодити да уместо леопарда погодим Индуса. Чекао сам погодну прилику, пришао ближе, а онда снажно кундаком пушке ударио леопарда.

Животиња је тако рикнула да ми се крв следила у жилама. Оставила је своју жртву и кренула према мени. Посртала је. Изгледа да сам јој поломио кичму. Више није била ни брза ни окретна.

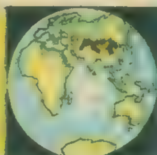
Подигао сам пушку. Рао и још један Индус прискочише и заришe своја копља у тело животиње а тек онда се проломи и мој пуцањ.

Село је најзад било спасено убице.

Слим Кен

Нисам смео да пуцам јер бих могао уместо звери погодити Индуса.

МИКЕНА

Разорили су Троју

КИКЛОПСКИ ЗИДОВИ — Кад је чувени археолог Шлиман ослањајући се на Хомерове спевове Илијаду и Одисеју открио Троју, поверовао је да би могао да пронађе и оне који су је разорили — Микенце. Уложио је све своје богатство и двадесет година живота и најзад 1876. успео да на Пелопонезу открије рушевине утврђеног града Микене. Подигнут пре 3500 година на врху једног брега у грчкој покрајини Арголиди, град је био опасан зидинама високим и по двадесет метара, од огромних камених блокова који су названи киклопски. Ту је била престоница краља Агамемнона и поприште породичних драма које су опевали антички писци.

АХИЛ, ХЕКТОР, ОДИСЕЈ — Тројански рат, легендарно опеван у Илијади, историјски је догађај и одиграо се око 1350—1100. пре н. е. Поуздано се зна само да су Грци заузели и разорили тадашњу Троју, али није утврђено јесу ли највећи хероји рата Ахил, Хектор, Одисеј заиста постојали. По Хомеру повод за рат била је прелепа Јелена, удата за грчког владара Менелаја. Њу је уграбио и одвео у Троју Парис, син тројанског краља Пријама На челу грчке војске налазио се Менелајив брат Агамемнон, а Тројанце је предводио храбри Хектор. Десет година трајала је опсада и легенда каже да су Грци победили тек захваљујући лукавству Одисеја.

ВЕЗЕ СА КРИТОМ — Унутар бедема откривена је и краљевска палата у облику мегарона — то је огромна сала са четири стуба у средини и великим огњиштем у коме се ватра никад није гасила. У другој велелепној грађевини, Атрејевој гробници, која је саграђена од концентричних слојева тесних камених блокова почива, према легенди, бездушни микенски краљ Атреј. Богата налазишта златног накита, оружја, керамике и других предмета потврђују везе Микене с острвима: Феникијом, Египтом, Малом Азијом и нарочито Критом. Утицај минојске културе очигледан је у ликовној уметности и занатима а и писмо је исто — критско линеарно.

ЛАВЉА ВРАТА — Највећи успон Микена је доживела у другој половини II миленијума пре н. е. А онда су почели напади дорских племена. У оклопима од бронзе и коже, наоружани мачем и копљем, с тешким штитом и шлемом украшеним коњском гривом, Микенци су дуго одолевали, али су око 1150. пре н. е. поклекли под силовитим ударцима. Сви микенски градови су срушени, а њихова сјајна култура почела је да нестаје да би уступила место Грчкој. Данас се у Микени поред остатака зидина и купастог Агамемноновог гроба могу видети и Лавља врата стара преко 3000 година. Две фигуре лава најстарија су скулптура Европе.

опасно голицање

Сматра се да су људи осетљиви на голицање бржи, занимљивији у друштву, бољи глумци, спортисти и војници

Два човека смркнутих лица стајала су један према другом. Око њих, окупљена укруг, гомила је чекала.

— Јеси ли спреман? — обратио се судија прво једном, па другом. Обојица су климнула главом. Судија се тада измакао у страну, противници су се приближили један другом и извукли оружје. У публици је завладао тајац.

Страшније од тигра

Дуеланти, одевени само у узане прегаче око бедара, ускоро су били обливени знојем. Није ни чудо, водили су тешку битку. Наоружани дугим перима из пауновог репа голицали су један другог испод браде, по ушима и носу, испод пазуха, по слабинама! После петнаест минута, један више није издржао: прснуо је у смех. Победник је поносито напустио борилиште.

Овај чудноват двобој, одржан је пре неколико година у једном селу државе Јахоре, на југу Малаје, међу припадницима племена Сакаи. То су снажни људи мрке коже који се не боје ни борбе с тигром, али се зато ужасавају — голицања. И кад се деси да се два мушкарца споречкају и при том буде укаљана част једног од њих, прибегава се двобоју голицањем. Ко дуже издржи, тај је већи јунак и побеђује.

Мора се признати да голицање, поготову претерано, није нимало смешна ствар. Свако из сопственог искуства зна да се голицањем неко може натерати на смех, толико јак да најзад почне да преклиње да га оставе на миру. Осетљивије особе и заплачу, а забележени су и много озбиљнији случајеви где је голицање довело и до смртних случајева!

Људи дуго нису знали да објасне ову појаву и зашто на голицање реагујемо баш овако. Још је велики природњак Чарлс Дарвин проучавао голицање и придавао му велики значај у испитивању људи и животиња. Он је утврдио да се млади шимпанзо кикоће кад га дирају испод мишке, али ова појава остала је за њега загонетка. Тек недавно савремени истраживачи открили су понешто о овој чудној појави.

Добровољци на којима је вршен највећи број експеримената били су студенти медицине са једног универзитета у Сједињеним Државама, али су пробе вршене на свим узрастима — почев од новорођенчади, па до деведесетогодишњих баба и деда.

Ево резултата.

Млади су осетљивији

Можда ће се млади родитељи изненадити кад чују да су научници утврдили да су сасвим мале бебе неосетљиве на голицање! Међутим, чим наврше десет дана па до пола године, бебе голицање узбуђује и нервира. Оне, разуме се не знају шта им у ствари смета и не могу да се одбране.

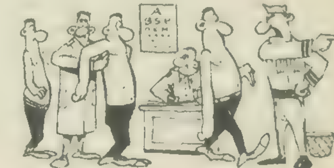
Експерименти су показали да дете од шест месеци до четири године голицање и даље узнемирава и, што је веома интересантно, њихов организам покушава да сном пређе преко проблема који је пред њихова чула ставило шкакљање. Отуд је дете после голицања обично поспано.

Дете које је већ напунило четири године показује извесне знакове задовољства кад га голицају, наравно не претерано, и често чак зачикује старије. Научници сматрају да дете на неки начин тако вежба своја чула која воде порекло из прадавних времена кад су наши преци умели чак и да „чују" кожом! Опстанак праисторијског човека зависио је од осетљивости његових чула која су на време морала да га обавесте и упозоре на опасност, па је имао необично осетљиве области на додир.

Научници су даље утврдили да с годинама **реаговање на голицање постаје све јаче и врхунац достиже заједно са зрелошћу људске јединке. После двадесет и пет година осетљивост на голицање почиње већ да опада.**

Најосетљивија места код човека на голицање углавном су она која трпе мање додира: предео ребара и то нарочито према стомаку, врат и подбрадак, простор испод носа, уши, испод мишке, дланови и табани. Које је од ових места најосетљивије, зависи од појединца, али готово свако целог живота има неку слабу тачку. Тако код средовечних људи који се не могу похвалити бујном косом, и најмањи додир по оголелој глави смета а голицање малим пером или длаком доводи их до беса.

Зашто је то тако научницима још није пошло за руком да објасне. Можда ће испитивања која су у току дати одговор и на ова питања и није искључено да ће осетљивост на голицање бити проглашена за неко ново чуло које је, у данашње време закржљало и више нема ону намену нити значај као код наших далеких предака.

Истраживања научника практично се већ користе. У САД тест са голицањем примењује у саветовалиштима за избор професије, приликом регрутације војника за неке родове војске, па чак и за глумачке школе! Сматра се да су особе које слабије реагују на голицање равнодушне, нетемпераментне и споре, слаби спортисти и незанимљиви у друштву. Научници тврде да су за прецизније послове који траже машту и иницијативу много погодније особе које јаче реагују на голицање!

З. З.

ЗБОГ ГОЛИЦАЊА У ЛУДНИЦУ!

Године 1870. одржано је суђење Мајклу Пакрицу из малог села Видбарша у Енглеској због свирепог злостављања жене. Пакриц је имао лепу жену, знатно млађу од себе и од првог дана брака мучила га је безразложна љубомора. Суседи су касније тврдили да су у неколико наврата чули како јој прети да ће је убити. Међутим, Пакриц није убио своју жену него ју је отерао у — лудницу. Како?

На суђењу је утврђено да је жена патила од запаљења вена на ногама од чега се дуго и безуспешно лечила. Једног дана муж јој је рекао да је чуо за неки веома једноставан и сигуран лек против ове болести. Шта је кошта да макар проба?

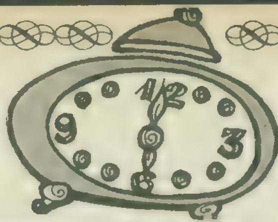
Пакриц је поставио даску преко две столице, везао своју жену и почео да је голица пером по голим табанима. Жена је у почетку храбро подносила голицање верујући да ће од њега оздравити, затим је почела да се кикоће, загрцнула се и најзад бризнула у грчевит плач. Узалуд је преклињала мужа да престане. Он је упорно превлачио пером по табанима све док се није онесвестила. Кад је дошла себи, више није знала ни како се зове, ни где се налази! Потпуно је изгубила разум тако да је убрзо морала бити смештена у једну болницу за умоболне. Узрок, наравно, нико није знао.

Сви су у почетку сажаљевали Пакрица због несреће која га је задесила али ускоро се јавила једна млада девојка, рођака несрећне жене, и испричала како поуздано зна да је њена тетка мучена и да је од тога изгубила разум. Муж је ухапшен. Најпре је порицао да би затим све признао.

Судска хроника није забележила каква му је казна изречена.

ВЕЧЕРАС У ШЕСТ!

ТАЈНЕ ЂАЧКОГ СРЦА

ПУНЕ ЧЕТИРИ ГОДИНЕ ЧЕКАЛА САМ НА САСТАНАК СА БРАНКОМ, А ТАТА МИ ЈЕ БАШ ТЕ ВЕЧЕРИ ЗАБРАНИО ДА ИЗАЂЕМ ИЗ КУЋЕ!

У учионицу сам ушла последња. Први дан у техничкој школи, гужва, несналажљивост, а нисам ни знала шта значи та скраћеница Г-12! Обазрела сам се по разреду, али нигде никог од познатих. Поглед ми се зауставио на њему и — родила се љубав!

Био је најлепши у разреду, звао се Бранко.

ЉУТА НА СЕБЕ

Пролазили су часови, и дани, и недеље — цела школска година а ми смо били само добри другови. Прошла је и друга школска година, а Бранко моју љубав није примећивао. Знала сам да има девојку и никако нисам хтела да уплићем себе у тако нешто, али је срце говорило другачије...

У трећој години готово да сам престала да осећам било шта за њега. Били смо заиста добри другови, понекад седели у истој клупи и ја сам била глупо љута на њега, а још више на себе: зашто и даље осећам дрхтавицу кад улазим у разред и јавим му се?!

Пред крај четврте године он се посвађао са својом девојком и био очајно повучен у себе. Нисам знала како да му помогнем јер сам се плашила да не одам своју тајну — да га још волим.

Али, некако смо се зближили. Бежали смо заједно са часова, увече се у граду шетали заједно, враћали се из школе заједно јер ме је он, уз причу, пратио скоро до куће иако смо становали на два супротна краја града. Тако сам навикла на његово друштво да ме плашила помисао на завршетак школе. Значи, нећу га виђати више, или сасвим ретко! Чудно, пожелела сам да техничка школа траје још четири године. Одлучила сам да дипломски узмем из истог предмета као и он да бисмо се виђали док понешто радимо заједно. Да бар мало украдем од времена које је брзо пролазило и доносило ми тугу!

Последњи дан у школи! Друштво је певало. И ја са њима иако ми се грло стезало. Никад више нећемо ићи заједно у школу!

Последњи пут смо се сликали у дворишту сви заједно, а на крају само ја и он! Звоно је зазвонило и означило крај четвртог разреда. Сви смо кренули кроз Тврђаву кућама.

Било је дивно пролеће 1971. године, дрвеће већ прецветало а тепих од зелене траве простро се по ливадама у околини града и парку у Нишкој тврђави. Најзад смо остали само нас двоје. Ходали смо лагано и ништа нисмо причали. Као да више ништа нисмо имали да кажемо ни о чему.

Кад смо се приближили месту на којем смо се обично растајали, стегло ми се у грудима.

ЧЕКАЈ МАЛО!

Тог часа нисам осећала никакво олакшање што сам са успехом завршила школу и што ћу за неки месец постати оно што народ каже „свој човек". Све је то било ништавно према чињеници да га више нећу виђати. Па и недеље сам до тада једва преживљавала! Погледала сам га у једном тренутку кришом, да запамтим сваку црту његовог лица. Зар је могуће да није приметио да за њега осећам нешто више од обичног пријатељства?

Он је ћутао.

— Здраво — рекла сам бојећи се да од суза изговорим нешто више и окренула се. Наједном осетила сам његову руку која ме је чврсто зауставила.

— Чекај! Како, само здраво? — рекао је узбуђено. — Хоћу нешто да ти кажем. Изађи вечерас, буди овде у шест.

— Овде? — упитала сам не верујући. Стајали смо испред самоуслуге „Центар" и црвени натпис ми се завртео заједно са свим околним зградама. Дрхтала сам целим својим бићем.

— Да, баш овде испод слова „Р" — потврдио је одлучно.

Отишла сам а улице су играле преда мном. Ни данас не знам како сам брзо тог дана стигла до куће. Заљубљена у цео свет, наједном сам схватила колико сам радосна и због последњег дана у школи.

Али, код куће ме је чекало разочарање.

СУЗЕ НИСУ ПОМОГЛЕ

Отац је био нешто љут и своју љутину искалио је на мени. Није ме пустио у град те вечери. Хтела сам да му кажем да морам, да ће ме Бранко чекати, али нисам смела. Како је могао да ми поквари састанак који сам чекала пуне четири године? Моје сузе нису помогле — те вечери нисам видела Бранка.

Сутрадан је дошао пред моју зграду. Био је љут али је на крају ипак схватио да то нисам ја тако хтела...

Од тада смо се виђали сваког дана. Обоје смо узели дипломски из предмета „мостови" и радили заједно. Наше искрено пријатељство прерасло је у јаку љубав. Мојој срећи није било краја.

Последњи дан у школи памтићу док сам жива. Јер, Бранко и ја смо годину и нешто касније рекли оно „да" које нас је заувек спојило. Датум нашег последњег дана у техничкој школи драг нам је једнако као дан нашег венчања.

Јелица Миловановић,
Ниш, 29. децембра 146/5
(Хонорар: 250 н.д.)

Љубав!

Љубав, о љубав! - Песма у свануће:-

птица на грани; цвркут врх брегова;
магле са срца, магле са цветова;
и росе са лишћа дах и ишчезнуће!

Љубав, о љубав! - Незнано гануће!

Речи без речи: повијена грана;
заљуљан листак; осмех води бачен;
поглед пут неба и небом озрачен;
и ћутљив корак до на крај свих дана!...

Љубав, о љубав! - Однесена брана;

пролећа, јутра, свих незнања бдење;
ћутање које утишањем поста
воде, потом мостом, неба изнад моста;
и тихог смеха вечно сновићење...

И тихог смеха цветање и мрење!...

Велимир Живојиновић - Massuka
(1886)

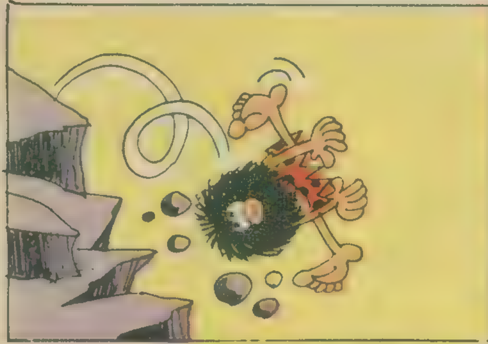
ПРЕПОТОПКО

УХ! КАКАВ ДОСАДАН И МОНОТОН ЖИВОТ! У ОВОЈ ПРАИСТОРИЈИ БАШ СЕ НИШТА НЕ ДОГАЂА!
GOSSE

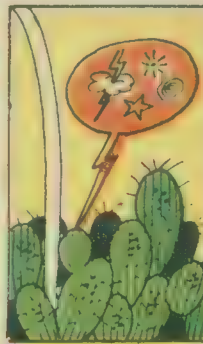

ЖИВОТ БЕЗ ДОГАЂАЈА... ЖИВОТ БЕЗ УЗБУЂЕЊА!

БОНК!
БОНК!

ШТА САМ ВАМ РЕКАО? НИШТА!

УВЕК ИСТО... ДАЊУ СУНЦЕ, НОЋУ ЗВЕЗДЕ...

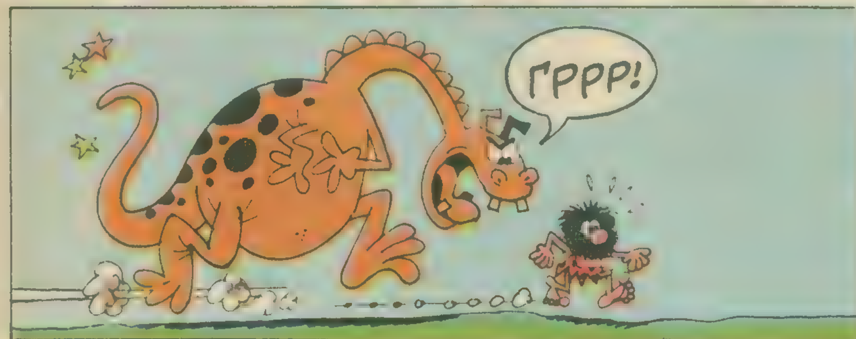

КАД БИ БАР НЕГДЕ ВРЕБАЛА КАКВА ОПАСНОСТ... МАКАР И МАЛЕЦКА! АЛИ НИШТА!

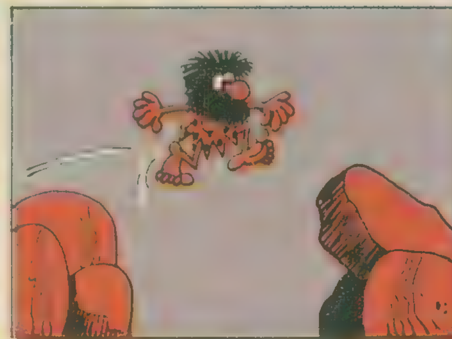

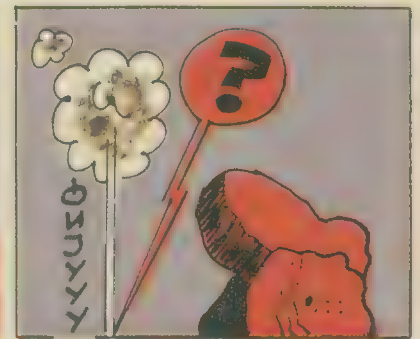

АУУ!

ГРРР!

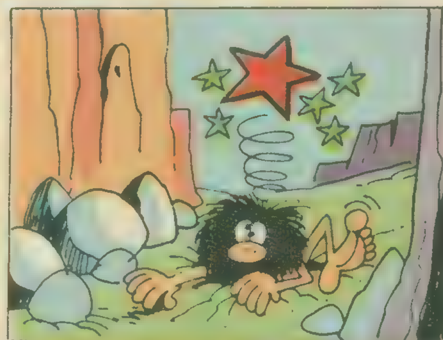

ФИУУУУ
?

ТРАС!

УФ!
СВЕ ЈЕ ПРИРОДНО... БЕЗ ЗНАЧАЈА... ДОСАДНО...

ШТО СЕ НИСАМ РОДИО, НА ПРИМЕР, У АТОМСКО ДОБА...
ПРЕПОТОПКО

ТО БИ БИО ЖИВОТ!

УЗБУДЉИВ, ПУН АВАНТУРА... СВАКОГ ДАНА ТЕ ВРЕБА НЕКА ОПАСНОСТ... НИКАД НЕ ЗНАШ ШТА ТЕ СУТРА ЧЕКА... А НЕ ОВАКО... УВЕК ЈЕДНО ИСТО!
1101/14

Оштар звук звона на улазним вратима тргнуо је доктора Росија из размишљања. Стари ветеринар, власник амбуланте и продавнице паса, устао је из кревета, брзо се увио у кућни огртач и пожурио да отвори врата. У међувремену, звоно се огласило још једном.

Доктор Роси је откључао врата и отворио их: на прагу је стајао висок, снажан младић, с пегама на лицу, у оделу по последњој моди.

— Добар дан — први је поздравио доктор Роси мислећи да је пред њим неки трговачки путник. — Шта желите?

— Ваш новац — мирним гласом одговорио је непознати и гурнуо доктора назад у собу. — Наравно, ако вам је стало до сопствене коже — додао је затим затварајући раменом врата.

ПОМОЋНИК ЗЛИХ ОЧИЈУ

— Никад не држим новац у кући — покушао је да објасни изненађени доктор.

— Добро размислите — био је упоран „трговачки путник". — Сигуран сам да ће се већ нешто наћи. Иначе...

И младић је доктору показао своје чврсте шаке с дугим кошчатим прстима.

БУДИ ОПРЕЗАН!

ПРОВАЛНИК У ОДЕЛУ ПО ПОСЛЕДЊОЈ МОДИ НИЈЕ ПОВЕРОВАО ДА ЧУВЕНИ ДОКТОР ИМА У СТАНУ САМО ПЕДЕСЕТ ХИЉАДА ЛИРА

Доктор Пиетро Роси осетио је како му дрхте ноге иако није лагао: сав новац који је имао био је у сефу, у продавници.

Пегаво лице младића у лепом оделу развукло се у подругљив осмех:

— Е, па добро! Пошто ја нисам успео да вас убедим мораћу да позовем свог пријатеља — рече и пође вратима. — Знате, он је много убедљивији од мене.

Кад су се врата отворила, доктор Роси је у полумраку предсобља угледао великог булдога, злих очију и сливаве њушке. Уплашено је почео да се повлачи уназад. Пас је зарежао и старац је застао.

Па овај је страшнији од Блека, помислио је доктор.

ШТА РАДИ БЛЕК?

Доктор Пиетро Роси је познат римски ветеринар. Многи власници паса доводили су му на лечење своје љубимце а у његову продавницу долазили су и они који су желели да купе расног пса.

Кад је видео да се његов син Кристијан све више интересује за псе и да више није почетник у том послу доктор Роси је решио да се повуче и бригу око лечења и продавања паса препусти њему. У амбуланту је долазио све ређе а све чешће остајао код куће, уживајући у читању. Повремено је с Кристијаном разговарао телефоном најчешће кад би се сетио Блека. Јер, Блек је био необичан пас. Тако је било и тог дана 8. децембра 1968. два часа пре него што је на врата докторовог стана бануо необичан посетилац.

Када је окренуо број телефона у амбуланти, чуо је Кристијана:

— Сви пси су одлично, тата — говорио је мирним гласом.

— Како се понаша Блек? — упитао је доктор Роси.

— Тренутно спава.

— Молим те, буди опрезан. — рече стари ветеринар. — Блеку није потребно много да би се разбеснео.

— Ништа не брини — одговорио је Кристијан. — Да будем искрен, ја баш булдоге много и не волим. Досадио ми је својом непрестаном мрзовољом... Извини, управо је ушао неки човек да купи пса.

Блека су једног кишног октобарског дана доктору Росију поклонили Луђи и Клаудија Манцони. Овај брачни пар морао је да на неколико година отпутује у Африку у саставу једне лекарске мисије. Добро су познавали доктора Росија и знали су да ће искусни ветеринар, и сам љубитељ паса, пружити Блеку сву љубав и негу на коју је био код њих навикао. До доласка у ветеринарску амбуланту Блек је био миран и послушан пас. Али, кад се обрео у близини многих паса разних раса, и без својих господара, овај булдог почео је да се понаша сасвим другачије. Узалуд му је доктор Роси поклањао више пажње него другим псима. Блек је туговао за својим господарима. Непозната средина и нова лица још више су повећала његову тугу и — бес. После неколико месеци велики булдог се сасвим повукао у угао свог простора, мрзовољан и сам. Сваког часа био је спреман да нападне оног ко му се приближи. Дозвољавао је да му приђе само доктор Роси, али и то не увек. Туга је Блека учинила раздражљивим и дивљим. Чак ни велико искуство, ни познавање паса и нежно опхођење доктора Росија нису успели да измене Блека. Он је остао неприступачан и усамљен.

БУЛДОГ НАПАДА

Гледајући уплашеним погледом час у булдога, час у младића који се злобно смешкао, доктор Роси је знао да мора нешто да предузме. Осећао је да више не сме оклевати. Добро је познавао псе и знао је да ова снажна животиња може да скочи сваког тренутка а тада би је и покушај одбране још више разјарио.

— Верујете ли да у кући имам само 50.000 лира? — дрхтавим гласом обратио се старац младићу.

— Не — хладно је рекао „гост"

— Али... али то је истина, кунем се! — покушавао је да га увери доктор Роси.

И док су му на очи већ навирале сузе, две песнице, једна за другом, сручиле су му се на груди. Доктор је без речи пао на под. Као кроз маглу видео је како је пас с језивим урликом скочио на нападача. Мишићаво тело булдога за трен се извило а велика уста се отворила. Изнемогао и изненађен, доктор се тргнуо: учинило му се да сања. Па то је — Блек!

— Блек! Не, Блек! — викнуо је доктор Роси. И први пут откако је код доктора Росија Блек је послушао. Напустио је пренераженог младића, који је за трен ока побегао из собе. Пас је пришао доктору и лизнуо му руку којом је ветеринар желео да га помилује. У том тренутку зазвонио је телефон. Дрхтавом руком стари доктор подигао је слушалицу, и зачуо Кристијанов глас:

— Здраво, тата.

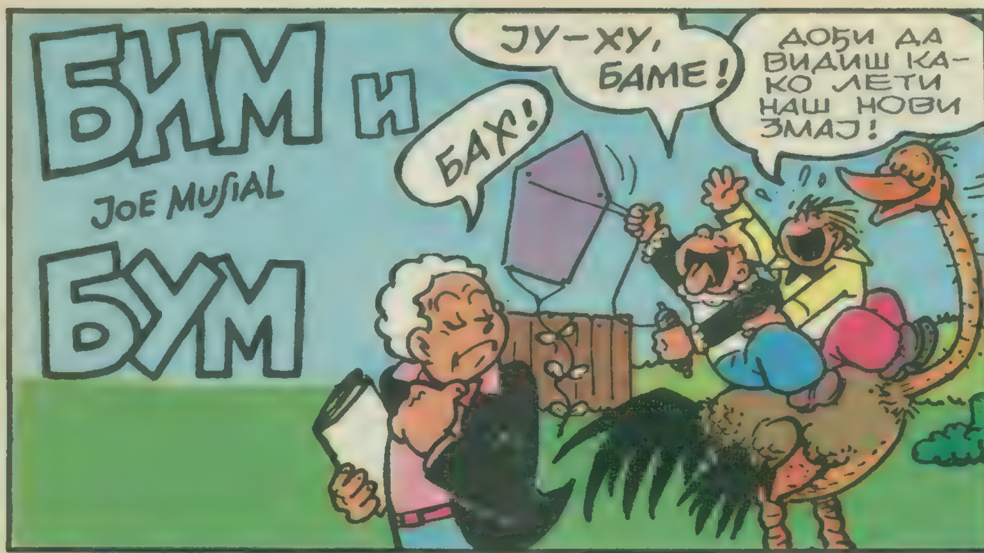
— Како је у амбуланти? — брзо је упитао доктор, покушавајући да му глас буде спокојан. Није желео да узнемири сина вешћу о нападу.

— Хтео сам да ти кажем нешто важно о Блеку — рекао је Кристијан узбуђеним гласом. — Тата, продао сам Блека. Знам да си ти желео да га задржиш, али плашио сам се његовог беса. Дошао је један лепо одевени младић и купио га. Рекао је да ће му такав пас бити од велике користи у његовом послу. Није казао чиме се бави.

— Мислим да си добро урадио — одговорио је доктор и спустио слушалицу.

Затим је позвао полицију.

И. Л.

БИМ и БУМ
JOE MUSIAL
ЈУ-ХУ, БАМЕ!
ДОЂИ ДА ВИДИШ КАКО ЛЕТИ НАШ НОВИ ЗМАЈ!
БАХ!

ОЧИГЛЕДНО НЕМА СМИСЛА ДА ВАС ПОДСЕЋАМ ДА ЈЕ ПУШТАЊЕ ЗМАЈА ЗАБАВА ИСПОД МОГ ДОСТОЈАНСТВА!
БРЖЕ, ОСКАРЕ, БРЖЕ!

ИМАМ ИДЕЈУ!

ХЕ! ЈА НИКАД НЕ ПРОМАШИМ!

ЗАБАВА ЋЕ УСКОРО ПОЧЕТИ! ХИ-ХИ!

ХА! ХА! ХО! ХО! ХИ-ХИ-ХИ!
ТО ЈЕ БАМ!

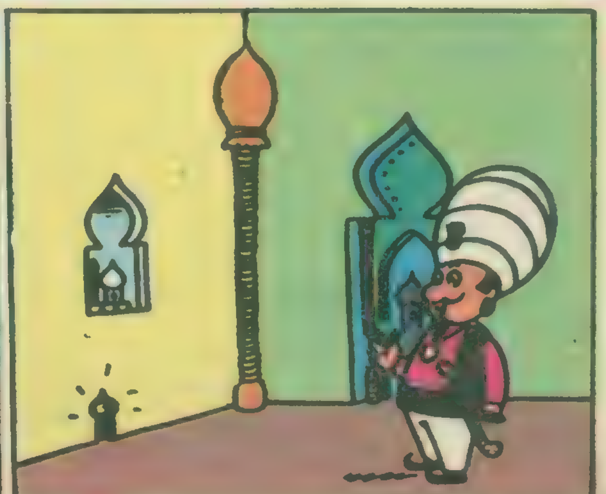

ДААОХ! ЈАО!

БРЖЕ, БАМЕ... БРЖЕ...
...ИНАЧЕ ОДЕ ТВОЈЕ ДОСТОЈАНСТВО!
АЈООЈ! УПОМОЋ! КУКУ! ОООО! ПОМАГАЈТЕ!
MUSIAL

НАСТРАДИН

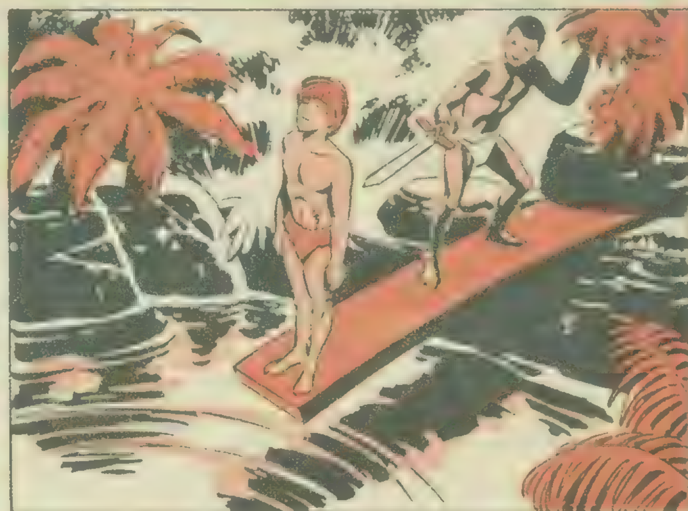

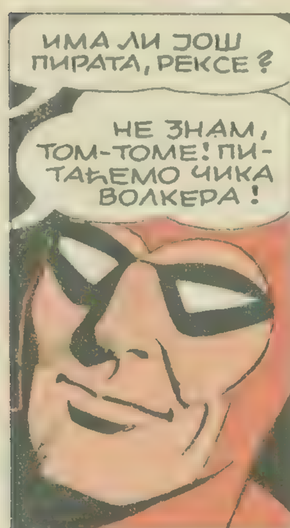

ФАНТОМ ГУСАРИ XX ВЕКА

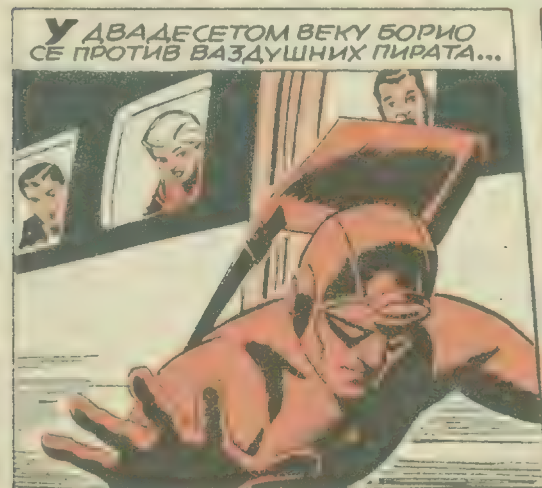

ШТА? НЕМА ВИШЕ ПИРАТА?
ПА... НЕМА ИХ... НЕМА БАР ОНАКВИХ КАКВИ СУ НЕКАД БИЛИ!

НЕМА ВИШЕ НИ ЈЕДРЕЊАКА... НИ ТОВАРА ЗЛАТА... АЛИ ВАРАЛИЦА И ОТИМАЧА ИМА... И НА МОРУ И НА КОПНУ!
ПА ЗАР И ТО НИСУ ПИРАТИ?

ПА ЈЕСУ... АЛИ СЕ ВИШЕ НЕ ЗОВУ ТАКО!
ЈА ВИШЕ ВОЛИМ НАЗИВ „ПИРАТ"!

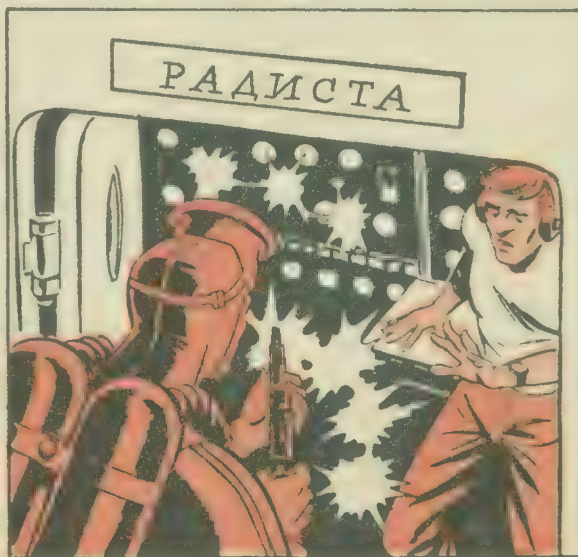

ЗА ТО ВРЕМЕ НЕГДЕ У ПЕРСИЈСКОМ ЗАЛИВУ ЈЕДАН ОГРОМАН ТАНКЕР ЧЕКАО ЈЕ ДА БУДЕ НАПУЊЕН...

... И ДА БИ КРЕНУО ПРЕМА РТУ ДОБРЕ НАДЕ И НАСТАВИО ПУТ ЗА ЕВРОПУ...

ЖИВОТ НА ЏИНОВСКОМ ТАНКЕРУ ПРИЛИЧНО ЈЕ ДОСАДАН...
КОЛИКО ЛИ ВРЕДИ ОВАЈ НАШ ТОВАР?
ПА... НЕКОЛИКО МИЛИОНА ДОЛАРА!
ДА НЕЋЕШ ДА ГА КУПИШ?

ЏИНОВСКИ ТАНКЕР МИРНО ЈЕ ПЛОВИО...
...КАД СУНЦЕ ЗАЂЕ! СПРЕМАН СИ?
СПРЕМАН!
© King Features Syndicate, Inc., 1968. World rights reserved

РУКЕ УВИС! ПРЕУЗИМАМО БРОД!
?? ОДАКЛЕ СУ СЕ ОВИ СТВОРИЛИ?

РАДИСТА

ШТА ХОЋЕ?
КАКО СУ СЕ ОВДЕ СТВОРИЛИ... НАСРЕД ОКЕАНА?
SY BARRY 8/25

ЗАР ВИ, МОМЦИ, НЕ УМЕТЕ ДА ГОВОРИТЕ?
И НЕ МОРАЈУ ДА ГОВОРЕ... ВИДИШ ДА НАС ТЕРАЈУ У ГОМИЛУ!
БАМ
БАМ БАМ

ПРЕКИНИТЕ ВАТРУ, ИДИОТИ! СВИ СТОЈИМО НА СТОТИНАМА ТОНА НАФТЕ!

ОДАКЛЕ СУ ОВИ ДОШЛИ! ПА МИ СМО НА ХИЉАДУ МИЉА ОД ОБАЛЕ!
ХМ...
НЕ ГУРАЈ СЕ!

ЈЕСТЕ ЛИ ВИ, МОМЦИ, ЛУДИ? ОВДЕ НЕМА ШТА ДА СЕ ОПЉАЧКА... БРОД НЕ МОЖЕТЕ УКРАСТИ!
НИЈЕ БРОД ИГЛА ПА ДА ГА САКРИЈЕТЕ!
ХУ...

НЕ ГУРАЈТЕ НАС! САМИ ЋЕМО... ОХ!
ХУ... М... АХ
ХЕЈ! ПОГЛЕДАЈ ОНО ОГРОМНО ЦРЕВО!
SY BARRY 9/1

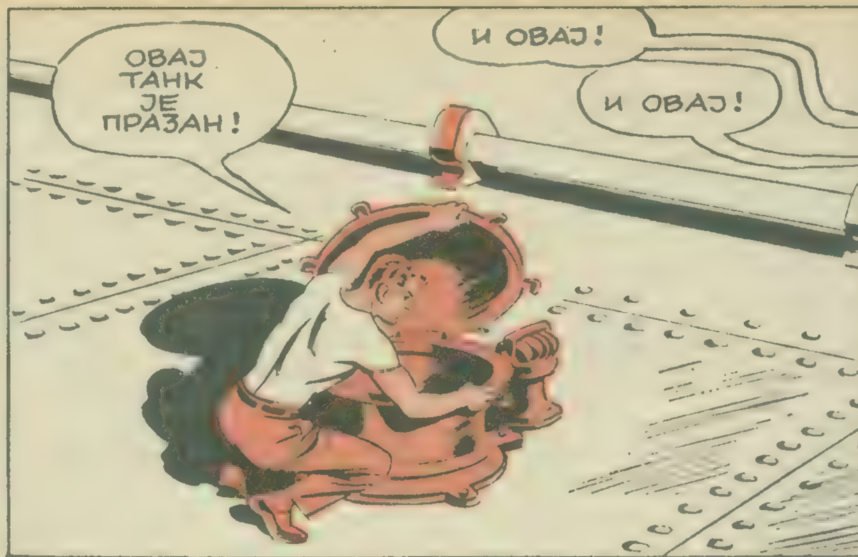

ЧИТАВА ПОСАДА САТЕРАНА ЈЕ У КАБИНУ. ЧАСОВИ ПРОТИЧУ...
ВИДИШ ЛИ ИШТА?
НЕ! БАШ НИШТА!
ЧУЈЕТЕ ЛИ ОВО? КАО ДА РАДЕ ПУМПЕ?
МОТОРИ...

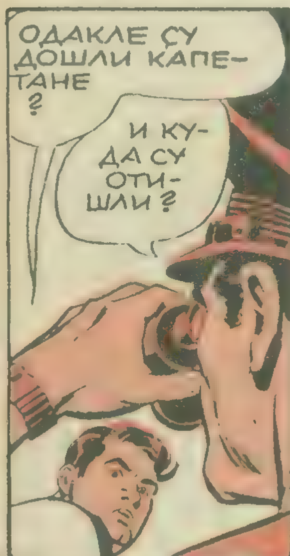

А ШТА ЋЕ ИМ ОНО ЦРЕВО?
НЕ ПИТАЈ МЕ... НИШТА НЕ РАЗУМЕМ!
ЗАТВОРЕНИ СМО ВЕЋ 8 ЧАСОВА! ХЕЈ! ПУМПЕ СУ СТАЛЕ!

ИЗГЛЕДА ДА НА ПАЛУБИ ВИШЕ НИКОГ НЕМА! РАЗВАЛИМО ВРАТА!
РАЗУМЕМ, КАПЕТАНЕ!
КРРР

НЕСТАЛИ СУ!
ЉУДИ! ВИДИТЕ ЛИ КОЛИКО СЕ ТАНКЕР ДИГАО? МИ СМО ПРАЗНИ!
ЗАР СУ УЗЕЛИ 300.000 НАФТЕ? КАКО?

ПОГЛЕДАЈТЕ ЛИНИЈУ ГАЗА... ПРАЗНИ СМО! НЕ МОГУ ДА ВЕРУЈЕМ!

ОВАЈ ТАНК ЈЕ ПРАЗАН!
И ОВАЈ!
И ОВАЈ!

ОДАКЛЕ СУ ДОШЛИ КАПЕТАНЕ?
И КУДА СУ ОТИШЛИ?

СВИ ТАНКОВИ СУ ПОТПУНО ПРАЗНИ!
УКРАЛИ СУ СВУ НАФТУ!
КАКО, КАПЕТАНЕ! НА ВИДИКУ НЕМА ТАНКЕРА У КОЈИ СУ МОГЛИ ДА ГА ПРЕВАЦЕ!
SY BARRY 9/8

ОДАШИЉАЧ ЈЕ ПОПРАВЉЕН, КАПЕТАНЕ!
ШТА ДА ЈАВИМ? НИКО МИ ЖИВИ НЕЋЕ ПОВЕРОВАТИ!
РАДИСТА

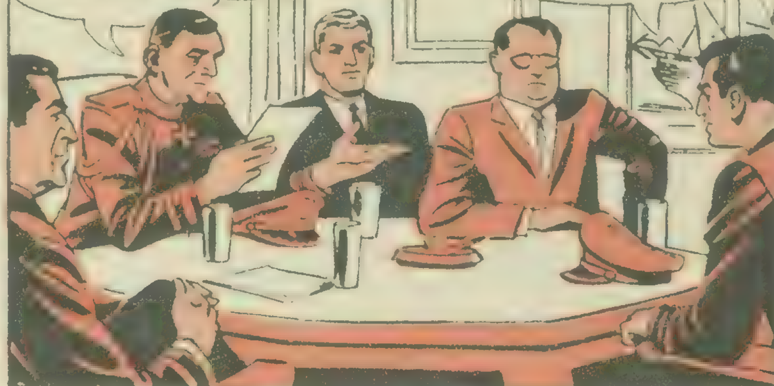

НЕВЕРОВАТНА ВЕСТ ОБЛЕТЕЛА ЈЕ ЧИТАВ СВЕТ...
... НАЈЗАГОНЕТНИЈА КРАЂА СТОЛЕЋА НА ХИЉАДУ МИЉА ОД ОБАЛЕ...
КРАЂА 300.000 ТОНА НАФТЕ НАСРЕД ОКЕАНА

НИКО НЕ ЗНА ОТКУД СУ ДОШЛИ НИ КУДА СУ ОТИШЛИ!
ПОТПУНО СУ ИСПРАЗНИЛИ НАЈВЕЋИ ТАНКЕР НА СВЕТУ! КАКО?

О ТОМЕ СЕ ПРИЧАЛО И ПО СЕЛИМА И ПО МОНДЕНСКИМ ЛЕТОВАЛИШТИМА...
НЕВЕРОВАТНА ПЉАЧКА, ГРОФЕ!
ДА, ЧУО САМ О ТОМЕ! ОНА ДЕВОЈКА ЈЕ ДИЈАНА ПАЛМЕР, КАЖУ! ВОЛЕО БИХ ДА ЈЕ УПОЗНАМ!

ТАЈАНСТВЕНИ НЕСТАНАК 300.000 ТОНА НАФТЕ! НИКО НЕ ЗНА...
О МОДЕРНИМ ПИРАТИМА, ИЗГЛЕДА!
О ЧЕМУ ТО ЈАВЉА РАДИО?

ПРАЗАН ТАНКЕР СТИГАО ЈЕ У ЛУКУ...
КАПЕТАНЕ, ЛУЧКЕ ВЛАСТИ ВАС ОЧЕКУЈУ!
ЗНАМ!

КАПЕТАНЕ, ПОКУШАВАТЕ ЛИ ВИ ТО ДА НАС УВЕРИТЕ ДА ЈЕ НА 1000 МИЉА ОД ОБАЛЕ НЕКОЛИЦИНА ГЊУРАЦА УКРАЛА 300.000 ТОНА НАФТЕ?
НИШТА ЈА НЕ ПОКУШАВАМ, АДМИРАЛЕ!

ЈА ВАМ ТО ТВРДИМ!

СВИ У СВЕТУ ПОСТАВЉАЛИ СУ ИСТО ПИТАЊЕ...
300.000 ТОНА НАФТЕ... КАКО ЈЕ ТО МОГУЋЕ? ПА ЈОШ НАСРЕД ОКЕАНА?

ЗА ТО ВРЕМЕ...
ЈЕДАН ОД НАШИХ ГОСТИЈУ, ГРОФ ПЕТРО, ЖЕЛИ ДА СЕ УПОЗНА С ВАМА! ОН ЈЕ ПЕТРОЛЕЈСКИ МАГНАТ!
А ЈА БИХ ЖЕЛЕЛА ДА ГА НЕШТО ПИТАМ!

ДРАГА МОЈА, ЗАДИВЉЕН САМ ВАШИМ СКОКОВИМА У ВОДУ!
ХВАЛА! ЧУЛА САМ ДА СЕ БАВИТЕ ПЕТРОЛЕЈСКИМ ПОСЛОВИМА, ГРОФЕ! ШТА ВИ КАЖЕТЕ ЗА ПЉАЧКУ ОНОГ ТАНКЕРА?

ТЕШКО ПИТАЊЕ, МИС ПАЛМЕР! ОДГОВОР БИСМО ЖЕЛЕЛИ ДА ЗНАМО И МИ, КОЈИ СЕ СВАКОДНЕВНО БАВИМО ПРОИЗВОДЊОМ И ПРОДАЈОМ ПЕТРОЛЕЈА! АКО РЕШИТЕ ЗАГОНЕТКУ... ОБОГАТИЋЕТЕ СЕ!
?

ПОНЕКАД, КАЖУ, ФАНТОМ НАПУШТА СВОЈУ ЏУНГЛУ...
НОВ ТРИК... КРАЂА НАФТЕ НА ОТВОРЕНОМ МОРУ... У ВРЕМЕ КАД ЈЕ НЕМА И ЦЕНА ЈОЈ РАСТЕ! КАКО ЛИ СУ ТО ИЗВЕЛИ?

... И ХОДА ГРАДСКИМ УЛИЦАМА ОБУЧЕН КАО ОБИЧАН ЧОВЕК...
ПРИЧУВАЈ МИ КОЊА ДОК СЕ НЕ ВРАТИМ, ТОНДА!
БИЋЕ ТАКО, О ДУШЕ КОЈИ ХОДАШ!

МОЖДА ЋУ ИЗ РАЗГОВОРА МОРНАРА У ЛУЦИ НЕШТО ДОЗНАТИ!
ЕВО... НАИЛАЗИ ЈЕДАН ТИП! ИЗГЛЕДА ПОГОДАН ЗА „ОБРАДУ"!

ДА ГЊУРЦИ НАПАДНУ ЏИНОВСКИ ТАНКЕР... ПА ТО ЈЕ КАО ДА КОМАРЦИ НАВАЛЕ НА КИТА!

ДОБРО ЈЕ ОБУЧЕН... МОРА ДА ЈЕ ПУН ПАРА!
ТИ СРЕДИ ПСА... ЈА ЋУ ЊЕГА!

КАКО ТО МИСЛИШ „СРЕДИ"?
УЧИНИЋЕШ ОНО ШТО БУДЕШ МОРАО!

НАЈЕДНОМ ЈЕ ПАС ЗАСТАО И ЗАРЕЖАО...
ЗНАМ НЕКЕ ТИПОВЕ КОЈИ БИ МОГЛИ ДА ИМАЈУ ВЕЗЕ С ТИМ ПИРАТИМА! ХЕЈ, ЂАВОЛЕ! ШТА ТИ ЈЕ?
ГРР

... И У ИДУЋЕМ ТРЕНУТКУ...
АХ!
УХ!
SY BARRY 9/22

ОХ... ЗАШТО... НИСМО МИ НИШТА ЛОШЕ МИСЛИЛИ!
НЕЋЕ ДА МИ ПУСТИ РУКУ! КАЖИТЕ МУ... НАРЕДИТЕ...
БУДИ МИРАН АКО НЕЋЕШ ДА ТИ ОТКИНЕ РУКУ! ПОТРЕБНА СУ МИ НЕКА ОБАВЕШТЕЊА...

ШТА СЕ У ЛУЦИ ПРИЧА О ПЉАЧКИ ТАНКЕРА?
ТО ЈЕ ПОДВИГ...
УМУКНИ, БУДАЛО!

ЗА ТО ВРЕМЕ ДИЈАНИНА МАЈКА И УЈАК...
ДИЈАНА ИЗЛАЗИ ВЕЧЕРАС С НЕКИМ ПЕТРОЛЕЈСКИМ МАГНАТОМ! МОЖДА ЋЕ ИПАК ЗАБОРАВИТИ ОНОГ!
НЕ БИХ РЕКАО!

ОХО! СВЕЧАНО ВЕЧЕРЊЕ ОДЕЛО! А КАЗАЛИ СТЕ ДА ИДЕМО НА ТАНКЕР!
САМО УЂИТЕ, ДРАГА МОЈА!

ЗАР ЈЕ ТО ТАНКЕР?
НЕ... МОЈА ПРИВАТНА ЈАХТА!
ГРОФ ИМА НОВУ ЦУРУ!
ЛАКО ЈЕ ЊЕМУ КАД ЈЕ БОГАТ!

ИМАТЕ ЛЕПУ ЈАХТУ, ГРОФЕ!
И ОДЛИЧНУ ПОСАДУ! МОГУ ДА ОПЛОВИМ СВЕТ!

АЛИ, И ПОРЕД СВЕГА ТОГА СТРАХОВИТО САМ УСАМЉЕН!
УСАМЉЕН? ЗАР ПОРЕД ТОЛИКЕ ПОСАДЕ?

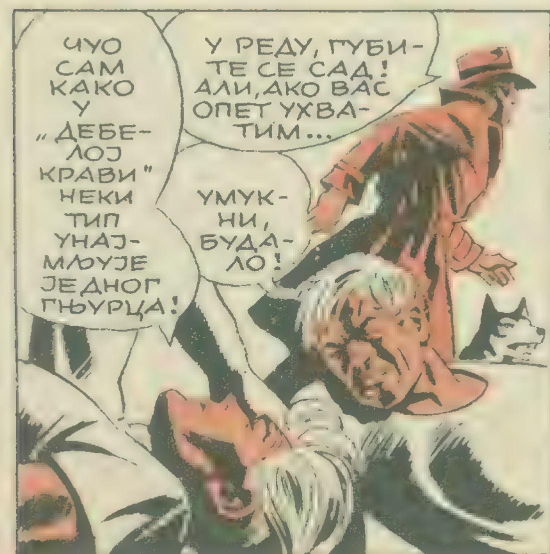

ДЕВОЈКА МУ, БАШ НИЈЕ ПАЛА ОКО ВРАТА!

ГРОФЕ ПЕТРО, ОБЕЋАЛИ СТЕ ДА ЋЕТЕ МИ ПОКАЗАТИ ЈЕДАН ЏИНОВСКИ ТАНКЕР... СЛИЧАН ОНОМ ОПЉАЧКАНОМ!
НА ПУЧИНИ ЈЕ, ДРАГА! ТОЛИКО ЈЕ ВЕЛИК ДА НЕ МОЖЕ ДА УПЛОВИ У ЛУКУ!
Sy BARRY 9/29

КАСНИЈЕ ЋЕМО ОТИЋИ ДО ЊЕГА! ПРВО ВЕЧЕРА И ШАМПАЊАЦ...
ЗАВОДНИК! КАКО ДА СЕ ИЗВУЧЕМ ОДАВДЕ? ДА ЈЕ ОН ТУ...

АЛИ ОН ЈЕ ДАЛЕКО И ВЕОМА ЈЕ ЗАУЗЕТ...
НЕ СВИЂА МИ СЕ КАКО МЕ ГЛЕДА... КАО ДА ЈЕ ГЛАДАН!
И ЈЕСТЕ ГЛАДАН! ДАНАС НИШТА НИЈЕ ЈЕО!
РЕЦИТЕ ШТА ЗНАТЕ О ПЉАЧКИ НАФТЕ!
ЈА... БАШ НИШТА!

„ФАНТОМ ЈЕ СУРОВ ПРЕМА СУРОВИМА", КАЖЕ СТАРА ИЗРЕКА НАРОДА ИЗ ЏУНГЛЕ.
НЕ? ОНДА ЋЕТЕ ЗБОГ НАПАДА НА МЕНЕ ПРАВО У ЗАТВОР!
ОХ... НЕ!

ЧУО САМ КАКО У „ДЕБЕЛОЈ КРАВИ" НЕКИ ТИП УНАЈМЉУЈЕ ЈЕДНОГ ГЊУРЦА!
У РЕДУ, ГУБИТЕ СЕ САД! АЛИ, АКО ВАС ОПЕТ УХВАТИМ...
УМУКНИ, БУДАЛО!

МОЖДА ЈЕ ТРАГ ЛАЖАН... АЛ' ИПАК ТРЕБА ПОКУШАТИ!
Код ДЕБЕЛЕ КРАВЕ

ГЊУРАЦ САМ... И ТРАЖИМ ПОС'О! МОЖДА МИ МОЖЕТЕ ПОМОЋИ!?
А?
?!

ДИВНА ЈАХТА, ГРОФЕ ПЕТРО!
ТО СТЕ МИ ВЕЋ ШЕСТ ПУТА КАЗАЛИ? ХА! ХА! ЗАР НИ НА ШТА ДРУГО НЕ МОЖЕТЕ ДА МИСЛИТЕ?

МОЛИМ ВАС, ХОЋУ СМЕСТА КУЋИ!
АЛИ, КАЗАЛИ СТЕ ДА БИСТЕ РАДО ВИДЕЛИ ЈЕДАН ОД МОЈИХ ТАНКЕРА...

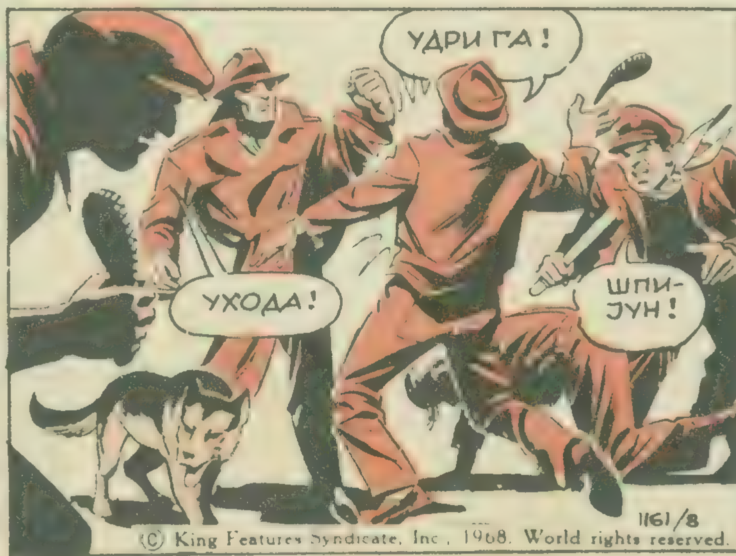
САД ХОЋУ КУЋИ!
КАКО ЛИ САМ САМО МОГЛА ДА УПАДНЕМ У ОВО?

ЗА ТО ВРЕМЕ...
НЕКО ТИ ЈЕ РЕК'О ДА ОВДЕ ТРАЖИШ ПОС'О?
Код ДЕБЕЛЕ КРАВЕ
ДА! ТАКО СУ МИ КАЗАЛИ!
SY BARRY 10/6

ПОГРЕШНО СУ ТЕ ОБАВЕСТИЛИ, ЛАФЕ! НИЈЕ ОВО БЕРЗА РАДА ЗА НЕЗАПОСЛЕНЕ РОНИОЦЕ!
?
?
ЗАР ЈЕ МОГУЋЕ ДА СУ МЕ ОНА ДВОЈИЦА ПРЕВАРИЛА?

КО ТЕ ЈЕ ОВАМО ПОСЛАО?
ПОЛАКО, МОМЦИ! НЕ ЖЕЛИМ ОВДЕ ГУЖВУ!
ИПАК ЈЕ ТРАГ ПРАВИ!
НЕКА КАЖЕ КО ГА ЈЕ ПОСЛАО!

ФАНТОМ СЕ ОКРЕНУО...
НЕ ЗНАМ ЊИХОВА ИМЕНА! РАДЕ НЕШТО С НАФТОМ!
НАФТОМ?

УДРИ ГА!
УХОДА!
ШПИЈУН!
1161/8

ОХ... МОЈА ЛЕПА КРЧМА!

ОПЕТ... ХИК... ГУЖВА...ХИК... КОД ДЕБЕЛЕ КРАВЕ!

ШЕСТ МОМАКА НАВАЛИЛО ЈЕ НА ФАНТОМА. БИЛА ЈЕ ТО ПРОПИСНА ТУЧА...
ДУМ
ТРАС

... КОЈА ЈЕ НАЈЕДНОМ ПРЕСТАЛА...
ЈЕ Л' ОТИШАО?

ТАЈ НИЈЕ ГЊУРАЦ... ТАЈ ЈЕ ПРАВИ РАЗАРАЧ!
РЕК'О ЈЕ ДА ГА ЈЕ ПОСЛАО НЕКАКАВ СТАРИЈИ ЧОВЕК!
ИЛИ ЈЕ ШПИЈУН... ИЛИ ЦАЈКАН! ОХ МОЈА ГЛАВА!
SY BARRY 10/13

НЕКИ МОМАК... ПОМИЊ'О ЈЕ НАФТУ... НЕ ЗНАМ КО ЈЕ...
НАЂИТЕ ГА И ДОВЕДИТЕ МЕНИ!

ДА ГА НАЂЕМО? НИСАМ ЛУД ДА ГА ТРАЖИМ!
У ПРАВУ СИ!
ОВО ЈЕ БАНДА КОЈУ ТРАЖИМ!

У ИСТО ВРЕМЕ И ДИЈАНА БИЈЕ СВОЈУ БИТКУ...
МОЛИМ ВАС, ГРОФЕ...
НЕ ИЗИГРАВАЈТЕ ДЕТЕ!

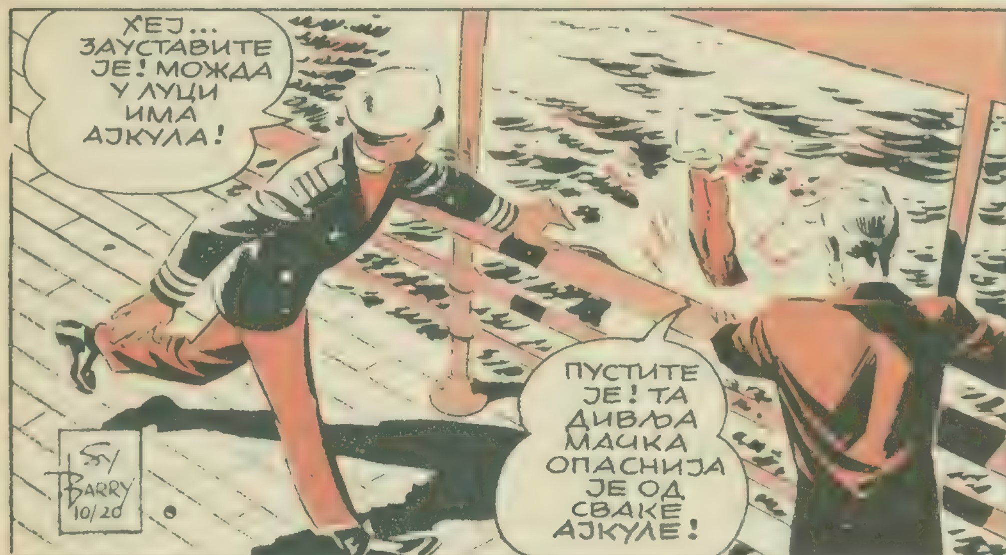

У РЕДУ...
...БРАНИЋУ СЕ КАО ОДРАСЛА!
!

ГРОФ ПЕТРО НИЈЕ НИ СЛУТИО НА КАКВУ СЕ ДЕВОЈКУ НАМЕРИО...
!!
ЖАО МИ ЈЕ, ГРОФЕ, АЛИ ТАКВА ВЕЧЕРА С ВАМА УОПШТЕ МЕ НЕ ЗАНИМА!
!

КАКВА ЦУРА!
ЈОШ АКО ЗНА ДА КУВА...

ОХ... МОЈА ЛЕЂА... ВРАТ... ВИ... ВИ...
САМИ СТЕ ТО ТРАЖИЛИ, ГРОФЕ! МОГУ ЛИ САД ДА СЕ ИСКРЦАМ?

ИСКРЦАЋЕТЕ СЕ ОНДА КАД ЈА ТО БУДЕМ ХТЕО!
ДОБРО! ЈА САМ ДОШЛА ДА ВИДИМ ТАНКЕР... А НЕ ВАС!

ХЕЈ... ЗАУСТАВИТЕ ЈЕ! МОЖДА У ЛУЦИ ИМА АЈКУЛА!
ПУСТИТЕ ЈЕ! ТА ДИВЉА МАЧКА ОПАСНИЈА ЈЕ ОД СВАКЕ АЈКУЛЕ!
SY BARRY 10/20

ХТЕЛА ЈЕ ДА ВИДИ ТАНКЕР? У РЕДУ... ВИДЕЋЕ ГА! ИЗВУЦИТЕ ЈЕ ИЗ ВОДЕ!
БЕСАН ЈЕ! ОВАКО НЕШТО ЈОШ МУ СЕ НИКАД НИЈЕ ДОГОДИЛО!

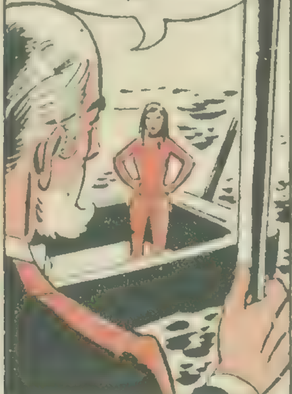

ОСТАНИ ТУ, КУЦО! АКО СУ МОЈЕ СУМЊЕ ТАЧНЕ... ТО СУ КРАДЉИВЦИ ЦРНОГ ЗЛАТА!

ИЗГЛЕДАТЕ КАО ДА ВАС ЈЕ КАМИОН ПРЕГАЗИО!
ПОТУКЛИ СМО СЕ КОД ДЕБЕЛЕ КРАВЕ... С МОМКОМ О КОМЕ САМ ТИ ТЕЛЕФОНИРАО!

ИДИОТИ! МОЖДА ЈЕ УХОДА И ДОСТАВЉАЧ! МОЖДА ВАС ЈЕ ПРАТИО! ПАЛИ МОТОР... ГУБИМО СЕ!

ДИЈАНА СЕ, ПЛИВАЈУЋИ, УДАЉАВАЛА ОД ЈАХТЕ, АЛИ...
?!

... БРЗО ЈЕ УХВАЋЕНА.
ОДЛИЧАН УЛОВ!

ЖЕЛЕЛИ СТЕ ДА ВИДИТЕ ТАНКЕР? ПА... ВИДЕЋЕТЕ ГА!

ЗА ТО ВРЕМЕ ЈЕДАН БРОДИЋ ХИТАО ЈЕ ПРЕМА ПУЧИНИ...
СТИЋИ ЋЕМО ДО ПОДМОРНИЦЕ ЗА ЈЕДАН САТ! ПРИПРЕМИТЕ ГЊУРАЧКУ ОПРЕМУ!

ГЊУРАЧКУ ОПРЕМУ?! ЗНАЧИ, НА **ДОБРОМ** САМ ТРАГУ!

КАКАВ НАС САД ПОСАО ОЧЕКУЈЕ?
НЕ ЗНАМ!

ПССТ... ТИ...
?

ГГГЛАБ!

ЈЕСТЕ ЛИ СПРЕМНИ, МОМЦИ? СТИГЛИ СМО!
СТИГЛИ? А ГДЕ?
?!

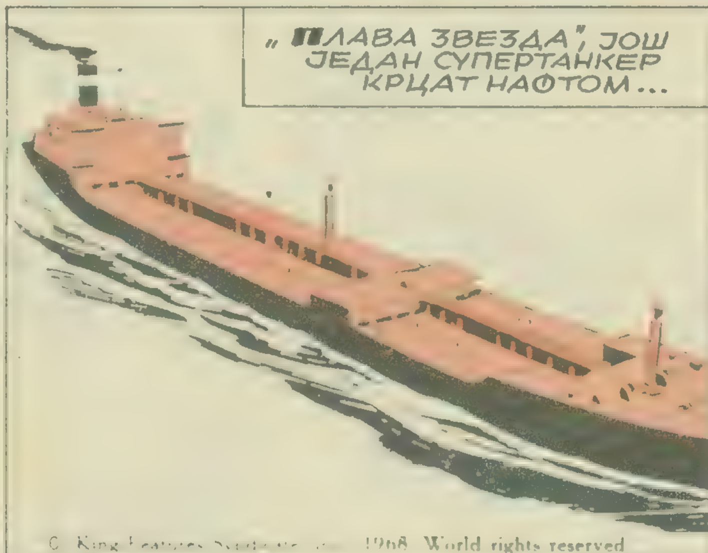

ПОДМОРНИЦА! КУДА ЛИ ЋЕМО С ЊОМ?

НОЋНИ СУСРЕТ НА МОРУ...
ПОЖУРИТЕ! ВЕЋ СМО У МАЛОМ ЗАКАШЊЕЊУ!

ДОБАР ЛОВ!

ВОЛЕО БИХ ДА И ЈА ЈЕДНОМ КРЕНЕМ С ЊИМА...

„ПЛАВА ЗВЕЗДА", ЈОШ ЈЕДАН СУПЕРТАНКЕР КРЦАТ НАФТОМ...

... НА ДВА ДАНА ПЛОВИДБЕ...
ЉУДИ, ОПЕТ НАС ЧЕКА ВЕЛИК ПОСАО! ТАНКЕР СЕ ЗОВЕ „ПЛАВА ЗВЕЗДА"!
ОДМОРИТЕ СЕ ДВА ДАНА!

ПОСАО ОБАВИТЕ БРЗО И ЧИСТО! ПОСМАТРАЋЕ ВАС ГЛАВНИ ГАЗДА!
ЈОШ КОЈИ ОВАКАВ ПОСАО... ПА ДА СЕ ПЕНЗИОНИШЕМ!
И ДА ОТВОРИШ БЕНЗИНСКУ ПУМПУ!

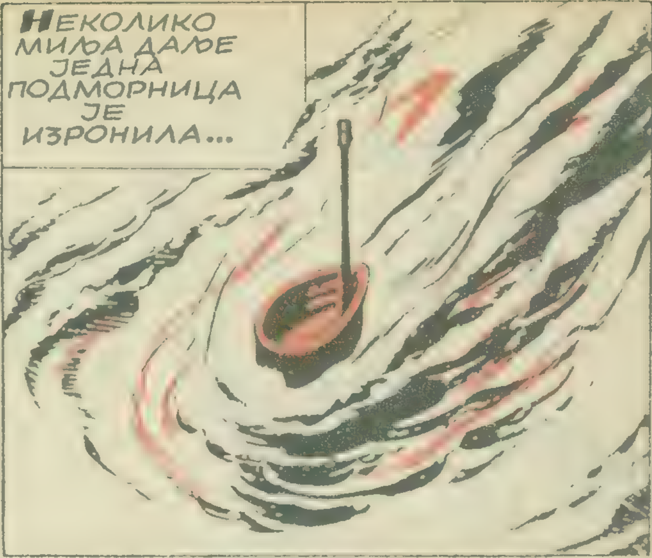

МЕЂУ РОНИОЦИМА ЈЕ И... ФАНТОМ!
КАКО МОГУ ДА УКРАДУ ТОЛИКО ХИЉАДА ТОНА НАФТЕ? И КО ИМ ЈЕ ВЕЛИКИ ГАЗДА?

ПА?
ГРОФЕ, МОМЦИ НЕ ВОЛЕ ШТО ЋЕ ДЕВОЈКА БИТИ СВЕДОК ОПЕРАЦИЈЕ! ЖЕНЕ ДОНОСЕ НЕСРЕЋУ, КАЖУ...
ЗА ТО ВРЕМЕ...

ОБИЧНО СУЈЕВЕРЈЕ! НАЉУТИЛА МЕ ЈЕ... ИЗГУБИО САМ НЕРВЕ! У РЕДУ... ДРЖИТЕ ЈЕ ЗАТВОРЕНУ СВЕ ДОК...

А ШТА ЋЕМО С ЊОМ ПОСЛЕ? НЕ МОЖЕМО ЈЕ ПУСТИТИ... БИЛО БИ ПРЕВИШЕ РИЗИЧНО!
ТАЧНО! НЕ МОЖЕМО ЈЕ ПУСТИТИ...
?? ШТА ИМ ТО ЗНАЧИ?

ЏИНОВСКИ ТАНКЕР „ПЛАВА ЗВЕЗДА" ПЛОВИ МИРНИМ ОКЕАНОМ...
НЕКАД ЈЕ ЖИВОТ НА МОРУ БИО УЗБУДЉИВ!
А САД ДА СЕ УБИЈЕШ ОД ДОСАДЕ!

НЕКОЛИКО МИЉА ДАЉЕ ЈЕДНА ПОДМОРНИЦА ЈЕ ИЗРОНИЛА...

...ДА БИ СЕ СРЕЛА С ЈАХТОМ!
ТАЧНО НА ВРЕМЕ!

НОЋ ЈЕ...
ПОДМОРНИЦА НАСРЕД ОКЕАНА! ЗАШТО, ГРОФЕ?
ХТЕЛИ СТЕ ДА ВИДИТЕ ТАНКЕР, ДИЈАНА! ВИДЕЋЕТЕ ГА!

ГРОФЕ, РИЗИКУЈЕТЕ ДА ВАС ВИДЕ!
ОВА МАСКА ЋЕ МЕ ЗАШТИТИТИ!

ЗАР БИ МЕ ИКО ПРЕПОЗНАО?
НЕ! НИ РОЂЕНА МАЈКА!
?

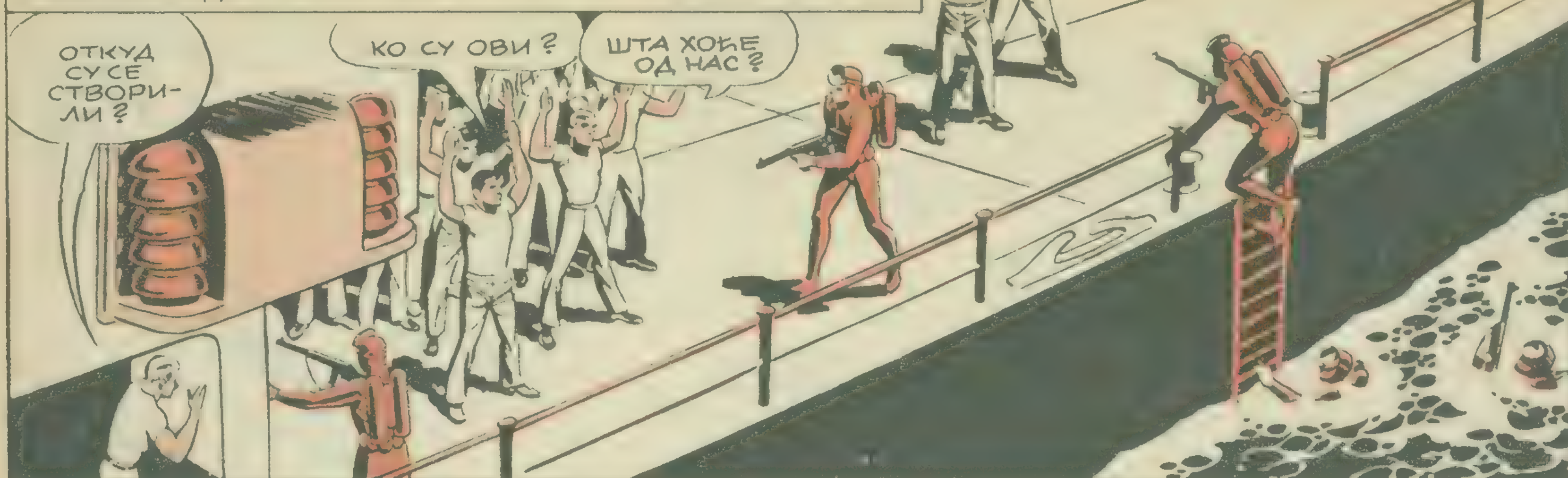

ДИЈАНА ЈЕ ЗБУЊЕНА...
ГЊУРЦИ... ШТА СЕ ОВДЕ ДОГАЂА?
ОХО!
МИСЛИ САД НА ПОСАО!

АЛИ, НИЈЕ САМО ОНА ЗАПРЕПАШЋЕНА...
ДИЈАНА... ОВДЕ?! ЗАШТО?

„ПЛАВА ЗВЕЗДА" НА ВИДИКУ! СПРЕМИТЕ СЕ, ГЊУРЦИ!
ЗВРРРР ЗВРРРР РРР

ДИЈАНА?
НЕ ГЛЕДАЈ ДЕВОЈКУ! ОНА ЈЕ ГАЗДИНА!

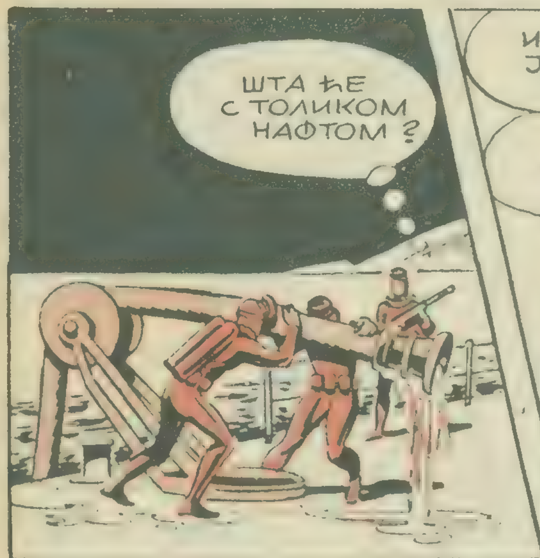

??!!

Све се одиграло као и приликом прве пљачке...
ОТКУД СУ СЕ СТВОРИ-ЛИ?
КО СУ ОВИ?
ШТА ХОЋЕ ОД НАС?

А у под-морници...
ПУСТИТЕ ЈЕ ДА ПОСМАТРА, КАПЕТАНЕ! ЖЕЛИ ДА ВИДИ ТАНКЕР!

„Плаву звезду" заузели су пирати...
ПА МИ СМО НАСРЕД ОКЕАНА? ОТКУД СУ ОВИ ДОШЛИ?

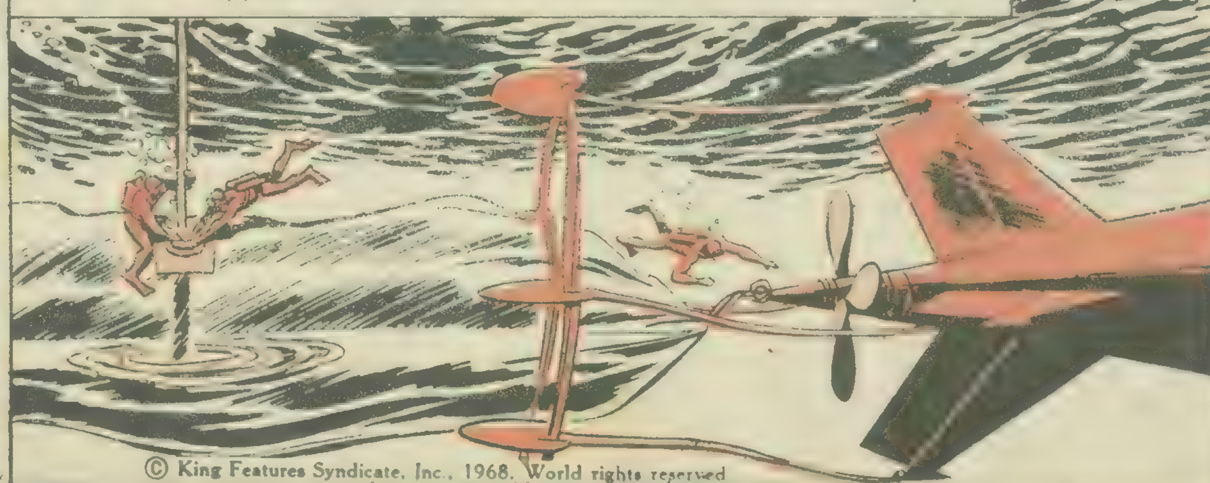

Посада је закључана...
НИШТА НЕ ГОВОРЕ! ШТА ЖЕЛЕ?
ЊИХОВО ОРУЖЈЕ ГОВО-РИ УМЕСТО ЊИХ!

ШТА ЋЕ С ТОЛИКОМ НАФТОМ?

ИСПУМПАВАЈУ ЈЕ... АЛИ, У ШТА ЈЕ ПРЕСИПАЈУ?
ХЕЈ, ТИ! ПРИОНИ НА ПОСАО!

За то време...
ПА... ЈЕСТЕ ЛИ САД ЗАДО-ВОЉНИ, ДИЈАНА?
ПА ОНИ КРАДУ НАФТУ?! КРАДЉИВЦИ ЦРНОГ ЗЛАТА! ВИ, ГРОФЕ...

МОРАМ ДА ВИДИМ КУДА ОТИЧЕ ИСПУМ-ПАНА НАФТА!

За подморницу је привезан огроман балон од пластике, облика дебеле кобасице...

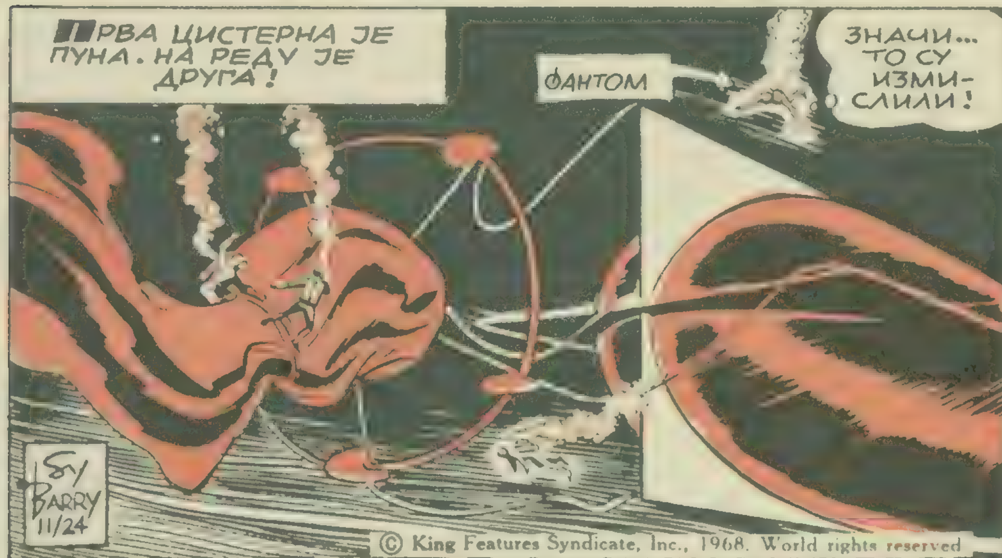

КАБИНА У КОЈУ ЈЕ ЗАТВОРЕНА ПОСАДА ТАНКЕРА...
ШТА ЛИ СЕ НАПОЉУ ДОГАЂА?
НИШТА СЕ НЕ ВИДИ НИТИ ЧУЈЕ... СЕМ ПУМПИ!

ПИРАТИ УЖУРБАНО РАДЕ...
ОВАЈ ТАНК ЈЕ ИСПРАЖЊЕН!
ПРЕЂИТЕ НА ДРУГИ!

ЦРЕВО КРОЗ КОЈЕ ЈЕ ОТИЦАЛО ЦРНО ЗЛАТО НЕСТАЈАЛО ЈЕ У ВОДИ...

...И УЛИВАЛО СЕ У ОГРОМНЕ ПЛАСТИЧНЕ ЦИСТЕРНЕ ПРИВЕЗАНЕ ЗА ПОДМОРНИЦУ!

ПРВА ЦИСТЕРНА ЈЕ ПУНА. НА РЕДУ ЈЕ ДРУГА!
ФАНТОМ
ЗНАЧИ... ТО СУ ИЗМИСЛИЛИ!
Sy Barry 11/24
© King Features Syndicate, Inc., 1968. World rights reserved

ФАНТОМ ЈЕ СВЕ ДОБРО ОСМОТРИО...
МУДРО... МОРА СЕ ПРИЗНАТИ! АЛИ, КУДА ЋЕ ОДВУЋИ ТА ПЛАСТИЧНА ЦРЕВА? И ШТА ЋЕ ДИЈАНА МЕЂУ ТИМ ПИРАТИМА?

ЗНАЧИ, ВИ КРАДЕТЕ НАФТУ!
ПРЕУЗИМАМО ЈЕ... ТО ЈЕ БОЉИ ИЗРАЗ!

ПРЕТАЧЕТЕ ЈЕ У ПЛАСТИЧНЕ ЦИСТЕРНЕ? А ЗАШТО МИ СВЕ ТО ПОКАЗУЈЕТЕ, ГРОФЕ?
САМО ВАМ ИСПУЊАВАМ ЖЕЉУ! ПРИРОДНО, ПОСЛЕ ОВОГА...

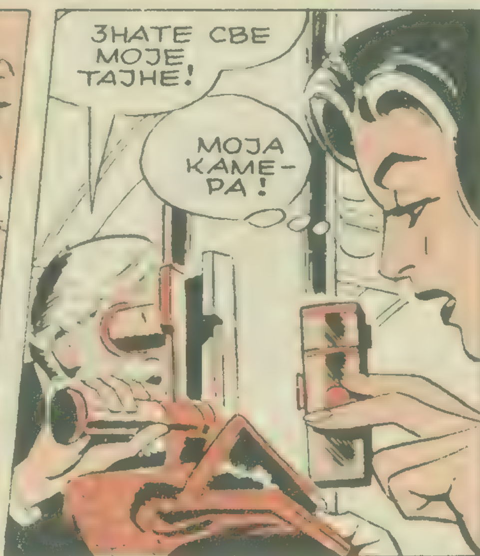

...НЕ МОГУ ДОПУСТИТИ ДА ВИДИТЕ БИЛО КОГА... НА МОРУ ИЛИ НА КОПНУ!
ОХ... ВАША ТОРБИЦА... АКО ЖЕЛИТЕ ДА СЕ НАШМИНКАТЕ ПРЕ НО ШТО ВАС СЕ... ОСЛОБОДИМО!
!?

ПРЕТАКАЊЕ НАФТЕ ОДВИЈАЛО СЕ БЕЗ ЗАСТОЈА...

ЈЕ Л' СЕ ИКО ПОСТАРАО ЗА РАДИО-ОДАШИЉАЧ?
НЕ ЗНАМ... ПОГЛЕДАЋУ!

МОДЕРНИ ПИРАТИ ЗНАЛИ СУ СВОЈ ПОСАО...
ПОСТАРАЈ СЕ ДА СЕ ОДАШИЉАЧ ОНЕСПОСОБИ!
БЕЗ БРИГЕ!
ОБАВЉАЛИ СУ СВЕ БРЗО И СПРЕТНО...
SY BARRY 12/1

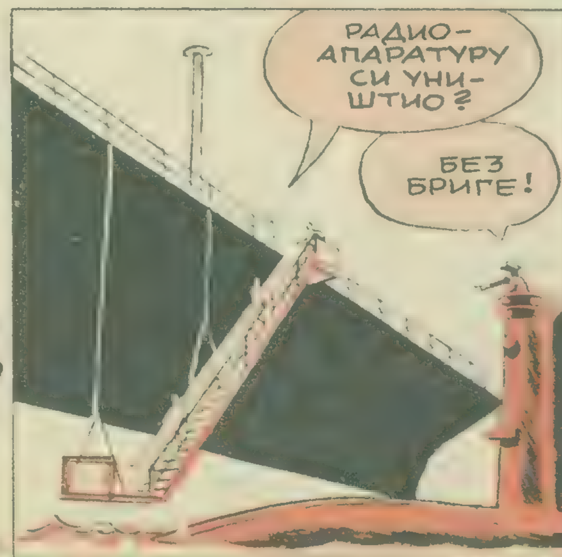

НАМЕРАВАТЕ ДА МЕ УБИЈЕТЕ?
СТАВИТЕ СЕ У МОЈ ПОЛОЖАЈ! ШТА МОГУ ДРУГО?

ЗНАТЕ СВЕ МОЈЕ ТАЈНЕ!
МОЈА КАМЕРА!

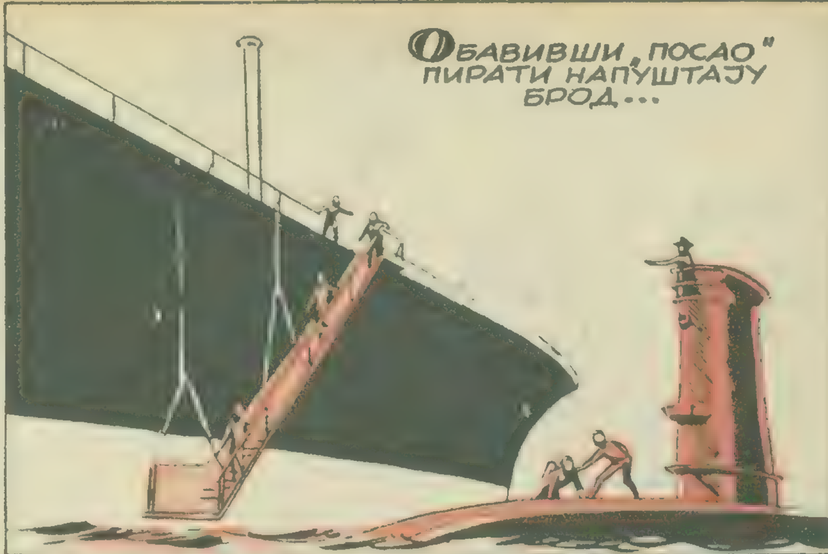

АХ! НАШЛИ СТЕ СВОЈУ МАЛУ КАМЕРУ? САМО ВИ СЛОБОДНО СНИМАЈТЕ!
!
КЛИК

ТИ СНИМЦИ НИКАД НЕЋЕ УГЛЕДАТИ ДАНА!
ЗАШТО НЕ? МОЖЕМО ИХ МИ ИЗРАДИТИ ПОШТО...

ОДАШИЉАЧ ЈЕ ОСТАО НЕОШТЕЋЕН!
ГОТОВО!

РАДИО-АПАРАТУРУ СИ УНИШТИО?
БЕЗ БРИГЕ!

ПОСАДА ТАНКЕРА СВЕ ЈЕ НЕСТРПЉИВИЈА...
ДОКЛЕ ЋЕ НАС ДРЖАТИ ОВАКО ЗАКЉУЧАНЕ !?
ПУМПЕ ВИШЕ НЕ РАДЕ!

ОБАВИВШИ „ПОСАО" ПИРАТИ НАПУШТАЈУ БРОД...

?

... И ПРЕБАЦУЈУ СЕ НА ПОДМОРНИЦУ...
ГРОФЕ, ЗАР ЈЕ ПАМЕТНО ДОЗВОЛИТИ ЈОЈ ДА СНИМА?
ТО ОНА СНИМА ЗА МЕНЕ... САМА ТЕ СНИМКЕ НИКАД НЕЋЕ ВИДЕТИ!

ОПРОСТИТЕ, ДИЈАНА! НЕ МОГУ ВАС ПУСТИТИ! МОРАТЕ С НАМА!
ОХ...!

ПОДМОРНИЦА ЈЕ КРЕНУЛА ВУКУЋИ ЗА СОБОМ ЧИТАВ НИЗ „КОБАСИЦА" ПУНИХ НАФТЕ...
SY BARRY 12.8

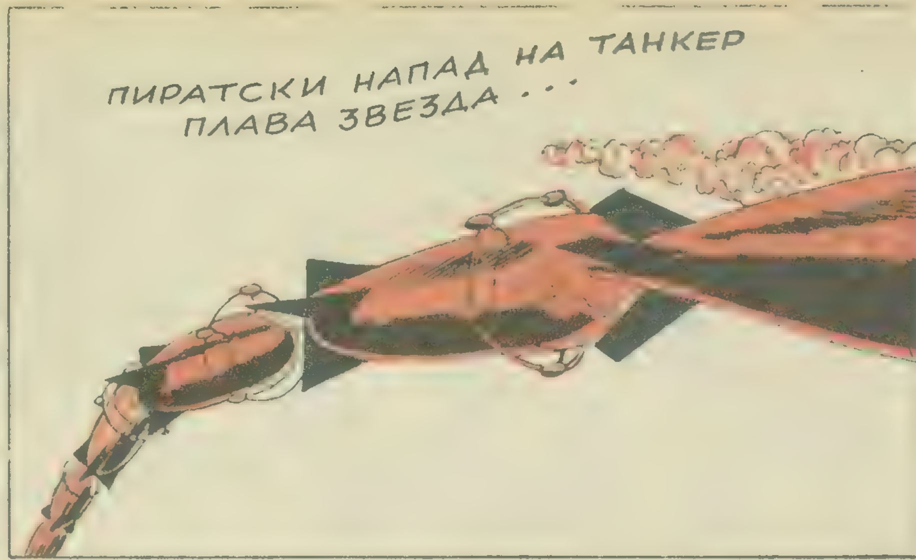

ПОСАДА ОПЉАЧКАНОГ ТАНКЕРА МОГЛА ЈЕ НАЈЗАД ДА НАПУСТИ СВОЈ „ЗАТВОР"...
ИМА ЛИ КОГА?
СВИ СУ ОТИШЛИ!
ГДЕ ЈЕ НАФТА? ТАНКОВИ СУ ПОТПУНО ПРАЗНИ!
© King Features Syndicate, Inc., 1968, World

ЗА ТО ВРЕМЕ У ПОДМОРНИЦИ...
ДОВОЉНО СЛИКАЊА, ДИЈАНА!
?

ГОТОВИ СМО... МОЖЕМО ДА СЕ ПРЕСВУЧЕМО!
ЈА ЈОШ НИСАМ ГОТОВ!

КАКО ДА СЕ ОСЛОБОДИМО ДЕВОЈКЕ, КАПЕТАНЕ? ДА ЈЕ УКРЦАМО У ЧАМАЦ И ОСТАВИМО?
ПА ДА ЈЕ НЕКИ БРОД СПАСЕ? НИ ГОВОРА!
• КАПЕТАН •

„ПИРАТСКИ НАПАД НА ТАНКЕР „ПЛАВА ЗВЕЗДА": ОДНЕЛИ СУ СВУ НАФТУ"...

ПИРАТСКИ НАПАД НА ТАНКЕР ПЛАВА ЗВЕЗДА...

НА ПОДМОРНИЦИ...

... СВА НАФТА ОДНЕТА ...
А ШТА СУ УРАДИЛИ С НАФТОМ? НИСУ ЈЕ ВАЉДА ПОПИЛИ?
УМУКНИ!

ПИРАТСКИ НАПАД НА ТАНКЕР...
ЈАВИ КАПЕТАНУ... „ПЛАВА ЗВЕЗДА" ВЕЋ ЈАВЉА ДА ЈЕ ОПЉАЧКАНА!

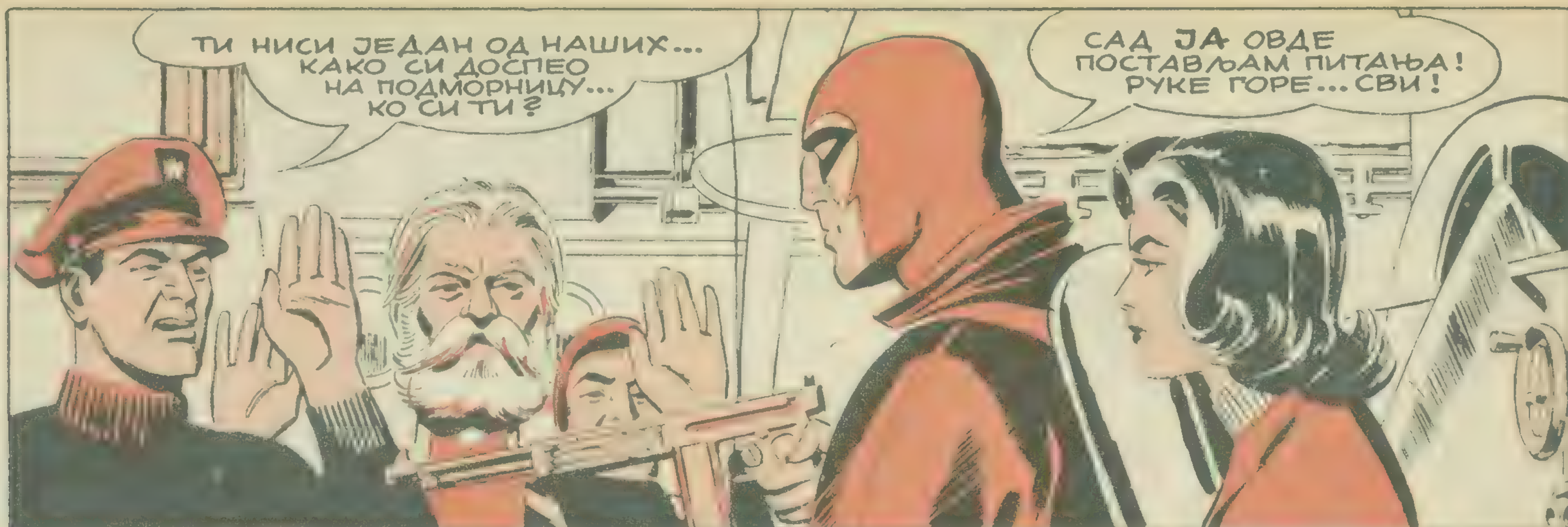

ОТАРАСИТЕ СЕ НЕКАКО ОВЕ ДЕВОЈКЕ!
КАПЕТАНЕ, НАШ РАДИСТА ЈЕ УХВАТИО ПОРУКУ С ТАНКЕРА!
ШТА? ЗАР ЊИХОВ РАДИО НИЈЕ УНИШТЕН!
ВИ СЕ ОСЛОБОДИТЕ ДЕВОЈКЕ, ГРОФЕ! ВИ СТЕ ЈЕ И ДОВЕЛИ! У СОСУ СМО!

ЧИЈИ ЈЕ ЗАДАТАК БИО ДА УНИШТИ РАДИО-ОДАШИЉАЧ?
МОЈ НИЈЕ!
НИ МОЈ!
НИ МОЈ!
© King Features Syndicate, Inc., 1968. World rights reserv

ЈА, КАПЕТАНЕ! СТАНИТЕ ТАМО!
?!

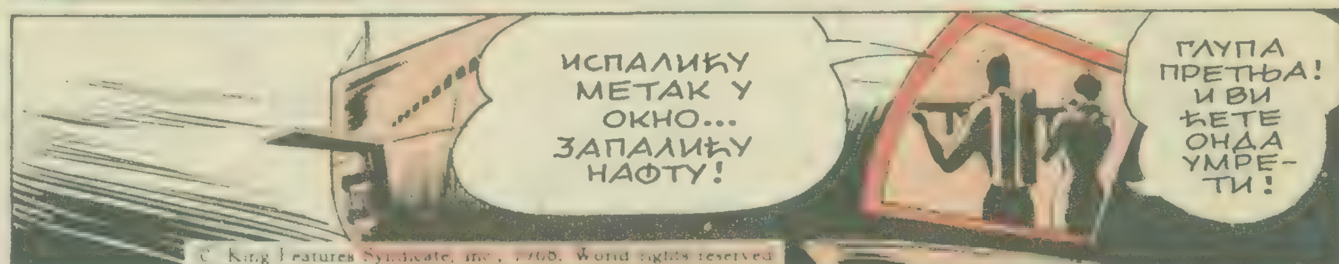

И ВИ, ГРОФЕ!
ПА ТО ЈЕ... ТО ЈЕ... ЊЕГОВ ГЛАС!

ДРАГИ! МИ СМО НА ДНУ ОКЕАНА! КАКО СИ МЕ НАШАО?
ТО ЈЕ ДУГА ПРИЧА, ДИЈАНА! СКЛОНИ СЕ ИЗА МЕНЕ!
??

ТИ НИСИ ЈЕДАН ОД НАШИХ... КАКО СИ ДОСПЕО НА ПОДМОРНИЦУ... КО СИ ТИ?
САД ЈА ОВДЕ ПОСТАВЉАМ ПИТАЊА! РУКЕ ГОРЕ... СВИ!

И СВИ СТАНИТЕ УЗА ЗИД!

ЈЕСТЕ ЛИ ВИ ИЗ ПОЛИЦИЈЕ?
НЕ!
ШТА НАМ ВИ У КРАЈЊЕМ СЛУЧАЈУ МОЖЕТЕ? МИ ИМАМО 50 НАОРУЖАНИХ ЉУДИ!

ИСПАЛИЋУ МЕТАК У ОКНО... ЗАПАЛИЋУ НАФТУ!
ГЛУПА ПРЕТЊА! И ВИ ЋЕТЕ ОНДА УМРЕТИ!

ХЕЈ!
ПРОМАШИО ЈЕ ЗА ДВА САНТИМЕТАРА!
ПУЦАО САМ САМО ДА ВАМ ПОКАЖЕМ ШТА ЋУ УЧИНИТИ АКО СЕ ОПИРЕТЕ!
ЧЕКАЈТЕ... ДА ПОРАЗГОВАРАМО!
КРАК
SY BARRY 12 22

ШТА ЖЕЛИТЕ ОД НАС? МИЛИОН ДОЛАРА... ДВА?
НАЈПРЕ... ДА ИЗРОНИТЕ! ДИЈАНА, ПОГЛЕДАЈ КРОЗ ПЕРИСКОП... ДА ЛИ СЕ ТАНКЕР ЈОШ ВИДИ?

ДА... ТАНКЕР ЈЕ ОКО МИЉУ ДАЛЕКО!
ДОБРО! КАПЕТАНЕ, СМЕСТА ИЗРОНИТЕ!

ХЕЈ... ПОГЛЕДАЈТЕ!
?

КАПЕТАНЕ, ПА ОВО СТАКЛО ЈЕ НЕПРОБОЈНО! НИЈЕ МОГАО ДА ГА ПРОБИЈЕ МЕТКОМ!
©*!!#m!

ПОДМОРНИЦА... И НАША НАФТА У ОНИМ ВЕЛИКИМ КОБАСИЦАМА!
ЗАШТО СУ ИЗРОНИЛИ?
ВЕРОВАТНО ЗБОГ НЕКОГ КВАРА!

ЗОВЕ ПЛАВА ЗВЕЗДА... ПИРАТИ У ПОДМОРНИЦИ... МОЛИМО ЗА ПОМОЋ!

ПОМОЋ ЈЕ БРЗО СТИГЛА. ПРВО АВИОНИ, ЗАТИМ БРОДОВИ...
ПИРАТИ У ПОДМОРНИЦИ...
ТАЧНО! АЛИ ВИ НИСТЕ НЕПРОБОЈНИ, ГРОФЕ ПЕТРО!
НИ ЗА ТРЕН ИХ НЕ ИСПУШТАЈ ИЗ ВИДА, ДИЈАНА!
ТО ОКНО... ЈЕ НЕПРОБОЈНО!

ЖЕНА У ОВАКВОЈ ГУЖВИ?
@Д!!#m*!!

НЕВЕРОВАТАН ПОДВИГ ЈЕДНЕ ДЕВОЈКЕ!
ДИЈАНА ПАЛМЕР, ПОЗНАТА СПОРТИСТКИЊА И ИСТРАЖИВАЧ, САВЛАДАЛА ЦЕЛУ БАНДУ!
УХВАЋЕНИ ОКЕАНСКИ ПИРАТИ - КРАДЉИВЦИ НАФТЕ
ТВ ДНЕВНИК

СНИМЦИ СУ ТИ СЈАЈНИ, ДИЈАНА! БИЋЕ ОДЛИЧАН ДОКАЗ НА СУДУ!
СВЕТ СЕ ЧУДИО БОГАТСТВУ ГРОФА ПЕТРА! САД СЕ ЗНА КАКО ГА ЈЕ СТЕКАО... КРАЂАМА!

НИЈЕ ПРАВО ДА СЛАВА ПРИПАДНЕ МЕНИ! ТИ СИ ИХ У СТВАРИ УХВАТИО!
ЗАБАВНО ЈЕ ДА СВЕТ МИСЛИ ДА ЈЕ ТО УЧИНИЛА ЈЕДНА ДЕВОЈКА!

АЛИ, МОРНАРИ ШИРОМ СВЕТА ЗНАЛИ СУ ЧИЈЕ ЈЕ ТО ДЕЛО...
ФАНТОМ... ДУХ КОЈИ ХОДА!
КРАЈ

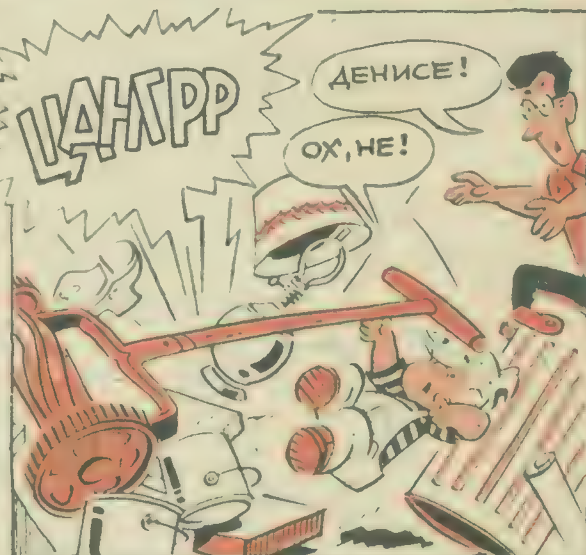
ДЕНИС: ОПАСНЕ ИГРЕ

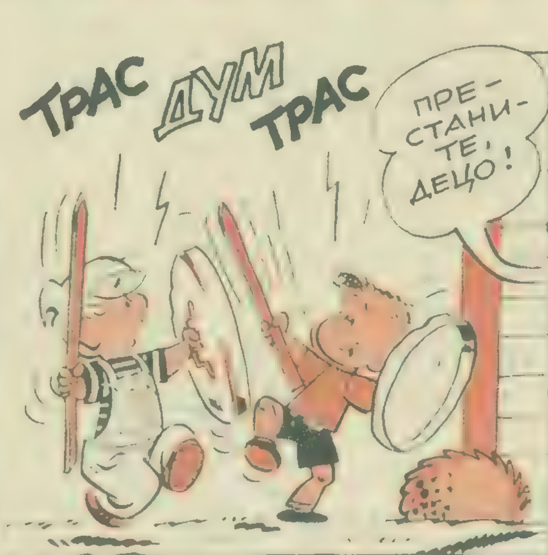

ПА МИ СЕ САМО ИГРАМО, ТАТА!
ПРИЛИЧНО ОПАСНА ИГРА! ДА ЈЕ ЏОЈ ПАО МОГАО ЈЕ ДА СЕ ОЗЛЕДИ!

ТО ВИШЕ ДА НИСИ ДИРНУО!
ДОБРО... ДЕ!

ХЕЈ! ПА ОВО МОГУ ДА НАМ БУДУ МАЧЕВИ!

А ОВО ШТИТОВИ!

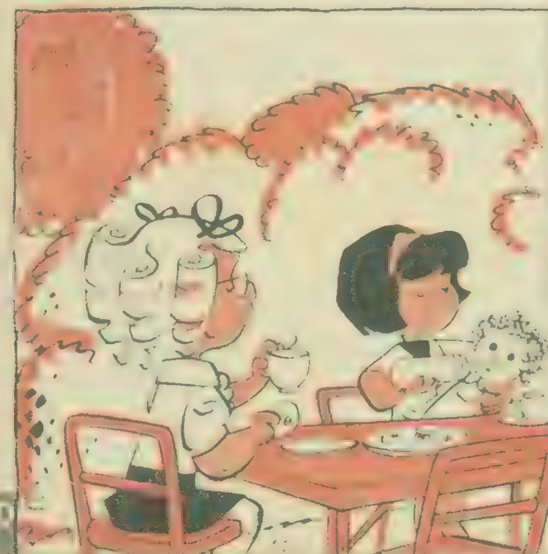

ТРАС ДУМ ТРАС
ПРЕ-СТАНИ-ТЕ, ДЕЦО!

ОВИ ШИЉКОВИ СУ ВИШЕ НЕГО ОПАСНИ!
МИ СЕ НИСМО ЊИМА БОЛИ!

РЕЦИ... ИМА ЛИ ОВДЕ ИШТА ЗА ИГРАЊЕ А ДА НИЈЕ ОПАСНО?
ОВО ЈЕ СМЕЋЕ, ДЕНИСЕ! ТИМЕ СЕ НЕ ИГРА!

...ЕВО... ОВИМ СЕ МОЖЕ-ТЕ ИГРАТИ БЕЗ ОПАСНОСТИ! САМО, ИГРАЈТЕ СЕ НА НЕ-КОМ ДРУГОМ МЕСТУ... ВАЖИ?
БАШ ТИ ХВАЛА! 'АЈД'МО, ЏОЈ!

А ЧЕГА ЋЕМО ДА СЕ ИГРАМО, ДЕНИСЕ?
ЧИМ НАПРАВИМ ЛАСО ИГРАЋЕМО СЕ КАУБОЈА!

ПАЗИ САМО КАКАВ САМ МАЈСТОР У БАЦАЊУ ЛАСА!
ПА ТО ЈЕ МАРГА-РЕТА!

УЛОВЉЕНА ЈЕ!
ИИИИ

ДАЈ ОВАМО ТАЈ КОНОПАЦ!
ХЕЈ! ПА КОНОПАЦ ЈЕ МОЈ!

А ЗНАШ ЛИ ТИ ДА СИ ЊИМЕ МОГАО ДА МИ РАЗБИЈЕШ НАОЧАРИ?
ЈА САМ СЕ САМО ИГРАО!

ИМА МНОГО БОЉИХ ИГАРА С КОНОПЦЕМ! ХАЈДЕ ДА ИМ ПОКАЖЕМО, ЂИНА!
'АЈДЕ!

ЗНАМ! ПРЕСКАКАЋЕТЕ КОНОПАЦ! НЕМА ГЛУПЉЕ ИГРЕ ОД ТЕ!
ТО НИЈЕ ОБИЧНО ПРЕСКАКАЊЕ!

КОНОПАЦ МОЖЕ ДА КАЖЕ ДЕВОЈЧИЦИ КО ЋЕ ЈОЈ БИТИ МУЖ!
ТО ЈЕ ТЕК ГЛУПО! КОНОПАЦ НЕ УМЕ ДА ГОВОРИ!

ПОКАЖИМО ИМ, ЂИНА!
ВАЖИ!

ЈАБУКЕ... КРУШКЕ... УКУСА БЛАГОГ, КОЈЕ ЈЕ СЛОВО БУДУЋЕГ МИ ДРАГОГ?
ТО ЗНАЧИ КАКО СЕ ЗОВЕ МОМАК ЗА КОГА ЋЕ СЕ УДАТИ!

А... Б... В... Г... Д... Ђ... Е... Ж... З... И... Ј... К...

М...
ХА! ТО ЈЕ!
?
?

ПРЕЗИМЕ МОГ БУДУЋЕГ ПОЧИЊЕ СА М... КО ЛИ БИ ТО МОГАО БИТИ?

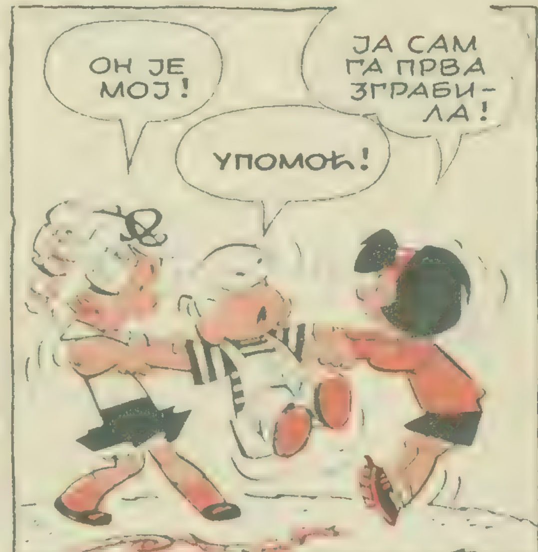

М... М... МИЧЕЛ! ДЕНИС МИЧЕЛ! ЗА ЊЕГА ЋУ СЕ УДАТИ!
ВАЛА НЕЋЕШ!

КОНОПАЦ ЗНА ДА ЋУ СЕ УДАТИ ЗА ТЕБЕ!
НЕЋЕШ... КАЖЕМ ТИ!
ЧЕКАЈТЕ САМО! САД ЈЕ МОЈ РЕД!

ЈАБУКЕ... КРУШКЕ... УКУСА БЛАГОГ...

А...Б...В...Г...Д...Ђ...Е... Ж...З...И...Ј...К...Л...
!

М... И ЈА ЋУ СЕ УДАТИ ЗА М!
ТИ СИ НАМЕРНО ПАЛА!

НИСАМ НАМЕРНО! ПАЛА САМ НА М И УДАЋУ СЕ ЗА ДЕНИСА МИЧЕЛА!
Е... НЕЋЕШ!

ОН ЈЕ МОЈ!
ЈА САМ ГА ПРВА ЗГРАБИЛА!
УПОМОЋ!

ЧЕКАЈ, ЂИНА! ЈА САМ ПРВА ПАЛА НА М И ДЕНИС ЈЕ МОЈ! ТИ УЗМИ ДРУГОГ М!
НЕ РАЗУМЕМ ТЕ!

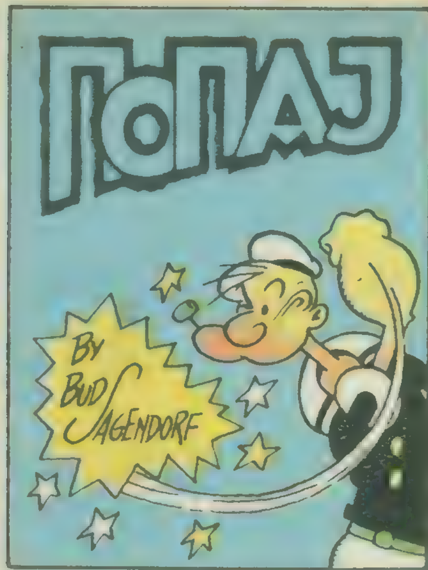
ТВОЈЕ М ЗНАЧИ МОРТОН! УДАЈ СЕ ЗА ЊОЈА МОРТОНА!
ПА ОН ЈЕ САСВИМ МАЛИ!
МЕНЕ ОСТАВИТЕ НА МИРУ!

МОРАМО ЛИ МИ СТВАРНО ДА СЕ УДАМО ЗА ЊИХ ДВЕ?
НЕ... СЕМ АКО НАС НЕ УХВАТЕ!

ЗАТО... КИДАЈМО ОДАВДЕ!
АХА!

НИСТЕ СЕ ВАЉДА С ТИМ КОНОПЦЕМ УВАЛИЛИ У НЕКУ НЕВОЉУ?
ЈОШ КАКВУ... САМО ДА ЗНАШ!

КОНОПАЦ ЈЕ НАЈОПАСНИЈА СТВАР НА СВЕТУ!
?
Крај

ПОПАЈ
By Bud Sagendorf

ПУФ! ПУФ! ТРАЖИМ ТЕ ОД РАНЕ ЗОРЕ!
ПРЕВИШЕ САМ ЗАУЗЕТ И НЕ МОГУ ДА ТИ ОКРЕЧИМ КУЋУ, ИЗРИЉАМ БАШТУ, ПОКОСИМ ТРАВЊАК...

ТИ СИ... ТИ СИ ЗВЕР!
ОНО САМ ШТО САМ И ТО ОСТАЈЕМ!

А ЗНАШ ЛИ ГДЕ ЈЕ БАЋА?
НЕ ПИТАЈ МЕНЕ... ПИТАЈ МОЈУ ПЕСНИЦУ!

ГДЕ ЈЕ БАЋА?
ЧУЛА ТЕ ЈЕ, ОЛИВА!

?
?
НАЊУШИЛА ГА ЈЕ, ОЛИВА!

?
КРЕНУЛА ЈЕ!
САД САМО ЗА ЊОМ!

МОРА ДА ЈЕ БЛИЗУ! ВИДИ КАКО ПЕСНИЦА ВУЧЕ!

КРРРАШ!

ЕВО ГА, ОЛИВА!
?
?
?
BUD SAGENDORF
1161/17

ЦЕПНА БИБЛИОТЕКА LAROUSSE

ПРАКТИЧНЕ И КОРИСНЕ КЊИГЕ ЗА СВАКУ ПОРОДИЦУ

Како да поправим сам

Како да дочекам госте

Исхрана и здравље

Ове три књиге представљају праве саветнике

— о оправкама у кући које можете и сами да обавите, без посебне вештине и са приручним алатом

— о правилној и здравој исхрани ваше породице

— о дочеку гостију

— о одабирању најпогоднијег јеловника

— о украшавању куће за одређене прилике

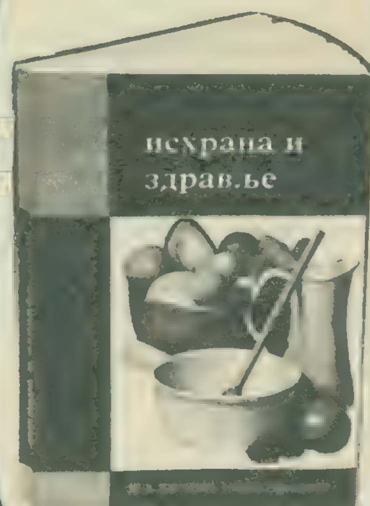
и много других корисних савета о свему ономе шта бисте са лакоћом могли да предузмете да се ви, ваша деца и ваши гости пријатно осећате у кући.

Комплет од три књиге стаје 24 динара, читаоци ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА УЖИВАЈУ ПОПУСТ, ТАКО ДА КОМПЛЕТ ДОБИЈАЈУ ЗА 20 динара.

Може се наручити само цео комплет.

Купци из Београда могу подићи књиге сваког радног дана до 15 час. у предузећу „ВУК КАРАЏИЋ", Краљевића Марка бр. 9.

ПРАКТИЧАН САВЕТ

Да би се црни лук лакше варио, пре стављања у јело, треба га оставити 5 минута у кључалој води.

Издавачко предузеће
„ВУК КАРАЏИЋ",
Краљевића Марка бр. 9

ПОРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво поручујем комплет ПРАКТИЧНЕ ЦЕПНЕ БИБЛИОТЕКЕ LAROUSSE по сниженој цени од 20 динара, који ћу износ платити поштару кад ми донесе (поузећем)

____

____

(Име и презиме)

____

____

(Број поште, место, улица и број)

ДОЖИВЉАЈИ ИБН ТУПА

Ову страницу исеци и залепи на зид као подсетник за таблицу множења.

МОЈ СИ

НАРОДИ И ОБИЧАЈИ

Сви родитељи на свету, без обзира из ког су народа или племена, желе исто: да њихово дете има лепо име достојно доброг човека!

Беба никако да кихне. Кашље, плаче, гуче али да кихне никако. Окупљеној родбини главе већ падају од умора. Отац, потпуно промукао, пева по ко зна који пут:

— Седи мирно, објављујем име твоје. Какво је твоје име? Слушај име своје, ево имена твога..

Пошто је отпевао песмицу отац приноси детету фигурицу једног божанства и почиње да набраја лепе и племените особине надајући се да ће беба најзад кихнути. Певање и набрајање трају већ готово двадесет четири часа! Најзад је здрава беба кихнула баш у тренутку кад је отац изговорио реч „племенитост". Сви су одахнули: новорођенче је изабрало себи прво име и зваће се Племенитост.

Тако Маори, домороци Новог Зеланда, дају прво име својој деци. Када дете одрасте, у време када се дечак проглашава момком а девојчица девојком, добија друго име. Тад му набрајају имена предака и оно опет треба да кихне. Али, обред другог крштења не траје дуго: дете је већ одрасло и кихнуће када отац изговори име које му се свиђа. Треће име Новозеланђани добијају после очеве смрти.

ИЗВОР-КРАЈ-ЦРВЕНЕ-СТЕНЕ

Код домородаца Јужне Аустралије избор имена не задаје родитељима никакву главобољу. Први син у породици добија име Пири, прва кћерка Картање. Други син је увек Варни, друга кћерка Варуња. Трећи је Куни, треће женско дете Кунта. Та имена то и значе: први — прва, други — друга, трећи — трећа. И тако се редни бројеви ређају — све док се у једној породици деца рађају.

У неким аустралијским племенима деци су давали имена по животињама или према неком догађају важном у животу њихових родитеља. Дечак који се зове Извор—Крај—Црвене—Стене родио се када су се његови родитељи на једном путовању задржали крај неке црвене стене да мало предахну.

У аустралијском племену Арунта мушкарци имају по два имена: једно познато свима, а друго тајно, свето. То његово друго име могли су да знају само старији и поштовани чланови његовог племена, па и они су га смели изговарати само шапатом и никад у његовом одсуству. Жена је смела да дозна то друго име свог мужа тек кад остари а понекад би и умрла а никад не би дознала како јој се муж стварно зове.

У племену Мури постојало је само осам имена: четири мушка и четири женска! Дечаци су добијали имена Мури, Кумбо, Гепаји или Куби, а девојчице Мата, Бута, Ипата и Кубата. Али, да би се један Мури или Кумбо разликовао од другог, добијали су још по једно име: Кенгур, Опосум, Црна Змија, Ној.

НЕ ДОДИРУЈ МЕ, СТРИЧЕ!

Деца Папуанаца с Нове Гвинеје добијају име у различитом узрасту. У неким племенима одмах после рођења, у другим кад се мајка с бебом врати из одвојене колибе у којој је живела првих двадесет дана, код трећих кад дете прохода, а има и таквих племена у којима дете добије име још док је у утроби мајке. То име ће се касније променити кад дечак стаса у младића а девојчица у девојку.

Папуанци често дају својој деци имена умрлих сродника, ређе живих. Само, жив сродник по коме је дато име не сме додирнути дете, свог имењака или имењакињу, све док оно не наврши једанаест година! Добро васпитано папуанско дете никад неће одговорити на питање како се зове. Док оно стидљиво гледа у земљу уместо њега ће одговорити његов мали друг или рођак.

Новогвинејско племе Моту узима имена за своју децу из средине у којој живи. Девојчице су некад често добијале име Борома, што значи свиња. У томе нема ничег увредљивог: од свих домаћих животиња, којих на Новој Гвинеји нема много, свиња је највише цењена. Само богати људи имали су свиње и оне су биле доказ њиховог угледа и високог друштвеног положаја. Дечаци добијају имена Каба — добош. Ила — секира и слично. Како аустралијске власти већину полицајаца регрутују баш из овог племена, нису ретка ни имена Звиждаљка, Револвер, Каплар.

На острву Фиџи првом сину дају име деде по оцу, а другом деде по мајци.

На Каролинским острвима постоји сличан обичај, само је давање имена мало сложеније. Први, трећи, пети и сваки даље „непарни" син добија име деде по оцу, док су „парни" зову као мајчин отац.

ФОНДУ-ХУЏО II

Ашанти, Нанти и нека друга племена са западне обале Африке немају, рекло би се на први поглед, никакве муке да својој деци изаберу име. Деца се зову по данима кад су рођена. Због тога и сваки дан у седмици има по два имена, једно мушког а друго женског рода. Понедељак—дечак је Куџо, а Понедељак—девојчица — Џуба. Уторак су Кубенах и Бенема, Среда Куакои Куба, а Недеља Куаши и Куашеба.

Рекло би се просто. Али, то није и једино име. Њему се још додаје мајчино име, али не оно које значи дан у недељи, већ њено друго име, које се на известан начин може упоредити с нашим надимком: Јака, Богата, Добар, Глас, Лавица, Лепотица, Леопард.

И тако, родио се дечак Куџо — Понедељак. Његова мајка се зове Фонду — Пажљива. Дечак се значи зове Фонду — Куџо, то јест Куџо син Фондуе. А шта ако Фонду роди још којег сина у понедељак? Као код краљевских династија и некадашњег племства, дру-

Н ПОНЕДЕЉАК

ги Понедељак добиће поред имена редни број: Фонду—Хуџо II.

Кад наврши седам година Фонду—Хуџо ће добити и треће име на пример Санацу што значи „Он је веома јак“. Име постаје дуже: Фонду—Куџю—Санацу.

Око четрнаесте године, кад дечак почне да се сматра момком, он својим досадашњим именџима додаје и четврто, на пример Банга — Копље. Сад је Фонду—Хуџо —Санацу—Банга. А ако су под утицајем колонизатора дечака још и крстили, он ће имати и име Џон, Френклин или Џорџ. Све заједно: Франклин Фонду—Куџю—Санацу—Банга. Ништа мање компликовано и ништа мање достојанствено од имена каквог шпанског племића

Не треба отићи из Африке а да не споменемо обичај који је владао код јужноафричких Хотентота: тамо је сину давано име мајке, а девојчици оца! Да Хотентоти имају имена као наша, то би овако изгледало:

— Родио се дечак, назваћемо га Јелена!

— А ми смо добили кћерку, зваће се Милутин!

ПРИБАВИ СЕБИ ИМЕ!

Индијанци из јужноамеричких племена која још живе дубоко у тропским шумама никад пред странцем неће рећи своје име. Његовим правим именом могу га називати сви чланови племена изузев најближих сродника који му се искључиво обраћају са Оче, Сунце, Мужу — у зависности од сродства.

Кад такав Индијанац оде у град он ће, ако уопште буде потребно да каже име, уместо свог рећи име неког странца кога је упознао у џунгли: ловца, скупљача каучука или истраживача. И ма колико покушавали да дознате његово име, он ће упорно тврдити да се, на пример, зове Рафаел Гомез Калдера. Јужноамерички Индијанци сматрају да је име саставни део човека и његово одавање странцу може да донесе несрећу.

У северноамеричком индијанском племену Фокс дете добија име које нечим мора да подсећа на име његовог оца. Ако се отац звао Оштровиди Орао дечак ће се звати Сиви Орао, Борбени Орао а у најгорем случају Јастреб или Велико Орлово Перо. Девојчице су добијале нежнија али ипак „птичја“ имена: Пловчица, Певачица, Божанско Перо.

У многим индијанским племенима обе Америке правим именом није се сматрало оно које се добије по рођењу, већ које дечак сам себи извојује. Код Навахо Индијанаца дечаци су, да би били примљени међу одрасле мушкарце, морали да прођу кроз тежак испит у којем су доказивали своју храброст, издржљивост и снагу. После таквог испита младић је дуго постио чекајући да му се у сну јави дух-заштитник и саопшти му његово право име.

Индијанци из племена Тупи мењали су имена после сваке победе и узимали име побеђеног али храброг непријатеља. Предајући копље сину стасалом у ратника, отац је говорио:

— Ево твог оружја. Пођи и прибави себи име и нека то буде име неустрашивог ратника!

ЗОВЕМ СЕ ТАН

Моје име је Тхај Ба Тан. Можете ме звати и Тан, али Ба Тан никако! По моме имену не може се погодити име мог уваженог оца јер код нас Вијетнамаца није обичај да и очево име буде део имена његове деце. Можда то потиче из давних времена када се сматрало да нема ничег горег од гласног изговарања имена родитеља. У неким сеоским подручјима родитељи чак носе имена своје деце. Ја сам, на пример, најстарије дете у породици, зовем се Тан, и зато и мога оца и мајку људи зову Тан. У званичним документима, међутим, они задржавају своја права имена.

Ако најстарији син умре, људи ће одмах почети да се родитељима обраћају именом њихове млађе кћерке јер се сматра да је спомињање имена умрлих грех. Иако толико особа носи исто име, до забуне не долази јер у вијетнамском језику зато има много помоћних речи. У зависности од односа људи који разговарају, степена поштовања и врсте разговора, испред имена се за мушкарце ставља „анј“ (буквално преведено — брат) „онг“ — господин или „тханг“ што значи више фамилијарно. Жене испред имена добијају „ти“ — сестра, млађе особе „ем“ а старији деда и баба — „ку“. Испред имена може да дође и ознака сродства: стриц, тетка.

И тако ја се зовем Тан, али такође и анј-Тан, онг-Тан, тханг-Тан, а када остарим бићу ку-Тан. Све зависи од тога ко са мном раз[illegible]вара.

Код нас има мало преиземена и она ништа не означавају. Руско презиме Кузњецов, енглеско Смит, немачко Шмит или код вас Ковачевић имају свој јасан смисао. Код нас тога нема. Најраспрострањеније наше презиме је Нгуен — готово сваки трећи носи то презиме — а за њим долази Ле, Фам, Хоанг, Чан, Нго, Дау...

Насупрот томе лична имена веома су разнолика. Наиме, код нас нема устаљених личних имена као што су руска Наташа, Сергеј, или енглеска Џон, Мери. Обично свако лично име нешто значи: Тањ — лимун, Ман — шљива. Веома често имена иду у паровима. Немојте се зато зачудити ако на питање шта значи њено име Хау, вијетнамска девојка одговори: „Моје име и име моје старије сестре Хуанг заједно значе „Краљица“ — Хуанг-Хау. А моје име заједно с именом мог млађег брата Фионга значи — позадина: Хау-Фионг.

Ако је породица већа, онда имена све деце могу да сачињавају читаву реченицу. У породици, на пример, расте седморо деце с именима: Вијет, Нам, Анј, Хунг, Тијен, Конг, Ви, Дај. Све заједно та имена дају реченицу: Херојски Вијетнам однеће велику победу.

Првоме детету у породици често дају име Ка — старији, а последњем Ут — најмлађи. Женска имена обично означавају нешто нежно и лепо: Дао — цвет бресккве, Луа — свила, Нгок — бисер.

Дајући деци имена као што су Пиринач, Вода, Дом, Њива и слична родитељи изражавају наду да ће њихова деца у будућности увек имати довољно пиринча и воде без које он не може да роди, да им кров над главом никад нико не сруши.

У годинама борбе за слободу појавио се у Вијетнаму читав низ нових имена. Када је Вијетнам почео борбу против француских колонизатора, Хо Ши Мин је имао осам блиских сарадника. За њих је требало измислити илегална имена које се лако памте. Хо Ши Мин је тада предложио осам имена која заједно чине реченицу која би у преводу гласила: „Дуга борба покрета отпора сигурно ће бити крунисана победом“.

К. В.

Dan Barry

ФЛАШ ГОРДОН

Идућег петка: **КВИНИ СЕ ПРЕДОМИСЛИЛА!**

ПАКАО У ХАМБУРГУ

Средином јула 1943. године добио сам задатак да, као мајор америчког ваздухопловства, посматрам велики британски напад на други по величини немачки град — Хамбург. Напад је назван Операција „Гоморах“ и требало је да траје десет дана.

Други напад британског ваздухопловства у Операцији „Гоморах“ почео је двадесет минута пре поноћи 27. јула. Те ноћи и ја сам полетео према Хамбургу, у једном од десетина бомбардера који су се пробијали кроз небо изнад Немачке.

Мој авион, велики „ланкастер“, налазио се на крају бојне формације. Седео сам у пилотској кабини, мисли усредсређених на догађај који је предстојао. Британски „ланкастери“ и „халифакси“ негде далеко испред нас већ су испуштали своје бомбе. На триста километара од Хамбурга знао сам да се тамо догађа нешто страшно, несвакидашње. Али те ноћи, као и многих других, мој посао је био да посматрам.

ПЛАМЕН ЈЕ БИО ВИСОК ТРИ ХИЉАДЕ МЕТАРА И СВЕ ЈЕ ВИШЕ РАСТАО. У ГЛАВИ МИ СЕ МУТИЛО ОД ПОМИСЛИ КАКО СЕ ЖИВ ЧОВЕК МОЖЕ ОСЕЋАТИ ДОЛЕ, НА ЗЕМЉИ.

У МОРУ ПЛАМЕНА

Чинило ми се да се авион споро креће кроз огромни тамни простор у коме сам нејасно назирао удаљене бомбардере, али већ се указивала ужарена светлост на небу изнад Хамбурга и ускоро се читав хоризонт слио у жуте, наранџасте и црвене пламене језике који су се преплитали као вулканска лава. Тако нешто никад нисам видео.

И раније сам летео изнад предела у пожару али пламен се није јасно видео већ само понегде пробијао кроз облаке дима. А ово што сам сада гледао било је сувише ужарено, сувише јасно.

Били смо још сто шездесет километара далеко од циља а Хамбург се светлео као да до њега нема ни десет километара. Схвативши да се догађа нешто ужасно, сви у авиону били су нервозни. Са удаљености од четрдесет километара посматрали смо запаљени град са мешавином сажаљења и ужаса, али прави пакао тек је долазио.

Прилазили смо све ближе и осећање ужаса је све више расло у нама. А онда, били смо тачно изнад њега, изнад Хамбурга нестварног и немогућег. Оно што сам видео нису били појединачни пожари, већ огроман пламен који је обухватио и исток и запад града, и север и југ.

Прилазили смо правом пламеном мору, нигде се није више ништа видело. Само пламен који се сливао негде над средином града и као циновска купола пробијао небо.

Касније сам сазнао да је температура у граничном појасу пламена износила 760 Ц степени и да је ветар на тлу достизао брзину од 240 километара на час. Ми смо чули само брујање мотора нашег авиона и завијање ветра, али није било потребно много маште да се замисле јауци који су се те ноћи орили у запаљеном граду.

ЦЕО СВЕТ ЈЕ ПОЛУДЕО

Изненада сам у наушницама чуо глас пилота. Говорио је да нема сврхе летети изнад Хамбурга на висини од 4880 метара. Пламен је већ достизао висину од 3000 метара а постајао је све виши! Стотине метара изнад њега уздизали су се ковитлаци ужареног ваздуха који су се кретали таквом брзином да су могли сломити крило чак и тако великог авиона као што је „ланкастер“. Морали смо се што пре маћи одатле.

На висини од 6700 метара пилот је сматрао да сада можемо безбедно прелетети град. Толика висина требало је да буде довољна да нас заштити од ватреног ужаса. Али није била!

Високо изнад пламена небо над Хамбургом било је препуно варница, упаљених и ужарених труни и ко зна чега још. Изгледало је да летимо кроз море експлозија.

Кад смо прелетели град, погледао сам доле. Реке и океани, језера и потоци заслепљујућег ужареног пламена. Једва сам гледао тај призор. У глави ми се мутило док сам покушавао да схватим како се жив човек мора осећати у том паклу.

Од тог тренутка нисам више видео Хамбург. Али, пилота нисам могао кривити, нико није ни помишљао да на толикој висини дува вертикални ветар брзином од 1600 метара на сат. У једном тренутку ветар је потресао авион а већ у следећем изгледало је као да је цео свет полудео.

„Ланкастер“ је поскочио напред као папирнати змај на ветру. Тај трзај био је тако изненадан а промена висине тако нагла да смо сви пали на под и остали да лежимо као приковани. Осећао сам се као мушица под налетом неке огромне силе. Велики бомбардер постао је сламка у океану урагана.

Наш пилот је веровао да на висини од 6700 метара можемо безбедно прелетети град, али ватрена стихија нас је одједном понела.

МИРИС ИЗГОРЕЛИХ ТЕЛА

Тада се „ланкастер“ полако исправио и ми смо могли да се покренемо. На све стране била је поломљена опрема. Радио-уређаји су излетели из својих лежишта. Боце са кисеоником се отвориле, митраљези улубљени. Два члана посаде задобила су преломе костију.

Одједном сам чуо како мотори неправилно брује и осетио да лебдим изнад пода. Лебдим! Нашли смо се између земљине теже и убрзања и дословно били без тежине.

У моторима није било довољно притиска, па је гориво почело да цури. Мотори су се утишали један за другим а утихнуо је и звук ветра док је ваздушна струја носила авион као да је обичан дечји балон.

А онда сам чуо пламену олују, готово десет хиљада метара испод нас. Сигуран сам да ми се накострешила свака длака на телу, да ми је кожа постала хладна као лед док сам слушао то ужасно, паклено шиштање пламена између земље и неба. Још горе је било осећање даха пламена: био је то мирис изгорелих људских тела помешаних са пепелом града. Кашљали смо и гушили су, све док сви нисмо почели да повраћамо.

Сећам се наглог пада са 9450 метара. Из загрејаног ваздуха нашли смо се одједном у хладном. Авион је летео у супротном правцу брзином од 320 километара на сат. Ручка за извлачење једног точка је отпала, контролне табле су биле покидане. Осетио сам јак ударац по глави.

Кад сам се освестио, лежао сам а два британска ваздухопловна поручника превијала су ми рану иза десног ува.

То није било важно. Пакао је сада био за нама, срећом.

* * *

За време Операције „Гоморах“ у Хамбургу је разорена површина од 6000 јутара. Сто двадесет хиљада људи нашло је смрт у пламену, скоро двоструко више него што је касније, 1945. године, погинуло у Хирошими!

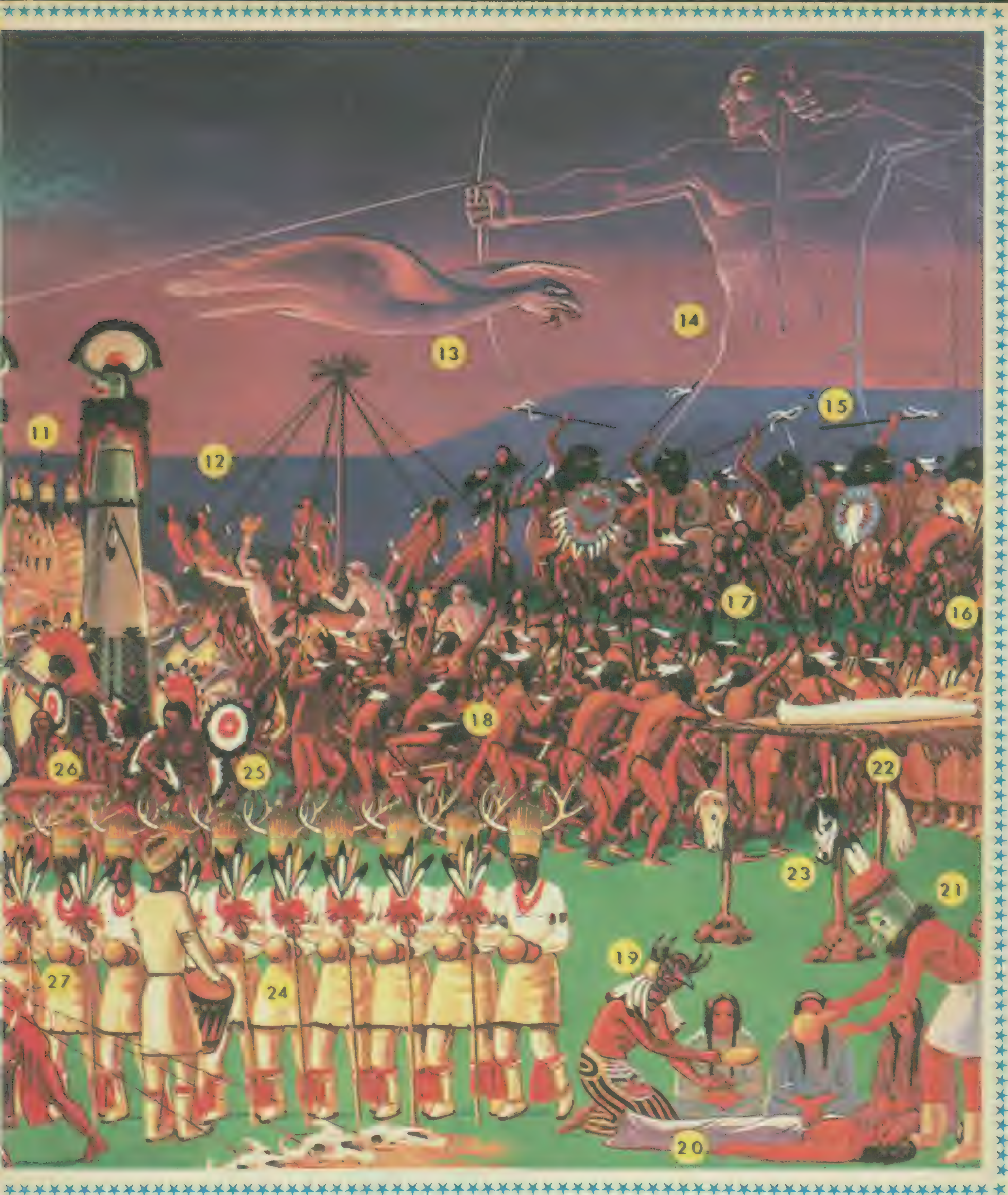
Артур Семјуелс

ИНДИЈАНСКИ ОБИЧАЈИ

ИГРА БЕЛИХ БИЗОНА

Тотемски стуб северозападних Индијанаца. Ове стубове Индијанци су подизали у славу својих предака величајући њихова јуначка дела **(1).** Пирога — мртвачки ковчег индијанских рибара из Колумбије **(2).** Свечани обред код Сијукса: врачеви моле богове да падне киша **(3).** Испред свечане поворке иду девице **(4).** Ови јахачи представљају стране света: запад **(5),** север **(6),** исток **(7),** југ **(8).** Игра око ватре у племену Навајо **(9).** Циновн Качина у игри којом славе своје претке, то јест прве људе **(10).** Жене изводе игру Белих Бизона **(11).** Игра Сунца. Обред самомучења у част Великог Духа **(12).** Онг, птица за коју легенда каже да је јела људе **(13).** Према легенди Шошона тамо где падне стрела коју је одапео створитељ настају шуме, животиње и реке

(14). Игра ловаца на бизоне. Играч је истовремено ловац и дивљач **(15)**. Жена свира у тамбурин **(16)**. Мотке на којима висе скалпови **(17)**. Игра око скалпова **(18)**. Врач изгони из болесника злог духа **(19)**. У болесном човеку налази се зао дух **(20)**. Врач из племена Навајо **(21)**. Гроб једног ловца **(22)**. Глава и реп његових омиљених коња **(23)**. Игра јелена **(24)**. Игра ратника из племена Кијова **(25)**. Бубањ **(26)**. Штапић провучен кроз месо на леђима **(27)**. Једноставнији начин Игре Сунца **(28)**. Игра Планинског Духа **(29)**. Игра качина **(30)**. Орлова игра **(31)**. Обред у подземном светилишту названом Кива **(32)**. Индијанац са маском Гојомши **(33)**. Жена која приноси дарове **(34)**. Симболични украси и змије које покреће човек скривен иза завесе **(35)**.

ХИТ страна

ВЕЧЕ УЗ РАДИО

Петком у Забавнику а понедељком на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, најбољи певачи, ансамбли и хитови!

Петнаест златних плоча
СТИВИ ВОНДЕР

Слепи црни певач и композитор који свира више инструмената Стиви Вондер провео је пола свог живота на сцени. Од „чуда од детета“ и успешног певача туђих хитова доспео је дотле да га данас у 24. години сматрају за најважнијег у усмеравању модерних струјања у прогресивној поп-музици“. Вондер има иза себе 15 златних плоча, девет албума, признање критике да је у 1972. и 1973. компоновао музички најквалитетније мелодије, званичну титулу првог уметника Америке за 1973. годину и опште симпатије музичара и публике.

Родио се 13. маја 1950. године у Мичигену као Стефан Џудкинс али се после три године преселио са породицом у Детроит, највећи центар „црне музике“. Имао је једанаест година када је доспео у диско кућу „Тамла Мотаун“ као веома талентован певач и музичар. Променили су му име у „мали“ Стиви Вондер и лансирали га као црно чудо од детета. Прве плоче нису постигле неки запаженији успех али зато трећа, на којој је песма „Врхови прстију“, долази крајем 1962. године на сам врх америчке листе и доноси му прву златну плочу. Треба поменути да је од тада свака плоча малог Вондера заузимала једно од првих места на топ-листама. Године 1965. полази на прву дужу турнеју по Европи. Касније је у више наврата гостовао у свим деловима света и свуда је добро приман.

Осам година певао је хитове као најуспешнији певач диско-куће „Тамла Мотаун“, и продао је милионе плоча и освојио многе трофеје.

Године 1971. пошто је по америчким законима постао пунолетан, одваја се од породице и сели се у Њујорк. „Пошто сам променио начин живота сматрао сам да треба да начиним заокрет у музици“. У новој, музички шареној средини упознао је нове људе и више се заинтересовао за збивања у свету рок-музике. Почео је озбиљније да ради и после годину дана излази пред публику са својим новим музичким албумом „Музика мојих мисли“. „Нови“ Стиви Вондер побудио је својим делом огромно интересовање и добио високе оцене не само за певање, као раније, већ за комплетан музички рад. Исти успех постигле су и следеће две плоче: „Књига која говори“ и „Унутрашње визије“. Тако је настала „музичка трилогија“, дело изузетног значаја, која је Вондера ставила на чело данашњих композитора.

Прошлог лета после тешке аутомобилске несреће његова каријера била је доведена у питање. Дуго је лежао у болници и није се појављивао осам месеци. На сцену се вратио почетком ове године успешним гостовањем по Француској и Енглеској. Тако је у Лондону уместо два концерта одржао шест и за све су карте биле распродате. На крају се „излет“ у Европу претворио у тријумф какав одавно није забележен у овој врсти музике.

<u>Најпознатији хитови:</u> »Fingertips«, »Uptight«, »I was made to love her«, »For once in my life«, »My cherie amour«, »Yester-me, yester-you, yester-day«, »Signed, Sealed and delivered«, »Never had a dream come true«, »Place in the sun«, »Heaven help us all«, »Superwoman«, »Superstition«, »You are the sunshine of my life« i »Higher ground.«

☆

<u>АЛБУМИ:</u> »RECORDER LIVE« (1963), »UPTIGHT« (1966), »I WAS MADE TO LOVE HER« (1967), »GREATEST HITS« (1969), »GREATEST HITS VOL 2« (1970), »WHERE I'M COMING FROM« (1971), »MUSIC OF MY MIND« 1972), »TALKING BOOK« (1972), и INNERVISIONS« (1973).

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ВИЗИЈЕ (VISIONS)

Аутор и извођач: Стиви Вондер (Stevie Wonder)

Човекова рука у руци.
да ли сам живео да бих видео
обећану земљу?
Где је мржња само реч а љубав
вечна...
Или је то само визија мојих
мисли.
Закон никада није донет
али сви осећају да су некако ,
слободни.
Да ли смо отишли сувише далеко,
или је то само визија мојих
мисли
Нисам онај што убеђује,
само знам да је лишће зелено
и да у јесен пожути.
Знам само шта тврде:
да данас није јуче
и да све нема краја.
Али оно што бих волео да знам
је:
може ли место као ово увек
остати дивно
или сви морамо имати крила и
одлетети
у далеке визије нашим мисли?

ДА ЛИ ЋЕШ
И ТИ ХТЕТИ
У НЕКУ ВИЗИЈУ
ОДЛЕТЕТИ?

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: ВИЗИЈЕ можете чути у понедељак 1. априла ове године у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази на I програму Радио-Београда од 20.00 до 22.00!

Занимљивости

И политичари су доспели на топ-листе! Министар западнонемачке владе Валтер Шел снимио је плочу која има много успеха код слушалаца.

У једном америчком модном часопису познати енглески певач Дејвид Боуви изабран је за једну од најлошије обучених ЖЕНА у 1973.

Из једног ресторана у Лос Анђелесу келнер је избацио „непристојног“ госта. Све би било у реду да то није био почасни гост и да његово име није Ринго Стар.

У оквиру велике турнеје по свету енглески квинтет „Муди блуз“ одржао је 110 концерата. Први концерт одржан је у октобру у Холандији а последњи у Токију крајем јануара.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

ПОНОВО »ДИНАМИТИ«!

Поводом свечаног отварања нове спортске хале у Осијеку средином фебруара одржан је велики поп-концерт. Иако су се међу учесницима приредбе нашли најпознатији југословенски певачи и ансамбли као Јосипа Лисац, Зденка Ковачичек, „Лутајућа срца“, „Нирване“, »Time« и „Поп машина“, највећу пажњу пуног гледалишта привукла је група „Динамити“ која у ствари не постоји већ четири године. Чланови некадашњег осјечког квартета, који сада живе и раде на разним странама одазвали су се позиву организатора и без икакве пробе музицирали тако да ће се то дуго памтити. Иако нису заједно свирали толико дуго популарни Рале, Берто, Дадо и Јозо деловали су изванредно сложно и „подсетили на старе дане“ када су били на врхунцу.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Како да им пишем?

Дубравка Нешовић, Војислава Илића 94, 11000 Београд ☆☆☆

Живан Милић, Кнез Данилова 24, 11000 Београд ☆☆☆

Радмила Микић, Н. Х. Ст. Томшича 10, 11000 Београд ☆☆☆

Аца Трандафиловић, Јевремова 10, 11000 Београд

ЗНАТЕ ЛИ КО ЈЕ ОВО?

ХОДИ ХОЛДЕР, вођа групе SLEID

Снимио: М. Вучићевић

Фантастична прича

КИТ ЛОМЕР

Само трећи секретар и резервни члан делегације није пристао на понижавање.

ДИПЛОМАТИ

У полумрачној, суморној одаји, саветник, два прва секретара и старији аташеи окупили су се око амбасадора Спредлија, који је нестрпљиво гледао на сат.

— Бене, јесте ли сигурни да су они тачно схватили час нашег доласка?

Први секретар Бен Менен одлучно климну главом.

— Сигуран сам, екселенцијо.

— Чудно је да немају неку погоднију салу — промрмљао је амбасадор, гледајући око себе. — Нема чак ниједне столице. Али, то најзад није ни важно. Најважније је да им пружимо што убедљивију слику наше цивилизације, јер од тога у многоме зависи да ли ћемо постићи оно због чега смо дошли: разумну поделу сфера утицаја са народом Цил. Тражићемо цео Сиренски систем, с тим да у току преговора пристанемо на половину. Успоставићемо базе на свим важнијим планетама, тако да ћемо за десет година бити у стању да проширимо наше захтеве... Да ли има питања?

Млади Ретиф, трећи секретар и резервни члан земаљске делегације, јавио се за реч:

— Извините што се мешам, али... зар не би било боље одмах играти отвореним картама?

Амбасадор га је погледао прекорно.

— Младићу, види се да немате искуства у овој служби. Препоручујем вам да пажљиво пратите како ваше старије колеге воде ове преговоре; сигуран сам да ћете доста научити.

Црвен до ушију, Ретиф је пришао стакленим вратима и погледао у суседну просторију. Неколико десетина припадника народа Цил, високи и сивог тена, седели су на меким диванима и испијали неко пиће миришљаво као лаванда.

Најзад је један Цил малог раста и рапаве коже ушао код Земљана и рекао:

— Ја сам П'Тои. Пођите овуда.

Одмах су кренули, са Спредлијем на челу. Кад је амбасадор хтео да прекорачи праг, мали П'Тои му је наједном прискочио и гурнуо га устрану. Спредли је, запањен, пропустио Цила да прође први.

На плочнику испред зграде чекала су отворена луксузна кола. Спредли је кренуо према њима, али неколико Цилова који су ту стајали препречили су му пут.

У том тренутку, један камионет се зауставио испред њих. Цил који је седео за воланом показао им је руком да треба да се попну.

Ретиф је радознало посматрао натпис на камионету, састављен од неких непознатих знакова. У току путовања, он је учио говорни језик народа Цил, али није стигао да учи и писмо.

Уз Мененову помоћ, амбасадор се попео а остали Земљани за њим. Ни овде није било седишта.

После отприлике четврт часа непријатне вожње, нашли су се пред једном сивом зградом с малим прозорима. Одмах затим стигла су и кола са одбором за дочек. Ретиф је приметио да су у тим колима била удобна седишта, с малим бифеом у средини.

Морали су да чекају више од сата у једној одаји с бетонским подом док их нису увели у дворану за банкете. Тамо су били постављени столови, око којих се врзмала послуга у црним туникама. Столови су били прекривени скупоценим тканинама, само је један био го, без икаквог стољњака.

— Господине амбасадоре — рекао је Ретиф — јесте ли приметили?

— Задржите за себе своје примедбе, младићу — пресекао га је амбасадор. — Искусног дипломату не може да збуни ни најтежа ситуација.

На трбух, молим!

Одједном, запиштале су свирале да уши заглуну и иза једних широких врата покуља бујица достојанственика, који стадоше да заузимају места за столовима. Затим одјекну гонг и сви поустајаше. У дворану је ушао циновски развијен Цил, звецкајући украсима.

— Шеф државе — пришапта Менен амбасадору. — Величанствени Ф' Кау-Кау-Кау.

Кад је врховни шеф заузео место, тумач се обрати Земљанима:

— Сада треба да легнете на утробу и да пузећи дођете до оног стола у дну.

— На утробу? — јекну амбасадор.

— Господин П' Тои сигурно мисли на трбух — умеша се Менен.

— Почаст боговима — примети тумач.

— Па... ако је реч о религиозном ритуалу... — Амбасадор је гледао око себе у недоумици.

Ретиф приђе тумачу и рече му јасним гласом:

— Његова екселенција земаљски амбасадор неће пузити!

— Хеј, ја то нисам рекао! — узвикну амбасадор љутито. — Шта ви то...

Без речи, Ретиф прође поред тумача и упути се ка столовима, а остали за њим.

Сав задихан, амбасадор га стиже баш кад је заузимао место преко пута величанственог Ф' Кау-Кау-Кау.

— Молим вас да ми се јавите одмах после церемоније — просикта му на уво. — У међувремену, надам се да ћете се уздржати од даљих глупости.

Чорба за амбасадора

И, у знак неодобравања Ретифовог поступка, пође према незастртом столу, наредивши осталима да седну око њега.

Један Цил у црној туници приђе амбасадоровом столу носећи чинију с јелом. То јело је било неки чорбуљак прљавобеле боје, који је одмах почео да сипа у амбасадоров тањир.

— Доста је — рекао је амбасадор кад је тањир био готово пун, али Цил је наставио да сипа. Тањир се препунио и чорба се разлила по столу.

Пошто је на исти начин сипао и осталим, Цил са чинијом пришао је Ретифу.

— Не — рекао је Ретиф. — Мени не сипај.

Све очи су сада биле упрте у њега.

— Ретифе! — чу се амбасадоров глас. — Наређујем вам...

— Не! — понови Ретиф. — Ни ви не смете да једете!

Амбасадор га је гледао разрогачених очију.

Ретиф устаде, приђе оном незастртом столу и подиже га за један крај. Тањири се сручише на под, а онда се и сам сто преврну, уз страшан тресак.

— Банкет је завршен. Сад ћемо се повући на већање.

Из грла свих присутних Цилова отео се урлик који надјача амбасадорово вајкање. Спредли се извињавао тумачу.

— Ћутите! — узвикнуо је Ретиф.

— Ш... шта?

— Не извињавајте се!

П' Тои даде знак људима за амбасадоровим столом.

— Пођите за мном. Сви.

Одвео их је до стола прекривеног белим везеним стољњаком, на коме се налазило посуђе од најфинијег порцулана. Придружио им се и Ретиф, који седе до Менена.

— Шта се то догађа, побогу? — упита га овај тихо.

— Оно што су нам дали била је храна за псе — рече Ретиф. — Чуо сам како то каже један Цил. Зар вам од почетка није било јасно шта они хоће? Циљ им је био да нас унизе.

Слуге су доносиле јела, све лепша од лепших, и пунили чаше неким пријатним бледоцрвеним пићем. Чак је и амбасадор престао да гунђа и бацио се на јело.

С подигнутим мачем

Кад су сви били сити, Менен се поново обрати Ретифу:

— Али, зашто су хтели да нас унизе? Они знају да смо ми делегација са Земље. Знају нашу снагу.

Пре него што је Ретиф стигао да одговори, у дворану утрчаше полунаги људи, праћени громогласном музиком. У рукама су имали штитове и мачеве. Одмах почеше да се боре, по двојица, нападајући и бранећи се. Победници из појединих сусрета формирали су нове парове.

Најзад је остао само један непобеђен, један мишићав горостас. У победничком тријумфу дигао је мач високо изнад главе и стао да изводи неку игру испред столова загледајући званицама у лице. Као да је тражио нових противника. Најзад је стао испред Ретифа и снажно тресну мачем по столу.

У потпуној тишини, победник је гледао право у очи Ретифу. Као под дејством тог погледа, овај помаче столицу и устаде. Изненада, једним еластичним скоком нађе се с друге стране стола и подиже с пода мач једног од побеђених.

— Зауставите оног лудака! — викнуо је амбасадор.

Док је његов противник поскакивао према ритму музике, Ретиф је јурнуо на њега с подигнутим мачем. Цил је спретно одбио напад и убрзо натерао Ретифа на повлачење.

Али, то је била варка. Кад је Цил већ мислио да је близу победе, Ретифов мач је севнуо кроз ваздух и спустио се на обријану Циловy главу. Овај се скљокао на под.

Ретиф је гледао мач у својој руци, као да није свестан шта се догађа, а онда појури према столу за којим је седео величанствени Ф 'Кау-Кау-Кау. Пошто је неко време гледао Величанственог право у очи, тресну мачем по столу.

Величанствени Ф' Кау-Кау Кау устаде. За читаву главу је надвисивао Ретифа. Његово широко лице изгледало је безизразно. Одједном, испружио је руке, зграбио Земљанина, одигао га од тла и посадио на столицу поред себе.

— Банкет је завршен — објави Ф' Кау-Кау-Кау пошто се куцнуо са Ретифом. — Сад ћемо се нас двојица повући у одају за већање. За шефове тек почиње прави посао.

Честитам!

Седећи у свечаном салону космичког брода, Спредли је строго гледао Ретифа, који је стајао пред њим.

— ... Поред тога, ви сте показали потпуно несхватање дипломатске етикеције. Оно што сте учинили онемогућава вам даљи опстанак у овој служби. Према томе...

Комуникатор зазуја и стаде да преноси поруку са Земље:

— Честитања за изванредан успех ваше мисије. Споразум који сте постигли представља знатно више него што смо очекивали. Министар Сернвилер.

Спредли се строгим гласом обрати Ретифу:

— Наравно, неупућен посматрач могао би стећи утисак да резултати... хм... постигнути упркос вашем некоректном понашању оправдавају неке ваше поступке, али то је...

Куцање на вратима прекиде амбасадора у по речи. Јављали су да је стигао Т 'Каи-Каи, први доглавник величанственог Ф' Кау-Кау-Кауа.

Т' Каи-Каи уђе и, не погледавши Спредлија, пружи руку Ретифу.

— Имам једно изненађење за вас, драги пријатељу, али пре тога хтео бих да вам још једном изразим дивљење за оно што сте нам показали. Рећи ћу вам у поверењу: мислили смо да ћемо вас лако тући на пољу етикеције.

— Етикеције? — промрмља Спредли.

— Наравно. Оне равнотеже између учтивости и притиска, која је основ дипломатије. Каква префињеност! Врло вешто сте глумили да не примећујете оне наше почетне чарке, кад смо вас стрпали у фургон, на пример, али касније смо с дивљењем пратили сваки ваш корак, ценећи њихову виртуозност.. Могу да вам саопштим да је Величанствени одлучио да изрази вашој влади жељу да ви, драги Ретифе, будете њен први амбасадор код нас... А сада морам да идем. Вратите нам се брзо. Дивно је имати таквог дипломату у својој средини...

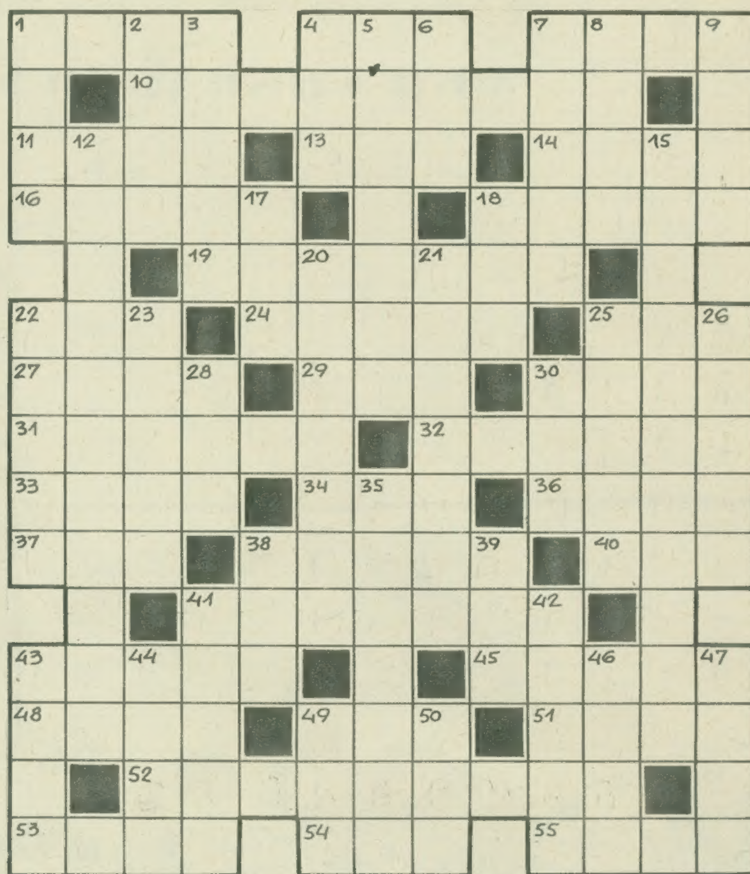
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) Ћуприја, **4)** узвик за ућуткивање, **7)** стид, **10)** планински венац у Словенији, **11)** француски књижевник (Жан), **13)** наша филмска глумица (Ева), **14)** египатско божанство, **16)** земља, **18)** доказ о неприсутности на месту злочина, **19)** арапско писмо, **22)** врста глодара, **24)** на онај начин, **25)** земљиште, **27)** летопис, **29)** лечилиште у Пиринејима, **30)** желудац, **31)** војнички извештај, **32)** навика, обичај, **33)** отисак стопала, **34)** наш књижевник (Финци), **36)** јемство на меници, **37)** острво на Јадрану, **38)** врста гмизаваца, **40)** наша филмска глумица (Карић), **41)** савезна држава САД, **43)** направа за звоњење, **45)** обрађивати земљу, **48)** немачка филмска глумица (Шнајдер), **49)** наше највеће острво, **51)** моралист, **52)** кирија, **53)** плетеница, **54)** женски певачки глас, **55)** град у Румунији.

УСПРАВНО:

1) Тама, тмина, **2)** скупоцен, **3)** мистерија, загонетка, **4)** два комада, **5)** сват, **6)** део теразија, **7)** музичка лествица, **8)** нерешен исход у шаху, **9)** јеловник. **12)** журналистика, **15)** изнети на јавност, **17)** црногорско коло, **18)** македонски песник (Шопов), **20)** проклетство, **21)** женско име, **22)** загребачки ТВ редитељ (Антон), **23)** тихи говор, шапутање, **25)** најраспрострањенија биљка, **26)** рива, **28)** скраћеница за: логаритам, **30)** прост број, **35)** присталица либерализма, **38)** невоља, недаћа, **39)** овамо (пров.), **41)** наша оперска певачица (Мезетова), **42)** борилиште, **43)** трак светлости, **44)** град у Сибиру, **46)** напад, **47)** било кад, **49)** боја за косу, **50)** лако ломљив.

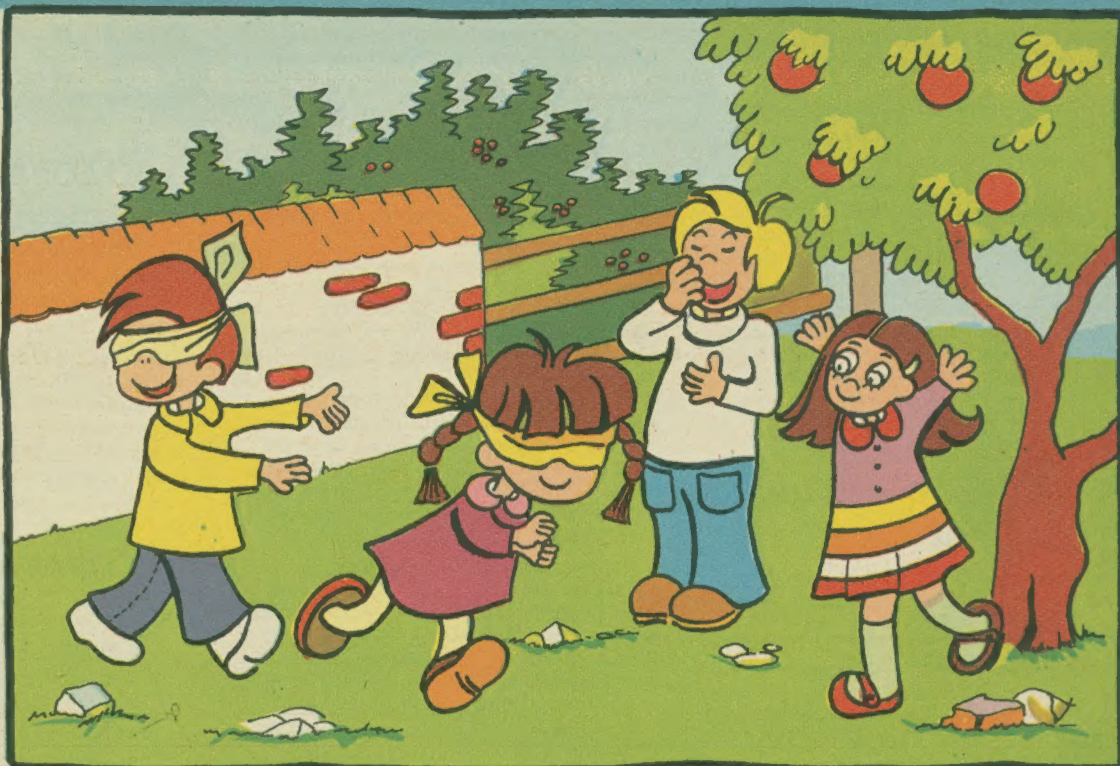
РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) слет, 4) ака, 7) анал, о, 10) теологија, е, 11) Карл, 13) опа, 14) одар, 16) орион, р, 18) овако, х, 19) семенка, у, 22) тип, 24) танак, 25) апа, 27) етан, 29) тар, 30) скут, 31) Невада, 32) етерне, 33) икад, 34) доз, 36) Рекс, 37) сто, 38) роман, 40) ПТТ, у, 41) карокан, б, 43) ерари, р, 45) ребра, 48) сари, 49) тис, 51) Реал, п, 52) Сланкамен, к, 53) обоа, 54) тер, 55) дева.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миросъуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: DM 46 — $ 16 — Ff 73 — Sfr 53 — Skr 73. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35 I тел. 22-711.
На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

РОМЕО И ЈУЛИЈА

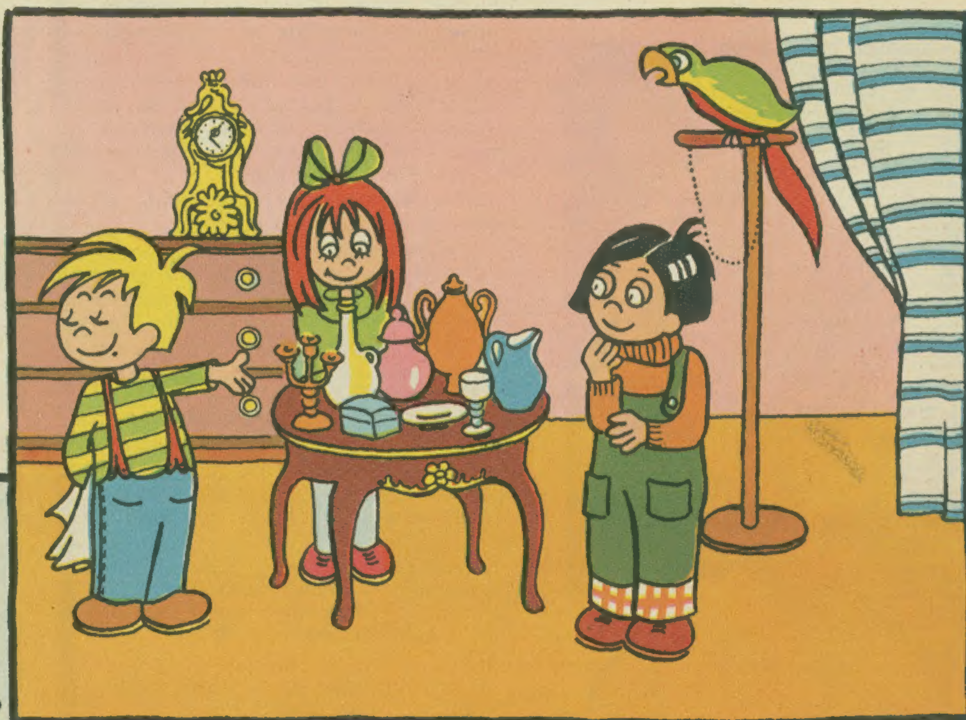
— Што више играча учествује у овој игри утолико је она занимљивија. На почетку изаберу се два играча — дечак и девојчица — који у игри представљају Ромеа и Јулију — а затим вођа који им марамама веже очи и стави их у средину круга који су направили остали играчи — навијачи. На вођин знак Ромео полази да тражи Јулију која га повремено дозива нежним гласом и тако му на неки начин открива место где се налази. Циљ игре је да Јулија што дуже избегава Ромеов додир, при чему је у томе бодре остали играчи. А кад Ромео успе, вођа им скида мараме са очију, а играчи бирају новог вођу и други пар који ће играти Ромеа и Јулију.

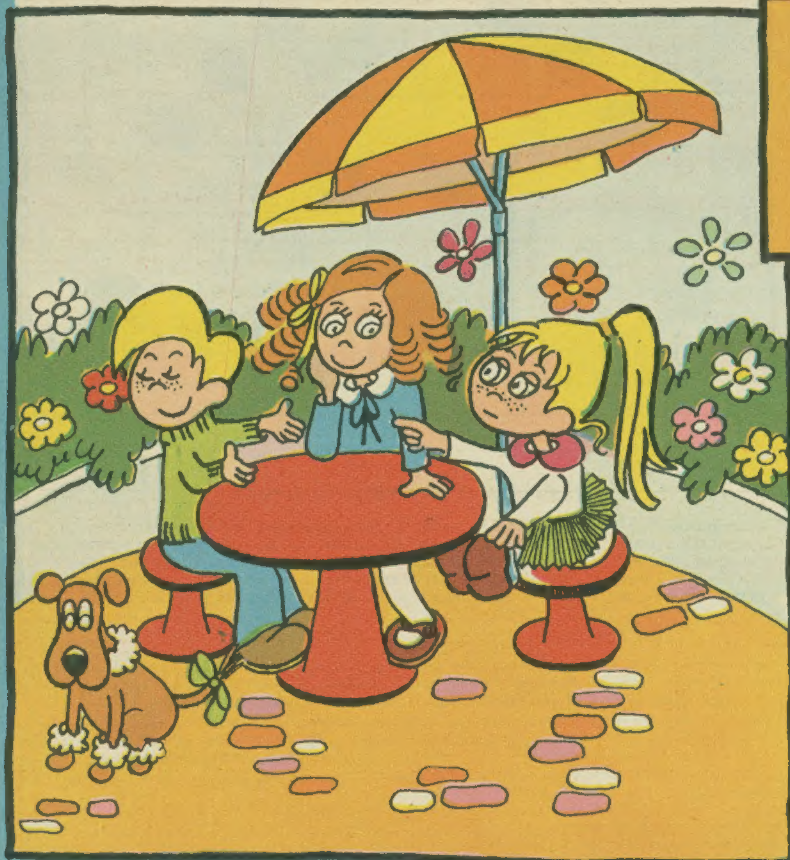

ХАЈДЕ ДА СЕ ИГРАМО!

ОКО СОКОЛОВО

Учествује 5 до 12 играча а за игру треба имати више ситница као што су: оловке, гумице, шибице, пинг-понг лоптице, кликери, итд. И једна већа марама. Сви ови предмети ставе се на сто и пре почетка игре вођа позове све играче да добро погледају изложене предмете (може им дати и рок од једног минута, на пример) а затим их прекрије марамом. После тога играчи у року од три минута треба да на листу папира испишу имена свих предмета које су запамтили. Победник је онај играч који је успео да забележи највећи број предмета. У следећем кругу он постаје вођа.

ПОГАЂАЧ

И у овој игри учествује већи број играча. Потребни су им још округао сто и неки мањи предмет који може да се поклопи шаком: новчић, коцкица или кликер, на пример. Играчи седну око стола и положе руке на њега. Код једног од њих налази се залога и на вођин знак она прелази из руке у руку али тако да онај који погађа не примети код кога је. Кад вођа викне: „Доста!" погађач треба да каже код кога је залога. Ако погоди, његово место заузима други погађач, а ако не погоди игра се даље наставља.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Драги Забавничe,

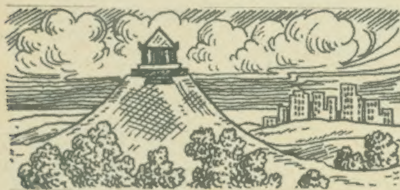
НЕЗНАНИ ЈУНАК

Драги Забавниче,

желео бих да у малој пошти објавиш нешто више о Незнаном јунаку на Авали и споменику који му је тамо подигнут.

Владимир Вујадиновић,
Маршала Тита 112/3
Косовска Митровица

Пред крај I светског рата јавила се у Француској идеја да се ода почаст свим борцима палим за сло-

боду на тај начин што ће се један погинули, али непознати и неидентификовани ратник положити у гроб на истакнутом месту. Тај „незнани јунак" симболично ће представљати све оне милионе познатих и непознатих јунака. Слично су урадиле и многе друге земље, тако да су још двадесетих година гробове и споменике Незнаном јунаку подигле Енглеска, САД, Италија, Белгија.

После I светског рата сељаци око Авале су поред гробова српских војника, који су ту погинули у борби са непријатељем пронашли и гроб једног непознатог српског војника. Покренута је акција да се том непознатом војнику подигне споменик, и народ околних села је сопственом радном снагом и властитим средствима подигао тај споменик 1922. г. Касније је Државни одбор за подизање споменика југословенском Незнаном јунаку одлучио да се уместо тог споменика изради репрезентативни споменик. Тако је подигнут данашњи споменик Незнаном јунаку на Авали. Наш чувени вајар Иван Мештровић израдио је пројект за споменик у облику маузолеја са каријатидама које представљају жене разних југословенских крајева у народној ношњи. Изградња споменика од јабланичког гранита почела је према пројекту на врху Авале 1934, а откривен је 1938. године. Приликом ослобођења Београда 1944. године водиле су се око Авале жестоке борбе са непријатељем и тада је споменик оштећен непријатељским гранатама.

Одавање почасти Незнаном јунаку односи се и на борце погинуле у II светском рату, а сматра се и међународном дипломатском обавезом.

МАРКЕ ЗА ЛП ПЛОЧЕ

Драга редакцијо,

мада се налазим на раду у Савезној Републици Немачкој, Забавник читам редовно и надам се да ће ми овај мој омиљени лист помоћи.

На једном немачком конкурсу добио сам као награду 1.500 лонг-плеј грамофонских плоча. Пошто сам филателиста, а музика ме мање занима, желео бих све моје лонг-плеј плоче заменити за поштанске марке. Дакле, сваком оном читаоцу Забавника који ми пошаље 300 различитих поштанских марака одмах ћу послати једну грамофонску плочу.

Редакцији и читаоцима Забавника упућујем срдачне поздраве.

Мирослав Тутуновић
35, KASSEL, Henkelstrasse 6,
DEUTSCHLAND

Надамо се да ће читаоци Забавника, нарочито они који воле музику, писати Мирославу.

ЗА БУДУЋЕ ДИЗАЈНЕРЕ

Драги Забавниче,

молим те да објавиш адресу дизајнерске школе у Београду јер желим да се распитам о условима уписа. Такође

бих волела кад би ми се јавила нека ученица ове школе. Унапред вам се захваљујем.

Јасмина Добросављевић,
Ул. војвођанских бригада 26
15316 Б. Ковиљача

Адреса дизајнерске школе, која се у ствари зове школа за индустријско обликовање, је: Крупањска 3, 11000 Београд. Школа у којој уче будући дизајнери има и телефоне: 647-925 и 640-164. Надамо се да ће ваше писмо прочитати и неко од ученика ове школе и писати вам.

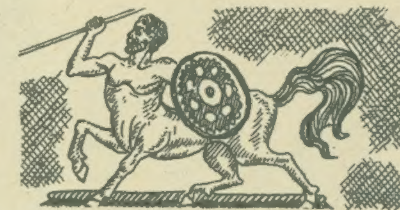
ПОЛА ЧОВЕК, А ПОЛА КОЊ!

Драги Забавниче,

молим те да у малој пошти напишеш да ли су постојали кентаури.

Горан Крстић,
Бања Лука

Кентаури су демонска бића из старогрчке митологије. Антички вајари и песници приказују их као коње са људском главом и трупом. Ова фантастична бића су према митологији била сурова, ратоборна и похлепна за женама и вином. Њихова крвава борба с Лапитима, митским народом из Тесалије, приказана је на Зевсовом храму у Олимпији и на фризу Тезејевог храма

у Атини а поједине сцене овог митолошког боја и на јужним метопама Партенона.

Кентаури, дакле, нису постојали. По њима је једно велико сазвежђе на јужном небу названо Кентаур.

ЉУБАВ И ХОНОРАР

Драги Забавниче,

желела бих да у малој пошти одговорите на питање које, верујем, интересује и друге твоје читаоце. Наиме, да ли се све приче читалаца послане за рубрику „Тајне ђачког срца" објављују и хонориш у, или само поједине прилози који читаоци упућују за ову занимљиву рубрику.

Весна Јанковић,
Суботица

Редакција Забавника свакодневно добија приче читалаца за рубрику „Тајне ђачког срца". Објављују се и

затим хонорише само оне приче које су оригиналне, занимљиве, хумане и истините. То је једини критеријум који редакција Забавника има у виду при одабирању прича за објављивање. Ако се овог „правила" буду придржавали и чатаоци који нам шаљу своје прилоге могу се надати да ће њихове приче бити објављене на страницама Забавника. А тада, за џепарац, следи и хонорар.

WALT DISNEY
МИКИ

ХОЋЕМО ЛИ У ПАРК ИЛИ У ГРАД?

У ГРАД, НАРАВНО!

У ПАРКУ НЕМА ИЗЛОГА!

ОХ! ОТИШЛА МИ ЖИЦА НА ЧАРАПИ!
ЖЕНСКА МОДА

ЖЕНСКА МОДА
СВРАТИЋУ ОВДЕ ДА КУПИМ НОВЕ!
Distributed by King Features Syndicate.

БАШ САМ ГЛУПА! ЗАБОРАВИЛА САМ ТАШНУ КОД КУЋЕ!

МОЖЕШ ЛИ ДА МИ ПОЗАЈМИШ ЗА ЧАРАПЕ?
ПА... ОВАЈ... МОГУ! ИМАМ САМО КРУПАН НОВАЦ!

ВИДЕЛА САМ ОВО СЛАТКО 'АЉИНЧЕ ПА НИСАМ МОГЛА СРЦУ ДА ОДОЛИМ!

ЕВО ТИ КУСУР...

ОХ! ПА И ТО МИ ТРЕБА!
?

ЗАБОРАВИЛА САМ ДА КУ-ПИМ ЧА-РАПЕ!
1161/32